ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΕ ΜΠΑ
Αρ. Αδ. 118/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΔΕΙΑΣ 118/2001

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 74 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ–ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ–ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣΣ 2013, ΕΥΡΩ 0,01
Νίκης 11, **105 57 Αθήναι**

* **Ημερίδα της 30ής Νοεμβρίου 2013. Συνδιοργάνωση ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. και Ν.Ο.Ε.**
Εξετασθέντα θέματα: Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, Κρίση της Πολιτικής Οικονομίας και Προοπτικές Ανάπτυξης, Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης, Τουρκικές Διεκδικήσεις και Εμπορική Ναυτιλία και Ανάπτυξή της.
Συμπεράσματα υπό του Συντονιστού της Ημερίδας Αντιναυάρχου ε.α. Γρηγορίου Δεμέστιχα Π.Ν.

Άρθρα

* **Σκέψεις για Ανεξιθρησκεία, Ισλάμ και Κοσμικό Κράτος στην Ελλάδα**
Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν. Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ.,Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
* **Περί Ιθαγενείας Μέρος Β'**
Του κ. Ανδρέα Κατσίφα, Επιτίμου Αρεοπαγίτου
* **Το Μεταναστευτικό σε σχέση με τη Συνθήκη Σένγκεν – Δουβλίνο 2 και Άσυλο**
Του Αντιστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α Παύλου Μυρογιάννη
* **Προϋπολογισμός, Δαπάνες και Δημσιονομική Πολιτική της Άμυνας**
Του Σμηνάρχου ε.α. (ΜΗ) Αναστασίου Μπασαρά, πρώην Ανωτέρου Στελέχους ΝΑΤΟ
* **Ταμπλέτες (μια πρώτη προσέγγιση) Ubiquitous computing ,Αεί υπολογίζειν**
Του κ. Στεφάνου Κωστάκη Στελέχους της Εθνικής Τραπέζης Ελλάδος
* **Δάνεια και Πλειστηριασμοί**
Του κ. Γεωργίου Ε. Δουδούμη, Οικονομολόγου - Συγγραφέως
* **Η Οικονομία σε δίνη**
Του κ. Δημητρίου Ζακοντίνου, Οικονομολόγου- Αντιπροέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
* **Η Συμμετοχή της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας σε Προγράμματα Συντήρησης Αμυντικών Συστημάτων και Έρευνας-Ανάπτυξης του Χώρου Άμυνας ως Πρώτιστη Ενέργεια Επιβίωσής της**
Αντιπτεράρχου (ΜΗ) ε.α. Θεοδώρου Γιαννιτσοπούλου
* **Ο Παράγων Άνθρωπος στην Πρόληψη Τροχαίων Ατυχημάτων**
Του Ταξιάρχου ΕΛ.ΑΣ Δημητρίου Παπαναγιώτου
Διευθυντού Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής

Διασκοπήσεις

* **Στρατιωτική Διπλωματία**
Δρος Δημητρίου Σμοκοβίτη
* **Περί ριζοσπαστικοποίησης της κοινωνίας**
Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Επισκοπήσεις

* **Με μια Ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος**
Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη, Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΗΜΕΡΙΔΟΣ
ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ – Ν.Ο.Ε.
ΤΗΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2013-12-17

Στην Ημερίδα της 30ής Νοεμβρίου 2013 που έλαβε χώρα στις εγκαταστάσεις του Ναυτικού Ομίλου Ελλάδος (Ν.Ο.Ε.) και συνδιοργανώθηκε από το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ) και τον Ν.Ο.Ε, επελέγησαν να εξετασθούν ορισμένα θέματα τα οποία, μαζί με άλλα, έχουν υψηλή προτεραιότητα για τα ενδιαφέροντα και συμφέροντα της χώρας μας. Τα εξετασθέντα θέματα αφορούν την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, την Κρίση της Πολιτικής Οικονομίας και Προοπτικές Ανάπτυξης, το Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης και τις Τουρκικές Διεκδικήσεις ως και την Εμπορική Ναυτιλία και την Ανάπτυξή της.

Κατωτέρω αναφέρονται τα βασικά συμπεράσματα όπως προέκυψαν από τις σχετικές εισηγήσεις αλλά και τις απόψεις που διετυπώθησαν από τους συμμετέχοντες στην Ημερίδα :

α.Η σημερινή ΕΕ χαρακτηρίζεται από οικονομική κρίση με βαθύτερες συνέπειες στο Νότο και δεν ανταποκρίνεται στο όραμα των ιδρυτών της.

β.Η ΕΕ υπήρξε θετική στο θέμα της Διεύρυνσης χωρίς όμως να προχωρήσει σε πολιτική και θεσμική εμβάθυνση.

γ.Η ΕΕ φαίνεται ότι θα συνεχίσει προς τη μείωση της οικονομικής της ανταγωνιστικότητος δεδομένου ότι θεσμικά η ευρωπαϊκή τεχνολογία και τα τα ευρωπαϊκά κεφάλαια κατευθύνονται προς τις αναπτυσσόμενες χώρες χαμηλού κόστους των οποίων τα παραγόμενα προϊόντα είναι ανταγωνιστικά των ευρωπαϊκών και οι επενδύσεις αποδίδουν χωρίς όμως τα κέρδη να επανέρχονται στην Ευρώπη για περαιτέρω ανάπτυξη αυτής.

Ο συντονιστής της Ημερίδας Αντιναύαρχος ε.α. Γρηγόριος Δεμέστιχας Π.Ν.

δ.Στις διαπραγματεύσεις για τα διάφορα θέματα που απασχολούν την ΕΕ, οι ισχυρότερες χώρες έχουν μεγαλύτερη επιρροή, πλην όμως και οι μικρότερες χώρες δύνανται να επιτυγχάνουν αρκετά από αυτά που επιδιώκουν εφόσον χρησιμοποιούν σωστά επιχειρήματα τα οποία και προβάλλουν με σοβαρότητα, αξιοπιστία και με τη σωστή διαδικασία.

ε.Η πολιτική οικονομικής σταθεροποίησης που εφαρμόζεται από την ΕΕ για την Ελλάδα δεν έχει αποδώσει διότι :

(1)Δεν συνοδεύεται από αναπτυξιακή πολιτική που θα επέτρεπε την παράλληλη αύξηση της παραγωγής και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

(2)Η πολιτική λιτότητος θα έπρεπε να ήταν χρονικά περιορισμένη ώστε να συνδυασθεί με την αύξηση της παραγωγής και της παραγωγικότητος.

(3)Υπάρχει αλληλεξάρτηση μεταξύ κράτους και επιχειρηματικής δραστηριότητος που εμποδίζει την υιοθέτηση διαρθρωτικών αλλαγών.

στ.Η χρηματοδότηση μέσω του μηχανισμού στήριξης δεσμεύει την χώρα καθόσον τα κρατικά ομόλογα (που κατείχαν κυρίως ιδιώτες) αποπληρώθηκαν και πλέον το χρέος κατέχεται από τον μηχανισμό στήριξης. Δεν διαφαίνεται όμως προοπτική για επαναφορά του χρέους σε βιώσιμα επίπεδα και συνεπώς η χώρα εμποδίζεται να απευθυνθεί στις διεθνείς αγορές.

ζ. Η μεταφορά 70 δις ευρώ από ελληνικές σε ξένες τράπεζες έχει απομυζήσει τους τελευταίους πόρους της ελληνικής οικονομίας.

η. Το χρέος δύναται να αντιμετωπισθεί με τους εξής τρόπους :

(1) Πτώχευση και διαγραφή του.

(2) Πληθωρισμός.

(3) Οικονομική μεγένθυνση.

θ. Ρεαλιστικά και με βάση την άνοδο των χρεολυσίων, που το 2020 υπολογίζονται σε 90 δις ευρώ, η προτεινομένη λύση για την αντιμετώπιση του χρέους είναι :

(1) Αναστολή της απόσβεσης του χρέους για μία 8ετία κατά την οποία οι τόκοι θα καταβάλλονται κανονικά.

(2) Η εν συνεχεία αποπληρωμή του χρέους να παραταθεί σε τέτοιο βάθος ώστε η τοκοχρεωλυτική δόση να είναι ίση προς το ποσοστό του ΑΕΠ που θα επιτρέπει την άνετη καταβολή της.

ι. Το νέο Διεθνές Δίκαιο Θαλάσσης καθορίζει τις κάτωθι Ζώνες Εθνικής Δικαιοδοσίας :

(1) Χωρική Θάλασσα (ΧΘ) ή Αιγιαλίτιδα Ζώνη (ΑΖ) με εύρος έως 12 ν.μ.και που μετράται από τις Γραμμές Βάσεως (φυσική ακτογραμμή) ή τις ευθείες Γραμμές Βάσεως.

(2) Συνορεύουσα Ζώνη (ΣΖ) με εύρος έως 24 ν.μ. σε άθροισμα με την Χωρική Θάλασσα.

(3) Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ) με εύρος 200 ν.μ. από τις Γραμμές Βάσεως (ΧΘ+Α0Ζ=200 ν.μ.).

(4) Υφαλοκρηπίδα με εύρος 200 ν.μ. (ΧΘ+Υφαλοκρηπίδα=200 ν.μ.) αλλά αναλόγως της διαμορφώσεως του βυθού η Υφαλοκρηπίδα μπορεί να φθάσει σε ανώτατο εύρος 350 ν.μ.

ια.Η θέσπιση των Θαλασσίων Ζωνών πραγματοποιείται ως ακολούθως :(1)Η Χωρική Θάλασσα (ΧΘ) ορίζεται μονομερώς από το παράκτιο κράτος και ισχύει έναντι πάντων τηρουμένων των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου.

(2) Η Υφαλοκρηπίδα δεν απαιτείται να διακηρυχθεί για να ισχύσουν κυριαρχικά δικαιώματα γιατί ανήκει στο παράκτιο κράτος.

(3) Η ΑΟΖ πρέπει να διακηρυχθεί για να οριοθετηθεί ώστε να ισχύσουν κυριαρχικά δικαιώματα από το παράκτιο κράτος.

ιβ.Εάν οι αποστάσεις μεταξύ παρακτίων κρατών δεν επιτρέπουν πλήρες ανάπτυγμα της Θαλασσίας Ζώνης η οριοθέτηση γίνεται με «συμφωνία» μεταξύ τους ή με «δικαστική ή διαιτητική απόφαση» σϋμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου ώστε να προκύπτει δίκαιο αποτέλεσμα.

ιγ.Οι θεμελιώδεις αρχές που ακολουθούνται για την οριοθέτηση είναι :

(1) Μέση Γραμμή – Ίση Απόσταση.

(2) Ευθυδικία.

ιδ.Η θέση της Ελλάδος για την οριοθέτηση της Υφαλοκρηπίδας είναι να υπολογισθεί με βάση την θεμελιώδη αρχή : «Μέσης Γραμμής – Ίσης Αποστάσεως», κατά την οποία τα νησιά απολαμβάνουν πλήρες δικαίωμα και οι βράχοι δικαίωμα ΧΘ σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο.

ιε.Οι θέσεις της Τουρκίας που προβάλλει ανάλογες διεκδικήσεις είναι :

(1) Εύρος ΧΘ στα 6 ν.μ. και εναρμόνιση του ελληνικού εναέριου χώρου των 10 ν.μ. σύμφωνα με την ΧΘ (6 ν.μ.).

(2) Οριοθέτηση της Υφαλοκρηπίδος στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο με βάση την ευθυδικία. Τα νησιά αποτελούν ειδικές περιπτώσεις, έχουν περιορισμένη ή καθόλου επήρεια ενώ οι βράχοι δεν υπολογίζονται.

(3) Αποστρατιωτικοποίηση των νησιών σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις Ειρήνης και Συμβάσεως του Montreux.

(4) Καθορισμός της κυριαρχίας επί συγκεκριμένων νησιών και βράχων που δεν μνημονεύονται ρητά στις Διεθνείς Συνθήκες Ειρήνης.

(5) Επέκταση ΧΘ της Ελλάδος πέραν των 6 ν.μ. είναι casus belli για την Τουρκία καθόσον θίγονται ζωτικά της συμφέροντα.

(6) Οι, κατά την Τουρκία, παράμετροι που επηρεάζουν το θέμα της οριοθετήσεως είναι :

(α)Το Αιγαίο είναι ημίκλειστη θάλασσα.

(β) Το Εθιμικό Δίκαιο.

(γ) Το κοινό ανακοινωθέν των δύο χωρών της Μαδρίτης 1997 σύμφωνα με το οποίο η Τουρκία έχει ζωτικά συμφέροντα στο Αιγαίο.

ιστ. Το Λιμενικό Σώμα (ΛΣ) έχει να επιτελέσει ένα δύσκολο έργο για την φύλαξη των θαλασσίων συνόρων, ιδίως στο Αιγαίο, και την απαγόρευση εισόδου λαθρομεταναστών ιδίως μετά την λήψη μέτρων στη Θράκη (ύψωση φράκτου), δεδομένου ότι οι λαθρομετανάστες διοχετεύονται στη χώρα μας βασικά από τις τουρκικές ακτές του Αιγαίου.

ιζ.Υλοποιούνται προγράμματα για την αύξηση της επιχειρησιακής δυνατότητος του ΛΣ, με νέες μονάδες και ηλεκτρονικά συστήματα επιτήρησης.

ιη.Η αναδιοργάνωση του Αρχηγείου ΛΣ και των υπηρεσιών του θα αυξήσει την απόδοση του Σώματος.

ιθ.Η Εμπορική Ναυτιλία αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την Ελλάδα και η προσφορά της στην οικονομία της χώρας σημαντική.

κ.Η περαιτέρω βελτίωση παροχής υπηρεσιών για την Ναυτιλία και η ανάπτυξη των λιμενικών εγκαταστάσεων, θα αναβαθμίσει την Ελλάδα ως πύλη διακινήσεως αγαθών και προσώπων από την Α.Μεσόγειο προς/και από την Ευρώπη και θα συνδράμει ουσιαστικά στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Του Αντιναυάρχου ε.α. Βασιλείου Μαρτζούκου Π.Ν.
Επιτίμου Διοικητού Σ.Ν.Δ. και Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Η δημιουργία τεμένους στον Βοτανικό ευρίσκεται στην τελική ευθεία και προκαλεί οξείες πολιτικές και κοινωνικές αντιπαραθέσεις και εντάσεις. Από την αναμόχλευση του θέματος αυτού και τις σχετικές δημοσκοπήσεις, προκύπτει ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, σε αντίθεση με τους εκπροσώπους του, στην Βουλή των Ελλήνων, δεν στηρίζει την ανέγερση του μουσουλμανικού τεμένους. Από δηλώσεις ιεραρχών διαφαίνεται ότι η Εκκλησία της Ελλάδος αντιτίθεται στην ανέγερση τζαμιών στην ελληνική επικράτεια αλλά εάν υπήρχε σειρά θρησκευτικών ανταλλαγμάτων στην Τουρκία (π.χ. λειτουργία Αγ. Σοφίας, Σχολή Χάλκης, εκκλησίες στην Μ. Ασία κ.λ.π.), κατά πάσα πιθανότητα θα μετέβαλε την στάση της.

Οι υπέρμαχοι της ανεγέρσεως του τζαμιού επικαλούνται τις Συνταγματικές μας διατάξεις περί ανεξιθρησκείας, την Ευρωπαϊκή Συνθήκη περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το Εθνικό Συμφέρον, το γεγονός ότι η Αθήνα αποτελεί την μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα δίχως επίσημο τζαμί σε λειτουργία, τις διπλωματικές σχέσεις της χώρας με μουσουλμανικά κράτη και προβάλλουν ταυτόχρονα τις αξίες της ανοχής, του ανθρωπισμού, του πολιτισμού και της πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Οι εν λόγω μάλιστα υπέρμαχοι της «ανοχής», μη ανεχόμενοι τους διαφωνούντες, σπεύδουν να τους χαρακτηρίσουν συλλήβδην, ως στενόμυαλους, ξενοφοβικούς, ρατσιστές, εθνικιστές ή και φασίστες, προκειμένου τα επιχειρήματα των τελευταίων να απονομιμοποιηθούν και απορριφθούν δίχως περαιτέρω εξέταση και σοβαρή ανάλυση.

Κρίνεται ότι τα πολιτικά κόμματα, θα πρέπει το ταχύτερο και πριν είναι αργά, να προσεγγίσουν το θέμα του Ισλάμ στην Ελλάδα, πρωτίστως πολιτικά, κοινωνικά και πολιτισμικά, δευτερευόντως δε θρησκευτικά, χάριν του Εθνικού Συμφέροντος που είναι κατά βάση, η εθνική ακεραιότητα, η εθνική κυριαρχία, καθώς και η ασφάλεια και ευημερία τόσο των Ελλήνων όσο και ευρύτερα του Ελληνισμού. Οι βουλευτές, δεν θα πρέπει να λησμονούν ότι με εντολή του **ελληνικού** λαού, ευρίσκονται στην Βουλή με αποκλειστική αποστολή (για την οποία και ορκίζονται), να υπηρετούν και να προασπίζουν τα Εθνικά Συμφέροντα των **Ελλήνων** πολιτών και όχι πάσης φύσεως παγκοσμιοποιημένες, υπερεθνικές, διεθνιστικές ιδεοληψίες πολλές των οποίων στρέφονται ευθέως κατά του έθνους μας, ως υπηρετούσες ξένα κέντρα αποφάσεων και ιδιαίτερα αυτά των υπερδυνάμεων.

Στην προσπάθεια να προσπερασθεί το δένδρο και να γίνει ορατό το δάσος, θα πρέπει η προσέγγιση του σημαντικού αυτού θέματος να είναι συνολική και να μην περιορισθεί στο στενό πλαίσιο του τζαμιού στον Βοτανικό, για το οποίο όμως θα πρέπει να επισημανθεί ότι αποτελεί κακή επιλογή για τους ακόλουθους λόγους:

1.Εκτιμάται ότι με την πάροδο του χρόνου, οι κάτοικοι της κεντρικής αυτής περιοχής των Αθηνών, πιεζόμενοι από τα νέα δεδομένα, θα την εγκαταλείψουν καθ' όσον αυτή θα μετατρέπεται σταδιακά σε ένα μεγάλο μουσουλμανικό θύλακα (γκέτο), με ότι αυτό συνεπάγεται για τον τουρισμό, το οργανωμένο έγκλημα, την παραοικονομία και γιατί όχι την τρομοκρατία (η Κυβέρνηση θα πρέπει κάποτε να διευκρινίσει εάν το τζαμί θα δοθεί σε Σουνίτες, Σιίτες, Ουαχαμπιστές, Σαλαφιστές, Αδελφούς Μουσουλμάνους κ.λ.π., προκειμένου να γνωρίζουμε σε ποιους θα ανήκουν οι καμικάζι ισλαμιστές «μάρτυρες» που θα επιτίθενται εν καιρώ, με βόμβες στους ετεροδόξους «αδελφούς» των).

2.Δεδομένου ότι το τζαμί με τους χιλιάδες πιστούς (η χωρητικότητα του εσωτερικού είναι για 400 άτομα αλλά η λατρευτική έκταση είναι 17 στρέμματα και αφαιρέθηκε από το Πολεμικό Ναυτικό άνευ αποζημιώσεως) θα γειτνιάζει άμεσα με στρατιωτικές εγκαταστάσεις του Πολεμικού Ναυτικού, είναι θέμα χρόνου η απομάκρυνση των τελευταίων, με μεγάλο κόστος και αφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό για το Π.Ν. (η άνευ ανταλλάγματος αφαίρεση εκτάσεων από τις Ε.Δ., αποτελεί προσφιλή κομματική μέθοδο εξυπηρετήσεως σκοπιμοτήτων, ίσως λόγω της ιεραρχικής και πειθαρχημένης δομής αυτών, η οποία μεταφέρει το βάρος της ενδεχομένης αντιδράσεως αποκλειστικά στην ηγεσία τους).

Η θρησκευτική λατρεία των μουσουλμάνων ασφαλώς δεν τελεί υπό απαγόρευση στην χώρα μας, όπως ορισμένοι κύκλοι υπονοούν. Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τον δημοσιογράφο και συγγραφέα Κο Μάνο Ηλιάδη (Επίκαιρα 03/10-09/10/13), στην περιοχή του λεκανοπεδίου Αττικής, λειτουργούν συνολικά 115 έως 120 αυτοσχέδια τζαμιά. Επιπλέον λειτουργούν στην ευρύτερη περιοχή 7 ακόμη τζαμιά (2 στην Θήβα, 1 στα Οινόφυτα, 2 στην Χαλκίδα, 1 στην Σκάλα Ορωπού, 1 στην Λεωφόρο Μαραθώνος και 1 στην Κόρινθο). Στα τζαμιά αυτά προστίθενται 1 στον Αγ. Νικόλαο Κρήτης, 3 στο Ηράκλειο, 2 στα Χανιά, 3 στα Τρίκαλα, δίχως να υπολογίζονται τα προϋπάρχοντα τζαμιά σε Θεσσαλονίκη, Ρόδο, Κω, Αλεξανδρούπολη κ.λ.π. και κυρίως τα 300 τζαμιά της Θράκης (1 τζαμί ανά 400 άτομα, όταν στην Τουρκία η αναλογία είναι 1 τζαμί ανά 876 άτομα).

Η αντιμετώπιση του θέματος της λατρείας των μουσουλμάνων στην χώρα μας αποτελεί σύνθετο θέμα και συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το αντίστοιχο πρόβλημα στην Ε.Ε., το εθνικό όραμα και την στρατηγική για την διαμόρφωση της αυριανής μας κοινωνίας, την μεταναστευτική μας πολιτική, το δημογραφικό μας πρόβλημα, τα όμορα κράτη και την διεισδυτική τους πολιτική, τις Διεθνείς Συνθήκες που δεσμεύουν την χώρα, τα μουσουλμανικά κράτη της ευρύτερης περιοχής μας, το ευρωπαϊκό κεκτημένο και το Σύνταγμα της χώρας.

Το οξύ δημογραφικό πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο συρρικνώνει τους πληθυσμούς της και τους καθιστά γηραιότερους, έχει προκαλέσει, κατά τις τελευταίες κυρίως δεκαετίες, την διαρκή και μαζική εισροή εργατικού δυναμικού, οι περισσότεροι των οποίων είναι μουσουλμάνοι. Την αρχική ευφορία και ανοχή των Ευρωπαίων, κατά τις δεκαετίες 1980 και 1990 (στην διάρκεια των οποίων κυριαρχούσε η έννοια της πολυπολιτισμικότητος και εκτίζοντο εκατοντάδες τζαμιά στις ευρωπαϊκές πόλεις), διαδέχθηκε η αντιστροφή του κλίματος, η καχυποψία, ο φόβος και η αντίδραση για τους μουσουλμάνους μετανάστες για τους εξής κυρίως λόγους:

1.Με την πάροδο του χρόνου παρέμεναν αναφομοίωτοι, δυσπροσάρμοστοι και διαφοροποιημένοι από τις κοινωνίες που τους φιλοξενούσαν.

2.Δημιουργήθηκαν μουσουλμανικοί θύλακες (γκέτο), όπου επικρατούσαν διαφορετικά ήθη και έθιμα, με ανάλογες κοινωνικές, οικονομικές, θρησκευτικές και εκπαιδευτικές προεκτάσεις.

3.Σημειώθηκαν σημαντικά κρούσματα τρομοκρατίας και βίας, με πολλά αθώα θύματα σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, από μουσουλμάνους, πολλοί των οποίων είχαν γεννηθεί και μεγαλώσει στην Ευρώπη.

4.Η κατοχυρωμένη ελευθερία του σκέπτεσθαι και εκφράζεσθαι, των ατομικών δικαιωμάτων, της ισότητος των φύλων κ.λ.π., διακυβεύονται πλέον με ωμή χρήση βίας (φόνοι, επικηρύξεις, οχλοκρατικές καταστροφές κ.λ.π.) ή απειλές χρήσεως βίας, όταν αυτά ερμηνεύονται αυθαίρετα από τους μουσουλμάνους ως μομφές (ή βλασφημίες) κατά της θρησκευτικής των πίστεως ή και κατά των ηθών, εθίμων και κοινωνικής συμπεριφοράς που απορρέουν από την πίστη τους.

5.Ξένα μουσουλμανικά κέντρα ελέγχουν δυναμικά την ζωή, την εκπαίδευση και τον τρόπο ζωής των μουσουλμάνων μεταναστών στην Ε.Ε., αποτρέποντας τυχόν «δυτικές αποκλίσεις», χρηματοδοτούν την με κάθε τρόπο διασφάλιση της θρησκευτικής και πολιτισμικής τους ταυτότητος και ποδηγετούν συνειδήσεις (κυρίως εντός των τόπων λατρείας), οδηγώντας ενίοτε αυτές σε ακραίες, βίαιες ή και τρομοκρατικές συμπεριφορές, με την πρόταξη της «θείας επιταγής».

6.Οι δημογραφική ευρωπαϊκή πραγματικότητα, σε συνδυασμό με τον τρέχοντα πληθυσμό μουσουλμάνων μεταναστών, την υψηλή γεννητικότητα αυτών και τον ξέφρενο ρυθμό εισροής νέων μεταναστών, οδηγεί σε δυσοίωνες πληθυσμιακές ανατροπές στο εγγύς μέλλον (εντός του 21ου αιώνα), με ότι αυτό συνεπάγεται για την κοινωνική συνοχή και το δημοκρατικό κεκτημένο των ευρωπαϊκών λαών.

Σοβαρές ενδείξεις της ανωτέρω ευρωπαϊκής μεταστροφής του πολιτικού και κοινωνικού κλίματος έναντι των μουσουλμάνων μεταναστών, αποτελεί σειρά μέτρων που λαμβάνονται από τις Κυβερνήσεις, καθώς και η ραγδαία άνοδος των ακροδεξιών κομμάτων. Η ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική αποτελεί πλέον θέμα πρώτης προτεραιότητος. Πρόσφατα η Κα Μέρκελ παραδέχθηκε δημόσια ότι το πολυπολιτισμικό μοντέλο έχει αποτύχει, η Γαλλία και το Βέλγιο έχουν απαγορεύσει την Μπούργκα (η Γαλλία απαγορεύει και την απλή μαντίλα στα σχολεία), η Δανία υποχρεώνει τους μουσουλμάνους να υπογράφουν δηλώσεις κατανοήσεως των ευρωπαϊκών αξιών, στην Ελβετία έχει απαγορευθεί η ανέγερση μιναρέδων με σχετικό δημοψήφισμα, Ιταλοί Δήμαρχοι ακυρώνουν προγραμματισθείσες ανεγέρσεις τζαμιών και σε επαρχίες της Αυστρίας απαγορεύεται ήδη η ανέγερσή τους.

Αποτελεί λυπηρή διαπίστωση ότι το μεταπολιτευτικό πολιτικό σύστημα στερείται της ικανότητος και του απαιτουμένου αισθήματος ευθύνης, προκειμένου να καθορίσει και να διατυπώσει διακομματικά, τα Εθνικά Συμφέροντα, τους Εθνικούς Σκοπούς και την Εθνική Στρατηγική της χώρας, κατά τα πρότυπα ευνομουμένων κρατών. Το αποτέλεσμα του γεγονότος αυτού είναι αντί της συνεπούς εκπληρώσεως μακροπροθέσμων Εθνικών Σκοπών, με συγκεκριμένη προσέγγιση, να παρατηρούνται αλληλοαναιρούμενες παλινωδίες και αδιαφανείς τελματώσεις, με κάθε εναλλαγή Κυβερνήσεως ή ακόμα και μετά από αλλαγή προσώπων εντός της ιδίας Κυβερνήσεως. Στο γενικό αυτό πλαίσιο αυτό, είναι φυσικό επακόλουθο η ανυπαρξία συγκροτημένης πολιτικής και στρατηγικής, ικανής να απαντήσει στα ακόλουθα ενδεικτικά ερωτήματα:

1.Πως οραματίζεται η πολιτική εξουσία την μελλοντική ελληνική κοινωνία, ως πολυπολιτισμική ή ως ομοιογενή πολιτισμικά και κοινωνικά; Στην πρώτη περίπτωση οι Έλληνες θα ανέχονται ανομοιογενείς παράλληλες κοινωνίες εντός της ελληνικής επικράτειας, ενώ στην δεύτερη περίπτωση θα πρέπει από τώρα να αναληφθούν αποτελεσματικά μέτρα ενσωματώσεως των μεταναστών, με παράλληλη απομάκρυνση των μη αφομοιώσιμων.

2.Στην περίπτωση λήψεως αποφάσεως δημιουργίας τζαμιού, η κατασκευή του στον Βοτανικό, θα καλύψει τις θρησκευτικές απαιτήσεις 30.000 νομίμων και 200.000 περίπου παρανόμων μουσουλμάνων μεταναστών του λεκανοπεδίου Αττικής; Εάν όχι, θα κτίζονται διαρκώς και άλλα τζαμιά (πόσα και που); Είναι προτιμότερο να ανεγείρεται τζαμί εντός αστικών κέντρων (επιπτώσεις σε ασφάλεια πολιτών, στον τουρισμό, στον πολιτισμικό χαρακτήρα μας κ.λ.π.) ή σε προσβάσιμα μέρη στις παρυφές αστικών κέντρων; Είναι προτιμότερο το μεγάλο τζαμί ή πολλά μικρότερα; Τα τζαμιά θα πρέπει να έχουν μιναρέδες και μεγάφωνα ή όχι; Η ανέγερσή τους θα χρηματοδοτείται από το κράτος ή από ξένα κράτη και μουσουλμανικά ιδρύματα ή ιδιώτες;

3.Η επίσημη δημιουργία και λειτουργία τζαμιών ανά την επικράτεια, αποτελεί επίσημη παραδοχή υπάρξεως μουσουλμανικής μειονότητος στην χώρα, πέραν αυτής στην Θράκη, η οποία είναι η μόνη μειονότητα που αναγνωρίζεται βάσει διεθνών Συνθηκών και έναντι της οποίας το κράτος αναλαμβάνει συγκεκριμένες υποχρεώσεις; Τι υποχρεώσεις, επιπτώσεις, προεκτάσεις και προοπτικές δημιουργεί η εν λόγω παραδοχή;

4.Η δημιουργία τζαμιών θα αποτελέσει έναν ακόμη πόλο έλξεως νέων μουσουλμάνων μεταναστών; Δεδομένου του ήδη μεγάλου όγκου αυτών, που αυξάνεται διαρκώς, έχει διερευνηθεί επαρκώς ο κίνδυνος εθνικής ασφαλείας από την ύπαρξη των εν λόγω τζαμιών (έλεγχος και εκμετάλλευση από ξένα κέντρα, παράνομη δραστηριότητα αλλά και υποκίνηση μαζικών ή ατομικών δράσεων και ενεργειών);

5.Δεδομένης της τουρκικής δεδηλωμένης απειλής κατά της χώρας μας και της επιχειρούμενης τουρκικής θρησκευτικής, πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής διεισδύσεως και πιέσεως, ποιες θα είναι οι επιπτώσεις δημιουργίας τζαμιών στην χώρα (π.χ. μουφτήδες, ιμάμηδες, οργάνωση, ιεραρχία, εξάρτηση, εκπαίδευση, θρησκευτικά σχολεία, εθνικοθρησκευτικός προσηλυτισμός κ.λ.π.); Αναφέρεται ενδεικτικά ότι σύμφωνα με τον δημοσιογράφο και συγγραφέα Κο Μ. Ηλιάδη (Επίκαιρα 26/09-02/10/13), η Διεύθυνση θρησκευτικών υποθέσεων στην Τουρκία (DIB), η οποία υπέχει θέση Υπουργείου Θρησκευμάτων, απασχολεί πλέον των 104.700 ατόμων και το ύψος του προϋπολογισμού της, ανέρχεται στο 1 δις. 664 εκ. €, δίχως να γίνει αναφορά σε πανίσχυρες μη κρατικές θρησκευτικές τουρκικές οργανώσεις, όπως αυτές του Ερμπακάν Milli Gorus, του Φετουλάχ Γκιουλέν κ.λ.π..

6.Πέραν της Τουρκίας, από την ευρωπαϊκή εμπειρία, είναι γνωστό ότι και άλλες μουσουλμανικές χώρες, με πετροδολάρια, επιδιώκουν άσκηση επιρροής στην Ε.Ε., μέσω της χαλιναγωγήσεως και του ελέγχου μουσουλμάνων μεταναστών αλλά και μέσω θρησκευτικής επεκτάσεως και

προσηλυτισμού. Πως θα αποτραπεί το φαινόμενο εισαγομένων φανατικών και εκπαιδευμένων εντολοδόχων μουσουλμάνων, οι οποίοι θα επισκέπτονται τα τζαμιά της Ελλάδος για κατευθύνσεις προς τους «πιστούς»;

7.Πόσους μουσουλμάνους μετανάστες και ποιών ποιοτικών χαρακτηριστικών (π.χ. χώρα προελεύσεως, ποιού μουσουλμανικού δόγματος, ποιας επαγγελματικής εξειδικεύσεως, ποιας ηλικίας και φύλου κ.λ.π.) δύναται να φιλοξενήσει η χώρα; Βάσει των δημογραφικών μας δεδομένων και της γεννητικότητος των μουσουλμάνων, ποιος αριθμός μουσουλμάνων στην χώρα δεν θα επιφέρει πληθυσμιακές ανατροπές στις επερχόμενες γενεές;

8.Ποια αντικίνητρα θα πρέπει να εφαρμοσθούν για την απομάκρυνση των μεταναστών τους οποίους η χώρα δεν δύναται να φιλοξενήσει (π.χ. αυστηροί κανόνες κοινωνικής προσαρμογής, αυστηρές διαδικασίες αποκτήσεως ιθαγένειας και προσδώσεως κοινωνικών παροχών, υποχρεωτικοί επαναπατρισμοί, φύλαξη συνόρων κ.λ.π.);

9.Η λόγω συγκυριακών γεγονότων, αναθεώρηση του νόμου περί ρατσισμού και ξενοφοβίας, διευκολύνει ή δυσχεραίνει τις εθνικές μακροπρόθεσμες στρατηγικές αντιμετωπίσεως του καταλυτικού φαινομένου της λαθρομεταναστεύσεως και του Ισλάμ στην Ελλάδα, το οποίο εγείρει προφανώς, θέμα εθνικής ασφαλείας (ως παράδειγμα της διαχρονικής ελλείψεως στρατηγικής των εκάστοτε πολιτικών προσώπων, αναφέρεται ο κρατικός χαρακτηρισμός της μειονότητος της Θράκης, κατά την δεκαετία 1950 ως «τουρκικής» και πάλι λόγω συγκυριακών δεδομένων);

10.Σε ποια κυβερνητική προτεραιότητα ευρίσκεται το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδος; Ποια τα κυβερνητικά μέτρα και κίνητρα για την αύξηση του ελληνικού πληθυσμού στην επικράτεια και ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές, όταν όλοι κατανοούν τις μαθηματικώς βέβαιες και καταλυτικά δυσμενείς εθνικές επιπτώσεις, από την μείωση του πληθυσμού;

11.Έχει μεθοδευθεί ποτέ η συστηματική κρατική έρευνα και ο έλεγχος των δεκάδων μουσουλμανικών «πολιτιστικών» συλλόγων και οργανώσεων (π.χ. ο ΣΔΟΕ), προκειμένου να διαπιστωθούν οι ροές χρηματοδοτήσεως αυτών;

12.Ποιες Συνταγματικές και νομικές ρυθμίσεις απαιτούνται με γνώμονα την διασφάλιση του έμπρακτου σεβασμού των ηθών και εθίμων της φιλοξενούσης χώρας μας από τους μετανάστες, της κοινωνικής προσαρμογής αυτών, καθώς και της προασπίσεως της ασφάλειας, της γαλήνης και της ευημερίας των Ελλήνων πολιτών;

13.Πρέπει, στα πλαίσια της Δημοκρατίας, οι διακομματικοί διάλογοι (που εμπλέκουν και ΜΚΟ διαφόρων προελεύσεων) για σημαντικά θέματα με κοινωνικές, πολιτισμικές και θρησκευτικές προεκτάσεις, να γίνονται ερήμην του λαού (σε έτερα κράτη δεν λησμονούν επιλεκτικά τον θεσμό του δημοψηφίσματος).

Εκφράζεται ο φόβος και η αγωνία ότι δεν υπάρχουν σαφείς απαντήσεις σε κανένα από τα κόμματα που διεκδικούν την εξουσία στα ανωτέρω ερωτήματα, δεν υπάρχει διακομματικός σχεδιασμός, συντονισμός και κυρίως δεν έχουν αναληφθεί συγκεκριμένες ενέργειες, με σαφές χρονοδιάγραμμα, οι οποίες να αντιμετωπίζουν επαρκώς και να επιλύουν συνολικά το όλο θέμα.

Πέραν των ευχάριστων σε ώτα ψηφοφόρων, ειρηνιστικών, ανθρωπιστικών και διεθνιστικών πυροτεχνημάτων που εύκολα υιοθετούν πολιτικά κόμματα του κοινοβουλίου μας, οι συμπολίτες μας θα πρέπει να γνωρίζουν ότι στα πλαίσια μίας πολυπολιτισμικής κοινωνίας, θα πρέπει να γίνονται ανεκτά τα ήθη και τα έθιμα κάθε πληθυσμιακής ομάδος, όσο και εάν αυτά είναι ασύμβατα (και ενίοτε απεχθή) με τα αντίστοιχα ελληνικά. Στην περίπτωση των μουσουλμάνων, είναι εκ των προτέρων γνωστό (το δηλώνουν ήδη απερίφραστα σε ευρωπαϊκά κράτη) πως όταν αυτοί καταστούν πλειοψηφία, θα επιβάλλουν τα δικά τους, δίχως ανοχή σε ετερότητες. Κάθε εξωραϊσμός επ' αυτού, αποτελεί απλώς στρουθοκαμηλισμό.

Το παρόν άρθρο δεν φιλοδοξεί και δεν δύναται να επιχειρήσει θεολογική προσέγγιση και κριτική στο Ισλάμ και Κοράνι, το οποίο έχει ερμηνευθεί ακόμη και από τους ίδιους τους μουσουλμάνους κατά τον πλέον αντιφατικό τρόπο ο οποίος καλύπτει ολόκληρο το φάσμα, από το καθεστώς αγάπης και ειρήνης, έως την κατάσταση διαρκούς πολέμου και μίσους μέχρι την τελική νίκη. Σε τέτοιες περιπτώσεις είναι ασφαλέστερη η κριτική που βασίζεται όχι σε διακηρύξεις αλλά σε πρακτικές και αποτελέσματα. Είναι λοιπόν καθολικώς γνωστό ότι στο σύνολο των δεκάδων κρατών με μουσουλμανικούς πληθυσμούς, δεν εφαρμόζεται έστω και σε ένα Δημοκρατία Δυτικού τύπου. Αντ' αυτής, στην πλέον ευνοϊκή και μετριοπαθή περίπτωση υπάρχουν κατ' επίφαση Δημοκρατίες Δυτικού τύπου (π.χ. η Τουρκία με τα γνωστά προβλήματα) και με σταδιακή μετάπτωση επί τα χείρω φθάνουμε σε περιπτώσεις θεοκρατικών απολυταρχικών κρατών πλήρους εφαρμογής του άκαμπτου ισλαμικού νόμου κατά τρόπο που μόνο απέχθεια και ανατριχίλα προκαλεί σε Δυτικούς πολίτες. Σε κράτη σαν και αυτά οι έννοιες πολυπολιτισμικότητα, ανθρωπισμός, ανοχή και αμοιβαιότητα είναι άγνωστες για τις εκεί εθνικές, πολιτισμικές και θρησκευτικές μειονότητες (εν τούτοις οι ανά την Ευρώπη μετανάστες μουσουλμάνοι πολίτες τους, τα απαιτούν από την «μισητή, άθεη και διεφθαρμένη» Δύση, ενώ δεν δεσμεύονται για την δική τους επιβαλλομένη προσαρμογή στις αξίες και συμπεριφορές των χωρών που τους φιλοξενούν).

Τα μετριοπαθή κράτη των μουσουλμάνων συχνά αντιμετωπίζουν λαϊκές αντιδράσεις ή και εξεγέρσεις, καθ' όσον ο «μετριοπαθής» μουσουλμανικός πληθυσμός θεωρεί κάθε υιοθέτηση Δυτικού τύπου συμπεριφοράς και πρακτικής, ως ιμπεριαλιστική Δυτική παρέμβαση στο θρησκευτικό και πολιτισμικό τους αξιακό σύστημα και ταυτότητα. Εξάλλου έχει διαπιστωθεί διαχρονικά ότι ο «μετριοπαθής» μουσουλμανικός πληθυσμός της Μ. Ανατολής, της Β. Αφρικής και της Ευρώπης, ουδέποτε ανέλαβε αυθόρμητη εκστρατεία καταδείξεως, απομονώσεως και τιμωρίας των ακραίων τρομοκρατικών μουσουλμανικών στοιχείων αλλά αντιθέτως πανηγύριζε στους δρόμους (προφανώς όχι στην Ε.Ε.) μετά από κάθε «θεάρεστη» επιτυχία τους κατά των Δυτικών πληθυσμών και συμφερόντων.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η ουσία της όλης συγκρούσεως και αντιπαραθέσεως δεν είναι θρησκευτική, η ρατσιστική και ως τέτοια δεν είναι δυνατόν να εξομαλυνθεί με θρησκευτικά ανταλλάγματα και συναλλαγές. Πρόκειται απλά για την μεγάλη σύγκρουση δύο εκ διαμέτρου αντιθέτων πολιτισμών και κοσμοθεωρήσεων. Στην σύγκρουση αυτή το Ισλάμ, υποδεέστερο σε στρατιωτική ισχύ, απειλεί ευθέως την ύπαρξη του Δυτικού πολιτισμικού οικοδομήματος, με όπλα του το σφρίγος του νεαρής ηλικίας υπερπληθυσμού του, που αυξάνεται δυσανάλογα, τον θρησκευτικό φανατισμό και την διαρκή μαζική διείσδυση σε Δυτικά κράτη, αναφομοίωτων μουσουλμανικών πληθυσμών.

Η ευρωπαϊκή κοσμοαντίληψη έχει εγκαταλείψει από αιώνες τον μεσαιωνικό, θεοκρατικό ολοκληρωτικό τρόπο διακυβερνήσεως, με τις τεραστίων διαστάσεων δυσμενείς επιπτώσεις σε ανθρώπινες ζωές, στα ανθρώπινα δικαιώματα, τις επιστήμες, τα γράμματα, τις τέχνες, την ελευθερία λόγου και σκέψεως κ.λ.π.. Ο διαφωτισμός με την επιστροφή στην αρχαία Ελλάδα, οι Ρωμαϊκές δομές και Δίκαιο, καθώς και βασικές Χριστιανικές αρχές (οι αρχές αυτές δεν ευθύνονται για την αυθαίρετη «αυθεντική» ερμηνεία και κυρίως την αλαζονική απολυταρχική εφαρμογή τους από την Εκκλησία), αποτελούν το σημερινό ευρωπαϊκό κεκτημένο, προμετωπίδα του οποίου αποτελεί το κοσμικό κράτος. Πυρήνα του κοσμικού κράτους συνιστά η Δημοκρατία και οι νόμοι της, οι οποίοι δημιουργούνται από ανθρώπους για ανθρώπους και μεταβάλλονται αναλόγως της μεταβολής των αντιλήψεων της κοινωνίας. Στο κοσμικό κράτος, η πίστη στο Σύνταγμα, η εφαρμογή των νόμων της Πολιτείας και η προστασία της πολιτισμικής εθνικής δομής αποτελεί υπέρτατο καθήκον του πολίτου, ενώ η θρησκευτική του δοξασία αποτελεί ατομικό και προσωπικό δεδομένο, στον βαθμό που δεν θίγει τα προηγούμενα. Στο κοσμικό κράτος η ευσέβεια είναι κατοχυρωμένη αλλά η θρησκεία δεν ταυτίζεται με την Πολιτεία (η ταύτιση άλλωστε μίας υπερεθνικών διαστάσεων θρησκείας με συγκεκριμένο έθνος αποτελεί ανορθολογισμό) και ο τεκμηριωμένος ορθός λόγος υπερνικά τον θρησκευτικό δογματισμό ο οποίος, κυριεύει το θυμικό των ψυχών και μετατρέπει έλλογους πολίτες σε φανατικούς όχλους επιδεκτικούς σε ακρότητες, άνευ κριτικής ικανότητος. Παγκόσμιο διαχρονικό σύμβολο της Δημοκρατίας και του κοσμικού κράτους αποτελεί η Ακρόπολη των Αθηνών (οι επισκέπτες κάτοικοι όλων των χωρών Δυτικού τρόπου διακυβερνήσεως, στην θέα της Ακροπόλεως, αναγνωρίζουν με ευγνωμοσύνη, το λίκνο του πολιτισμού τους, αφού η Δημοκρατία και η ανθρωποκεντρική κοινωνία ξεκίνησε από το σημείο αυτό) και η υποχρέωση προστασίας αυτών που πρεσβεύει και συμβολίζει, είναι για τους Έλληνες πολλαπλώς μεγαλύτερη.

Εάν στο σημερινό Ισλάμ η θρησκεία επιλαμβάνετο μόνο της ψυχής των πιστών και του κοινωνικού φιλανθρωπικού της έργου, δεν θα ετίθετο θέμα ανεπιφύλακτης εφαρμογής της αρχής της ανεξιθρησκείας. Όπως προαναφέρθηκε, κάθε πραγματικό δημοκρατικό κοσμικό κράτος, όχι απλώς δεν φοβάται αλλά και στηρίζει την ελεύθερη διαφοροποιημένη θρησκευτική λατρεία των πολιτών, καθ' όσον οι θρησκευτικές απόψεις, ανησυχίες, αναζητήσεις και πεποιθήσεις τους, αποτελούν αναφαίρετο ατομικό δημοκρατικό δικαίωμα. Δυστυχώς η εμπειρία και η διεθνής πρακτική αποδεικνύουν ότι οι μουσουλμάνοι αμφισβητούν (εάν όχι απεχθάνονται) την Δημοκρατία Δυτικού τύπου και τις αρχές του κοσμικού κράτους αφού το Ισλάμ προβάλλει την πρωτοκαθεδρία της Σαρία (του άκαμπτου «θεϊκού νόμου»), ως την μοναδική «εξ αποκαλύψεως» αλήθεια, απαγορεύει την ελεύθερη σκέψη, την αμφισβήτηση και επιβάλλει με στυγνή αυστηρότητα συγκεκριμένο τρόπο συμπεριφοράς σε κάθε πτυχή του καθημερινού κοινωνικού, οικογενειακού και ατομικού βίου των πιστών, ο οποίος έρχεται σε αντίθεση με την Δυτική θεμελιώδη αξιακή αντίληψη (π.χ. ατομικά δικαιώματα, ισότητα φύλων κ.λ.π.).

Κατά συνέπεια η επίκληση των Συνταγματικών διατάξεων περί ανεξιθρησκείας δημιουργούν ψευδοδιλλήματα και αποπροσανατολίζουν. Η αναμενομένη πληθυσμιακή ανατροπή στην Ελλάδα και την Ευρώπη θέτει σε άμεσο κίνδυνο τις έως τώρα πολιτισμικές και κοινωνικές Δυτικές κατακτήσεις. Εάν δεν υπάρξει μία συντονισμένη, συνεπής και υπεύθυνη Εθνική και Ευρωπαϊκή πολιτική, τις επιπτώσεις θα υποστούν οι επιγενόμενοι Έλληνες και οι επιγενόμενες Δυτικές γενεές, για τις οποίες ίσως θα είναι τότε αργά για να προβούν σε αποτελεσματικές παρεμβάσεις. Η Δύση οφείλει να σέβεται τον διαφορετικό πολιτισμό άλλων κρατών και να μην δρα ως νέος σταυροφόρος, με σκοπό την επιβολή του Δυτικού τρόπου ζωής ανά τη οικουμένη, ταυτόχρονα όμως δεν θα πρέπει να διακυβεύει την ίδια της την ύπαρξη λόγω των πολιτισμικών αναστολών της.

Η κοινή γνώμη οφείλει να ευαισθητοποιηθεί, να ωριμάσει, να ενδιαφερθεί για το μέλλον των Ελλήνων, να αντιδράσει και να απαιτήσει από το πολιτικό σύστημα σοβαρότητα, προβλεπτικότητα (κυβερνάν εστί προβλέπειν), αίσθημα ευθύνης και χάραξη Εθνικής Στρατηγικής. Ένδειξη αποκτήσεως των αρετών αυτών θα αποτελέσει η ανακοίνωση της συνολικής αντιμετωπίσεως των μεταναστών (και ιδιαίτερα των μουσουλμάνων) στην χώρα μας. Η ανακοίνωση αυτή, αντί αοριστολογιών και υποσχέσεων, θα πρέπει να απαντά με σαφήνεια, στα προαναφερθέντα αναπάντητα έως τώρα ερωτήματα και να καθορίζει τους τρόπους δράσεως (τι; που; ποιος; πότε; πως;). Ειδικότερα στις σχέσεις με την Τουρκία, το πολιτικό σύστημα θα πρέπει να αποδείξει έμπρακτα ότι έχει κατανοήσει σε βάθος τις έννοιες της αποτροπής, του κατευνασμού και της αμοιβαιότητος, διότι μέχρι στιγμής οι φραστικές στρατηγικές εξαγγελίες του, είναι ασύμβατες με τις πρακτικές του.

Σε περίπτωση μη ανταποκρίσεως των πολιτικών ταγών, ο ώριμος ψηφοφόρος θα πρέπει να τιμήσει με την ψήφο του νέα πολιτικά πρόσωπα, τα οποία δεν υποτιμούν τον Έλληνα πολίτη και κυρίως τα οποία δεν οδηγούν τους αγέννητους Έλληνες και το Έθνος σε αδιεξόδους ατραπούς και σε μείζονες εθνικές περιπέτειες. Κάθε πολιτική ή νομική ή και ηθικολογούσα ή διεθνολογούσα υπεκφυγή, κωλυσιεργία, αναβλητικότητα ή κακή επιλογή θα προσκρούει πάντοτε στον υπέρτατο νόμο του Εθνικού Συμφέροντος και θα έχει ως αδυσώπητο κριτή, την ρήση «εις οιωνός άριστος, αμύνεσθαι περί Πάτρης».

26 – Νοεμβρίου – 2013

ΠΕΡΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ
ΜΕΡΟΣ Β

Του κ. Ανδρέα Κατσίφα
Επιτίμου Αρεοπαγίτου

Η Ελλάς, αλώθηκε από τους Ρωμαίους, αλλά κατέκτησε τη Ρώμη, (Κικέρων, Ρωμαίος ρήτωρ)
Αν ήρθαν Σλάβοι (στην Ελλάδα) απήλθον, αν έμειναν τινές εξελληνίσθησαν, αν κατεστράφησαν αιωνία αυτών η μνήμη (Δ. Καμπούρογλου, ιστοριοδίφης, ακαδημαϊκός).
Η Θρησκεία για τους Έλληνες είναι μια εθνική παράδοση (Andre Mirabel, Γάλλος περιηγητής και Henri Belle, Γάλλος διπλωμάτης, 19ος αιώνας).

Στο προηγούμενο τεύχος του φιλόξενου αυτού περιοδικού έθεσα το λίαν επίκαιρο, κρίσιμο και φλέγον θέμα της υπάρξεως μεγάλου αριθμού προσφύγων, οικονομικών και μη, στη χώρα μας και της νομοθετικής ρυθμίσεως των ανακυπτόντων προβλημάτων με την έκδοση του καλούμενου αντιρατσιστικού νόμου και της μεταρρυθμίσεως της περί απονομής της ελληνικής ιθαγένειας (ορθότερα της ελληνικής υπηκοότητας) στους στην Ελλάδα αθρόως εισρεύσαντες ξένους προς μόνιμη ή πρόσκαιρη εγκατάσταση. Στο ίδιο δημοσίευμα ανέλυσα, υποθέτω επαρκώς, την έννοια και τη σημασία για τη ρύθμιση, των παρεξηγημένων αρχαίων ρήσεων «πας μη Έλλην βάρβαρος» και «Έλληνες οι μετέχοντες της ελληνικής παιδείας». Το θέμα είναι τεράστιο και δεν μπορεί να εξαντληθεί εύκολα. Για το λόγο αυτό επιχειρώ τώρα να παρουσιάσω με τη δυνατή συντομία τις στην αρχή του παρόντος ρήσεις διακεκριμένων ανδρών και τη σημασία τους για τη συνέχιση της ελληνικότητας αυτής της χώρας.

Από δηλώσεις πολιτικών, από τηλεοπτικές εκπομπές, από δημοσιεύματα και από άλλες πηγές ακούγονται φωνές και συνθήματα με λέξεις όπως ρατσισμός, ξενοφοβία, μισαλλοδοξία, πολυπολιτισμός, ανεξιθρησκεία, αφελληνισμός, αποχριστιανισμός, Νέα Τάξη, φονταμενταλισμός κλπ. Από τις λέξεις αυτές άλλες ακούγονται ευχάριστα, γιατί απευθύνονται στα φιλανθρωπικά και ευγενικά αισθήματα και άλλες προκαλούν αισθήματα αποστροφής, χωρίς όμως να αποκαλύπτεται και το κίνητρο αυτών που τις εκφωνούν.

Είναι σημαντικό το ότι ο σπουδαίος ρωμαίος διανοητής εξήρε με παραστατικό τρόπο την υπεροχή του ελληνικού πνεύματος απέναντι στη σωματική βία των ρωμαϊκών λεγεώνων, την οποία και υπέταξε. Τα ίδια προέβαλαν και άλλοι διάσημοι άνδρες σε μεταγενέστερες εποχές ακόμη και σήμερα. Ενδεικτικώς αναφέρω τους Γκαίτε, Βιλάμοβιτς, Σατωμπριάν, Ροντέν, Ρενάν, που εξύμνησαν την Ελλάδα και το ελληνικό πνεύμα ως αυτό που εκπολίτισε λαούς και τους οδήγησε σε υψηλή διανόηση. Πολλοί ξένοι στις χώρες τους ανήρτησαν πανό με την επιγραφή «είμαστε όλοι Έλληνες», ως εκδήλωση συμπάθειας και συμπαράστασης στους δοκιμαζόμενους από την οικονομική κρίση Έλληνες. Η φράση όμως ενέχει και την πίστη των ξένων ότι οφείλουν πολλά στους Έλληνες. Αλλά και παλαιός Έλληνας πολιτικός έρριψε το σύνθημα «η Ελλάδα στους Έλληνες», και έκανε περήφανους τους ακροατές του και τους τόνωσε την επιθυμία τους να παραμείνει η χώρα μας Ελληνική, αν και τα λόγια του έτειναν σε άλλο στόχο. Και ενώ κατά κανόνα οι υποτασσόμενοι λαοί μισούν τους κατακτητές υπάρχει και μια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση, μοναδική νομίζω, που συνέβη το αντίθετο. Δηλαδή οι κατακτώμενοι να αγαπούν και να σέβονται τον κατακτητή, όπως στις χώρες που ο Μ. Αλέξανδρος κατέκτησε, και που οι λαοί τους τιμούν τον κατακτητή. Το όνομα «Γιουνάν» (Ίωνες) προφέρουν με ιδιαίτερο σεβασμό οι Άραβες, Ιρανοί κλπ και το όνομα Ισκεντέρ (Αλέξανδρος) δίδεται στα παιδιά τους σ΄ ανάμνηση αυτού που τους μετέδωσε τον ελληνικό πολιτισμό.

Ο Δ. Γρ. Καμπούρογλου με λίγες λέξεις αλλά με πληρότητα περιέγραψε την τύχη των ξένων που ήρθαν στον ελλαδικό χώρο σε εποχές που ήταν απρόσκοπτη η προσέλευσή τους λόγω ελλείψεως συνόρων, αφού ανήκαν στην ενιαία Βυζαντινή Αυτοκρατορία και την επακολουθήσασα Οθωμανική. Αν και αναφέρεται στους σλαύους, είναι αυτονόητο ότι το ίδιο ισχύει και για τους λοιπούς εισβολείς, ειρηνικούς ή μη (βουλγάρους, αρμένιους, άραβες κλπ). Ιδιαίτερη αξία έχει η παρατήρησή του ότι και αν ήρθαν απήλθαν εκούσια ή ακούσια, γιατί δεν μπόρεσαν να προσαρμοσθούν στον ελληνικό τρόπο ζωής ή γιατί απωθήθηκαν από τους γηγενείς Έλληνες που δεν δέχθηκαν εισαγωγή νέων ηθών, εθίμων και άλλο τρόπο κοινωνικής συμπεριφοράς. Και η διαπίστωσή του ότι οι λίγοι εναπομείναντες εξελληνίσθησαν, μαρτυρεί ότι κατά το παρελθόν η Ελλάδα είχε τη δυνατότητα της απορρόφησης ξένων χωρίς να διαταράσσεται η ομοιογένεια της χώρας.

Χαρακτηριστική περίπτωση μη προσαρμογής στις χώρες της Ευρώπης και ιδίως των Βαλκανίων αποτελούν οι Αθίγγανοι (Ρομά), που ενώ από αιώνες περιφέρονται νομαδικώς στους τόπους αυτούς, αποτελούν χωριστές ομάδες προσώπων αυστηρά προσηλωμένες στον ιδιαίτερο τρόπο της ζωής τους και την εν γένει κοινωνική διάρθρωση και συμπεριφορά τους, με αποτέλεσμα την προσπάθεια όλων και κυρίως των βαλκανικών κρατών να τους απωθήσουν εκτός των συνόρων τους, με κύριο αποδέκτη τους την Ελλάδα.

Ιδέες και κοσμοθεωρίες, όπως ο πανσλαυσιμός, ο παντουρκισμός, ο πανγερμανισμός και τελευταία η Νέα Τάξη, υπό την εξ αδήλων κέντρων εκπεμπόμενη επιδίωξη της αναμείξεως όλων των λαών της γης, χωρίς εθνικές παραδόσεις, ήθη, έθιμα και ιδιαίτερη γλώσσα, υπό την ηγεσία κάποιου σημαντικού προσώπου, κατέρρευσαν και δεν είχαν και δεν θα έχουν τύχη στο μέλλον, γιατί προσέκρουσαν στον παρεξηγημένο, αν όχι χλευασμένο, όρο του εθνικισμού, που διαφέρει ουσιωδώς από το ρατσισμό με τον οποίο επιχειρείται η ταύτισή του.

Πανίσχυρες αυτοκρατορίες, όπως αυτή των Περσών, του Μ. Αλεξάνδρου, των Ρωμαίων, των Βυζαντινών, των Βρεττανών κλπ και ομόσπονδα κράτη, όπως η Σοβιετική Ένωση, η Γιουγκοσλαβία και άλλες, διαλύθηκαν στα εξ ων συνετέθησαν, ακριβώς διότι αγνόησαν τη διάκριση που εκφράζεται στους παραπάνω όρους. Κάθε εθνικιστής δεν είναι αυτομάτως και ρατσιστής, δηλαδή εμφορούμενος από μίσος

και απέχθεια για κάθε ξένο. Πολυφυλετικά κράτη, όπως η Τουρκία, που διαθέτε,ι κατά την ομολογία τούρκων πολιτικών και επιστημόνων, εβδομήντα δυο τουλάχιστον μειονότητες, ευρίσκονται στα πρόθυρα της διάσπασης.

Οι μεγάλες αποικιοκρατικές δυνάμεις της Ευρώπης (Αγγλία, Γαλλία και λιγότερο Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία και Πορτογαλία) κινδυνεύουν να κατακτηθούν από τους κατακτηθέντες που σταδιακώς εισήλθαν στο έδαφός τους. Για τα συμβαίνοντα στη Γερμανία μεστή σημασίας είναι η δημόσια δήλωση της Άνγκελα Μέρκελ κατά μήνα Οκτώβριο 2010 ότι η πολυπολιτισμική αντίληψη είχε αποτύχει πλήρως γιατί ήταν μια αυταπάτη. Το πρόβλημα των Τούρκων μεταναστών που δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να ενστερνισθούν το γερμανικό τρόπο ζωής και τις θεμελιώδεις αξίες της γερμανικής κοινωνίας είναι υπαρκτό. Την ίδια άποψη με τη Μέρκελ εξέφρασαν ο Βρεττανός πρωθυπουργός Ντέϊβιντ Κάμερον και ο παλαίμαχος ηγέτης της ιταλικής αριστεράς Μάσιμο ντ΄ Αλέμα. Στη δική μας χώρα με την επίκληση αμφίβολης ποιότητας προοδευτικότητας (με ή χωρίς εισαγωγικά) επικρατεί η άποψη ότι πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις και υποχωρήσεις για να μη θίγονται οι μετανάστες, με το πρόσθετο επιχείρημα ότι υπάρχουν και πολλοί έλληνες μετανάστες σε άλλες χώρες. Αγνοούν όμως ότι οι έλληνες όπου και αν πήγαν έφεραν μαζί τους πολιτισμό και ούτε «γκέτο» ούτε προβλήματα στους γηγενείς δημιούργησαν. Αντιθέτως και οικονομική ανάπτυξη και ευμάρεια έδωσαν. Ήδη στην Τουρκία και στην Αίγυπτο ομολογείται ότι ο ξεριζωμός των ελλήνων από τις χώρες αυτές ήταν λάθος. Και για να επανέλθω στα προβλήματα της Γερμανίας, που είναι και δικά μας, είναι χαρακτηριστικό ότι στη χώρα αυτή το μάθημα των θρησκευτικών είναι υποχρεωτικό σε όλες τις τάξεις και δεν γίνεται σκέψη για θρησκειολογία. Στην πατρίδα μας ακούγονται φωνές για κατάργηση του μαθήματος των θρησκευτικών και αποκαθήλωση των εικόνων από τις αίθουσες των δικαστηρίων και των σχολείων. Όλα αυτά όμως αποτελούν εθνική παράδοση των ελλήνων, όπως διακήρυξαν ο Henri Belle και ο Andre Mirabel και η εθνική παράδοση διαμορφώνει την εθνική μας ταυτότητα.

Η διαπίστωση αυτή των Γάλλων (19ος αιώνας) είναι ουσιαστικής σημασίας, ανεξάρτητα από το γεγονός, όπως και αυτοί δέχονται, ότι η θρησκεία του Χριστού δεν επικάλυψε πλήρως την αρχαία πίστη των ελλήνων που ενυπάρχει ως συστατικό στοιχείο της εθνικής τους συνείδησης και των τρόπων της συμπεριφοράς τους.

Στην περιοχή της Μεσογείου, αλλά και της εγγύς και της Μέσης Ανατολής, επικρατούν, με χαρακτήρα οικουμενικότητας, οι δυο μεγάλες θρησκείες : ο Χριστιανισμός και ο Ισλαμισμός. Αμφότερες έχουν διασπασθεί σε πλείστες διαφορετικές δοξασίες, υπό τις οποίες συνήθως υποκρύπτονται φυλετικές και εθνολογικές διαφορές.

Από τις θρησκείες αυτές ο Χριστιανισμός έχει χάσει πλέον τη μαχητικότητα των πρώτων χρόνων και την τάση του να θέσει υπό την προστασία του και άλλους λαούς, περιοριζόμενος σε ευχολόγια και σε διείσδυση με ειρηνικά μέσα χωρίς μεγάλη επιτυχία. Αντίθετα ο Ισλαμισμός, παρά τη διάσπασή του, διατηρεί ακέραια τη μαχητικότητά του, που εκδηλώνεται κυρίως σε βάρος του χριστιανισμού. Έτσι, ενώ συνεχώς συσφίγγει τη συνοχή του με την απειλή θανάτου των πιστών του, σε περίπτωση αλλαξοπιστίας τους, επεκτείνεται σε χριστιανικές χώρες με τη διείσδυση και μόνιμη εγκατάσταση πιστών του για τους οποίους επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση. Βεβαίως κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει το γενικό πολιτισμό του Ισλάμ και την ύπαρξη μετριοπαθών ισλαμιστών που διακηρύσσουν το φιλειρηνικό και ανεξίθρησκο χαρακτήρα του, πλην όμως οι φωνές αυτές δεν έχουν επηρεάσει τις φονταμενταλιστικές τάσεις που επικρατούν στους κόλπους του. Παρά τον συνεχή και πολλές φορές εξοντωτικό πόλεμο μεταξύ των διαφόρων ρευμάτων του ισλαμισμού, κυρίως των Σιιτών και των Σουνιτών, που εκδηλώνεται στο πολιτικό πεδίο με τη συγκρότηση κομμάτων, κοινός στόχος ήταν και είναι η εξαφάνιση του χριστιανισμού από τα εδάφη του είτε με την εξόντωση των απίστων, δηλαδή των μη μουσουλμάνων, είτε με την αναγκαστική φυγή τους. Τα γεγονότα είναι θέματα καθημερινών ειδήσεων και γνωστά στο κοινό ώστε να μη χρειάζεται ιδιαίτερη μνημόνευσή τους.

Ερωτάται πλέον τι πράττουν οι αυτοαποκαλούμενες χριστιανικές χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής όχι μόνον για την προστασία των χριστιανών υπηκόων τους, αλλά και της ομοιογένειας και του ενιαίου της υπόστασής τους. Η απάντηση θα ήταν : ουδέν, αν δεν έπρατταν το ακριβώς αντίθετο, με τις άμεσες ή έμμεσες επεμβάσεις τους στις μουσουλμανικές χώρες, με το πρόσχημα της εκδημοκράτησης λαών που δεν έχουν παράδοση δημοκρατικής διακυβέρνησης, στην πραγματικότητα όμως για γεωπολιτικούς και αποκομιδής οικονομικών ωφελειών σκοπούς. Έτσι εν γνώσει τους παραβλέπουν τη συνέπεια των ενεργειών τους, που είναι εξώθηση των μουσουλμάνων σε μετανάστευση στις ευρωπαϊκές χώρες είτε διότι στη χώρα της προέλευσης επικρατούν διαφορετικές τάσεις της θρησκείας τους είτε διότι ευρίσκουν έδαφος καλλίτερης διαβίωσης. Αλλά και η μετανάστευση αυτή έχει και άλλη συνέπεια : αυτή της εσωτερικής μετανάστευσης των ευρωπαίων πολιτών μέσα στην ίδια τους τη χώρα ύστερα από τον εκτοπισμό τους από τους εισερχόμενους αλλόθρησκους με τη δημιουργία χώρων υπ΄ αυτών ελεγχομένων. Και, για να μην αναφερθώ σε χώρες γειτονικές μας, περιορίζομαι στην περίπτωση του Βελγίου, κράτους που δεν αντιμετωπίζει οικονομικά και συνοριακά προβλήματα και στο οποίο η είσοδος των ξένων από μουσουλμανικές χώρες δεν έχει την έκταση που έχει για τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου. Μνημονεύω μια μόνον περίπτωση, από τις πολλές που η Νοέλλα Κονίδη αναφέρει σε δημοσίευμά της στο περιοδικό Τρίτο Μάτι (τεύχος 212) με τίτλο «HALAL - MEAT» και υπότιτλο «Ημι-Σεληνιάζεται η Ευρώπη». Ο ισλαμιστής Abu Imran, σε δημόσιο χώρο του Βελγίου, φορώντας στρατιωτική στολή παραλλαγής και επιδεικνύοντας τη σημαία της τζιχάντ είπε τα εξής : «Αυτό είναι ένα σύντομο μήνυμα για το βασιλιά του Βελγίου και τους μουσουλμάνους στο Βέλγιο. Αυτή είναι η σημαία, που θα μπει στην κορυφή του παλατιού. Εμείς δεν θα ησυχάσουμε αν δεν δούμε τη σημαία αυτή να κυματίζει πάνω από όλα τα παλάτια της Ευρώπης και το Λευκό Οίκο». Αυτή δεν είναι μεμονωμένη περίπτωση και ας βγάλει κανείς τα συμπεράσματά του.

Και στην Ελλάδα ;

Σύμφωνα με την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία κατά το έτος 2011 η Ελλάδα είχε μόνιμο πληθυσμό 10.815.197 ατόμων. Απ΄ αυτούς πρέπει να αφαιρεθούν 911.929 απογραφέντες αλλοδαποί. Όμως στους εκλογικούς καταλόγους εμφανίζεται πλεόνασμα δυο επιπλέον εκατομμυρίων. Συνεπώς προκύπτει το ερώτημα που οφείλεται η δια-

φορά. Είναι προφανές ότι στο ποσό των δυο εκατομμυρίων περιλαμβάνονται και αλλοδαποί, πολιτογραφημένοι ως Έλληνες. Το ότι οι αλλοδαποί στην Ελλάδα υπερβαίνουν τα δυο εκατομμύρια ομολογείται ήδη από κυβερνητικά στελέχη και η συνεχής είσοδός τους από τα μη δυνάμενα να φυλαχθούν επαρκώς σύνορά μας, ιδίως τα υδάτινα, θα αυξήσει τον αριθμό αυτό. Οι ξένοι μετανάστες με τις διεθνείς συμβάσεις που η Ελλάδα υπέγραψε (Σέγκεν, Δουβλίνου κλπ) εγκλωβίζονται στη χώρα μας από την οποία δεν μπορούν να εξέλθουν, γιατί ούτε οι λοιπές χώρες της Ευρώπης τους δέχονται ούτε οι χώρες από τις οποίες εισήλθαν επιτρέπουν τον επαναπατρισμό τους. Και σαν να μην έφθαναν αυτά η Ελλάδα κάνει ό,τι μπορεί για να προσελκύσει νέους εποίκους. Και απ΄ αυτούς είναι μερικοί που έχουν ανάγκη βοήθειας, υπάρχουν όμως και άλλοι που είναι κακοποιά στοιχεία, ρέπονται στο έγκλημα και την εν γένει παραβατική συμπεριφορά, όπως και ξένοι πράκτορες, εχθρικά διακείμενοι, αλλά και εντεταλμένοι δολιοφθορείς του ελληνικού πλούτου (εμπρησμός δασών κλπ). Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η δημόσια δήλωση τέως υπουργού της ελληνικής κυβέρνησης ότι ευχαριστεί τους αλλοδαπούς μετανάστες γιατί προτίμησαν την Ελλάδα και όχι άλλη χώρα. Σ΄ αυτό πρέπει να προστεθεί και η δημόσια δήλωση του επί της Δικαιοσύνης (….και άλλων κενών περιεχομένου προσδιορισμών) με την οποία υιοθετείται αβασάνιστα η παραποιημένη ρήση του Ισοκράτη «Έλληνες οι μετέχοντες της Ελληνικής παιδείας», με την οποία προαναγγέλθηκε η κατεύθυνση της νομοθετικής ρύθμισης του θέματος. Και αν υπολογίσουμε την απώλεια ανθρωπίνου δυναμικού από την έξοδο νέων ελλήνων προς αναζήτηση ανεκτών όρων ζωής στην αλλοδαπή, όπως και το ΕΘΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ της άγριας φορολόγησης των πολύτεκνων οικογενειών, οδηγούμαστε στο αναπόφευκτο αποτέλεσμα του αφελληνισμού της Ελλάδας. Και ενώ αυτά συμβαίνουν προέκυψε και το θέμα της ανεγέρσεως μουσουλμανικού τεμένους στην Αθήνα, αλλά και τζαμιών σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα, σύμφωνα με την περίεργη δήλωση του δημάρχου Αθηναίων. Υπάρχει βεβαίως σχετική δέσμευση της Ελλάδας με την μεταξύ αυτής και της Τουρκίας Σύμβαση Ειρήνης του 1913, πλην όμως ούτε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, παρά τη συμπάθειά του προς τον Κεμάλ Ατατούρκ, την υλοποίησε. Η ανέγερση του τεμένους αυτού συνεπάγεται και άλλες παρενέργειες, όπως τη δημιουργία ζώνης αρκετά εκτεταμένης γύρω απ΄ αυτό, ελεγχόμενης από μουσουλμάνους εποίκους με τον αναγκαστικό εκτοπισμό των Ελλήνων κατοίκων της περιοχής, αλλά και την αναπόφευκτη σύγκρουση των μουσουλμάνων διαφόρων δογμάτων για τον έλεγχό του. Δεν είναι του παρόντος ο σχολιασμός του υπάρχοντος νομοθετικού καθεστώτος για το φλέγον θέμα της κτήσης, απώλειας κλπ της Ελληνικής Ιθαγένειας. Εκείνο που, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να γίνει είναι ο περιορισμός της ελληνοποιήσεως των προσφύγων σε ποσοστά τέτοια ώστε να μη νοθεύεται η ελληνικότητα των κατοίκων της Ελλάδας, αλλά και ο περιοδικός έλεγχος των ήδη ελληνοποιημένων αλλοδαπών για το αν αυτοί προσαρμόστηκαν στην ελληνική πραγματικότητα. Διαφορετικά : ας ηχήσει στ΄ αυτιά μας η αρχαία ρήση : «των οικιών υμών εμπημπραμένων υμείς άδετε» (ενώ τα σπίτια σας καίγονται εσείς τραγουδάτε).

Το Μεταναστευτικό σε σχέση με τη Συνθήκη Σένγκεν – Δουβλίνο 2 και Άσυλο

Του Αντιστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α
Παύλου Μυρογιάννη

Πρώην Διευθυντού Ασφαλείας, Αντιτρομοκρατίας, Αντικατασκοπείας
Της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών

Συμφωνία του Σένγκεν καλείται η συμφωνία που υπεγράφη στις 14 Ιουνίου 1985 στην κωμόπολη Σένγκεν του Λουξεμβούργου ανάμεσα σε πέντε κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΚ) (Βέλγιο, Γερμανία, Γαλλία, Λουξεμβούργο και Ολλανδία) και είχε ως στόχο την προοδευτική κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, την καθιέρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας για όλα τα πρόσωπα, υπηκόους των κρατών που υπέγραψαν τη Συμφωνία, καθώς και την αστυνομική και δικαστική συνεργασία. Περαιτέρω, στις 19 Ιουνίου 1990 υπεγράφη εκ νέου στο Σένγκεν η Σύμβαση Εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, που συμπλήρωνε και εξειδίκευε την αρχική Συμφωνία. Η εν λόγω συνεργασία εκινείτο σε καθαρά διακυβερνητικό επίπεδο και εκτός του θεσμικού πλαισίου των ΕΚ, μέχρι τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης του Άμστερνταμ 1Μαΐου 1999.

Άλλα κράτη μέλη των ΕΚ και της ΕΕ που μεταγενέστερα υπέγραψαν Πρωτόκολλα και Συμφωνίες προσχώρησης στα δύο ανωτέρω διεθνή κείμενα ήταν η Ιταλία το 1990, η Ισπανία και η Πορτογαλία το 1991, η Ελλάδα το 1992, η Αυστρία το 1995 και η Δανία, η Φινλανδία και η Σουηδία το 1996. Ταυτόχρονα με τις τελευταίες, η Ισλανδία και η Νορβηγία —δύο κράτη τα οποία, αν και δεν ήταν μέλη των ΕΚ, εντούτοις συμμετείχαν προ πολλού (1957) στη Βόρεια Ένωση Διαβατηρίων (γνωστή και ως Σκανδιναβική Ένωση Διαβατηρίων) με τους λοιπούς σκανδιναβούς γείτονές τους— υπέγραψαν ειδική Συμφωνία με τα υπόλοιπα δεκατρία κράτη μέλη της ΕΕ που συμμετείχαν στο κεκτημένο του Σένγκεν προκειμένου να συνδεθούν και αυτά με τη Ζώνη Σένγκεν.
Στην Ελλάδα η Συνθήκη του Σένγκεν, η Σύμβαση Εφαρμογής της Συνθήκης του Σένγκεν και τα Πρωτόκολλα και οι Συμφωνίες προσχώρησης των νέων κρατών (μεταξύ 1990 και 1996) κυρώθηκαν από τη Βουλή των Ελλήνων με το Νόμο 2514/1997[1].

Η Συμφωνία του Σένγκεν τέθηκε σε ισχύ στις 26 Μαρτίου 1995, δημιουργώντας έτσι τη Ζώνη Σένγκεν, που ενσωματώθηκε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ την 1η Μαΐου 1999, με εξαίρεση την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Εκτοτε το κεκτημένο του Σένγκεν εφαρμόζεται και αναπτύσ-

σεται περαιτέρω εντός του θεσμικού και νομικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.[2]. Η Ισλανδία και η Νορβηγία υπέγραψαν το 1999 ειδική Συμφωνία με το Συμβούλιο της ΕΕ για τη σύνδεσή τους με το κεκτημένο του Σένγκεν.
Κατά την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησής τους στην ΕΕ το 2003, η Τσεχία, η Εσθονία, η Κύπρος, η Λετονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, η Πολωνία, η Σλοβενία και η Σλοβακία προσχώρησαν παράλληλα και στο κεκτημένο του Σένγκεν. Το ίδιο συνέβη και κατά την υπογραφή της Συνθήκης Προσχώρησης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας το 2005. Το 2004 υπεγράφη Συμφωνία με την Ελβετία και το 2008 Πρωτόκολλο με το Λιχτενστάιν για τη σύνδεση και αυτών των κρατών με το κεκτημένο του Σένγκεν, χωρίς τα ίδια να αποτελούν μέλη της ΕΕ. Τέλος, με τη Συνθήκη Προσχώρησής της στην ΕΕ το 2011 η Κροατία ανέλαβε την υποχρέωση να εφαρμόσει και αυτή πλήρως το κεκτημένο του Σένγκεν, αφότου καταστεί μέλος της Ένωσης

Κράτη μέλη της Ζώνης Σένγκεν

Μέλη της Ζώνης Σένγκεν είναι οι περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και ορισμένες άλλες ευρωπαϊκές χώρες:

Κράτη μέλη	Υπογραφή	Πρώτη εφαρμογή
Βέλγιο	14 Ιουνίου 1985	26 Μαρτίου 1995
Βουλγαρία	25 Απριλίου 2005	Σε αναστολή εφαρμογής
Τσεχία	16 Απριλίου 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Δανία	19 Δεκεμ. 1996	25 Μαρτίου 2001
Γερμανία	14 Ιουνίου 1985	26 Μαρτίου 1995
Εσθονία	16 Απριλίου 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Ελλάδα	6 Νοεμβρίου 1992	26 Μαρτίου 2000
Ισπανία	25 Ιουνίου 1991	26 Μαρτίου 1995
Γαλλία	14 Ιουνίου 1985	26 Μαρτίου 1995
Ισλανδία	19 Δεκεμ. 1996	25 Μαρτίου 2001
Ιταλία	27 Νοεμβρίου 1990	26 Οκτωβρίου 1997
Κύπρος	16 Απριλίου 2003	Σε αναστολή εφαρμογής
Λεττονία	16 Απριλίου 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Λιχτενστάιν	28 Φεβ. 2008	19 Δεκεμβρίου 2011
Λιθουανία	16 Απρ. 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Λουξεμβούργο	14 Ιουν1985	26 Μαρτίου 1995
Ουγγαρία	16 Απρ. 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Μάλτα	16 Απριλίου 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Ολλανδία	14 Ιουνίου 1985	26 Μαρτίου 1995
Νορβηγία	19 Δεκεμ. 1996	25 Μαρτίου 2001
Αυστρία	28 Απριλίου 1995	1 Δεκεμβρίου 1997
Πολωνία	16 Απριλίου 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Πορτογαλία	25 Ιουν. 1991	26 Μαρτίου 1995
Ρουμανία	25 Απρ. 2005	Σε αναστολή εφαρμογής
Σλοβενία	16 Απρ. 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Σλοβακία	16 Απρ. 2003	21 Δεκεμβρίου 2007α
Φινλανδία	19 Δεκ. 1996	25 Μαρτίου 2001
Ελβετία	26 Οκτωβ. 2004	12 Δεκεμβρίου 2008
Σουηδία	19 Δεκ. 1996	25 Μαρτίου 2001

Για τα χερσαία σύνορα και τα λιμάνια εφαρμόσθηκε η Συνθήκη Σένγκεν από 26 Μαρτίου 1995 και από 30 Μαρτίου 2008 εφαρμόστηκε και για τα αεροδρόμια.
Η Βουλγαρία και η Ρουμανία δεν έγιναν μέλη της Ζώνης τον Σεπτέμβριο του 2012 και η περίπτωσής τους θα εξεταστεί στο μέλλον ύστερα από αίτησής τους που υποβλήθηκε ξανά στο συμβούλιο Υπουργών Ε.Ε. , καθόσον απερρίφθη η πρώτη στις 8 Μαρτίου 2013, κατόπιν πρωτοβουλίας της Γερμανίας με την απειλή ότι θα βάλει βέτο συνεπικουρούμενη από την Αυστρία και την Φιλανδία, με την αιτιολογία ότι οι χώρες αυτές αποβλέπουν στην εισροή Ρουμάνων και Βουλγάρων σε χώρες της Ε.Ε. με εύρωστες οικονομίες. Η Κύπρος, λόγω της ιδιαίτερης εσωτερικής κατάστασης που επικρατεί εξαιτίας του κατεχόμενου βόρειου τμήματός της από την Τουρκία, δε συμμετέχει ακόμα στη Ζώνη Σένγκεν. Η Κροατία αναμένεται να καταστεί μέλος της ΕΕ την 1η Ιουλίου 2013 και είναι άγνωστο ακόμη πότε θα αρχίσει να ισχύει για εκείνη το κεκτημένο του Σένγκεν.
Τα κράτη μέλη της ΕΕ τα οποία δεν υποχρεούνται να συμμετέχουν στη Ζώνη Σένγκεν είναι η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, που επέλεξαν να διατηρήσουν κατά τη σύναψη της Συνθήκης του Άμστερνταμ τους συνοριακούς ελέγχους με τα άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, έχοντας ωστόσο τη δυνατότητα να εφαρμόζουν μερικές από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν.
Στις 21 Δεκεμβρίου 2007, μετά την ένταξη των εννέα χωρών της ανατολικής Ευρώπης στη Ζώνη Σένγκεν, ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο δήλωσε:

Από σήμερα οι πολίτες θα μπορούν να ταξιδεύουν ανεμπόδιστα στις 24 χώρες του χώρου Σένγκεν —από την Πορτογαλία μέχρι την Πολωνία και από την Ελλάδα μέχρι τη Φινλανδία— χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά χερσαία και θαλάσσια σύνορα. Επιθυμώ να συγχαρώ τα εννέα νέα μέλη του Σένγκεν, την πορτογαλική προεδρία και όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης για τις προσπάθειες που κατέβαλαν. Μαζί καταργήσαμε τους ελέγχους στα σύνορα —αυτά τα εμπόδια για την ειρήνη, την ελευθερία και την ενότητα στην Ευρώπη— δημιουργώντας παράλληλα τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερη ασφάλεια.

Λειτουργία της Ζώνης Σένγκεν

Το κύριο χαρακτηριστικό είναι η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και η ενίσχυση των ελέγχων στα κοινά εξωτερικά σύνορα. Άλλα χαρακτηριστικά της Συμφωνίας Σένγκεν είναι:

- Κοινοί κανόνες περί ασύλου
- Το δικαίωμα της αστυνομίας να καταδιώξει άτομα και έξω από τα σύνορα της χώρας
- Διαχωρισμός στα αεροδρόμια σε «πτήσεις εντός Σένγκεν» και «πτήσεις εκτός Σένγκεν»
- Κοινή λίστα χωρών των οποίων οι πολίτες χρειάζονται βίζα
- Δημιουργία του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν, το οποίο επιτρέπει σε αστυνομικά τμήματα να μοιράζονται κοινό τμήμα αρχείων καταζητούμενων και ανεπιθύμητων ατόμων καθώς και κλεμμένων αντικειμένων κ.λ.π., το οποίο ήδη από 10 Απριλίου 2013 άρχισε και λειτουργεί σε όλα τα κράτη-μέλη του κεκτημένου Σένγκεν.
- Κοινές προσπάθειες καταπολέμησης της διακίνησης ναρκωτικών

Πολίτες χωρών Ζώνης Σένγκεν
Οι πολίτες χωρών της Ζώνης Σένγκεν έχουν το δικαίωμα να ταξιδεύουν σε οποιαδήποτε χώρα της Ζώνης χωρίς την επίδειξη ταυτότητας ή διαβατηρίου, αν και συμβουλεύεται να έχουν ένα από τα δύο μαζί τους, αφού μπορεί να τους ζητηθεί να αποδείξουν την ταυτότητά τους, πχ, κατά την επιβίβαση σε αεροσκάφος ή σε έλεγχο της αστυνομίας. Ωστόσο θα χρειαστεί να επιδείξουν την ταυτότητά τους κατά την είσοδό τους στις χώρες της ΕΕ που δεν ανήκουν στη Ζώνη Σένγκεν.
Πολίτες τρίτων χωρών
Ένας πολίτης μιας χώρας εκτός Ζώνης Σένγκεν μπορεί να ταξιδέψει σε ένα κράτος μέλος για μια διάρκεια τριών μηνών (90 ημερών), με την προϋπόθεση ότι πληροί τους όρους Σένγκεν, δηλαδή να έχει στην κατοχή του έγκυρο διαβατήριο, θεώρηση εισόδου σύντομης διαμονής, να μπορεί να αποδείξει το σκοπό του ταξιδιού του, να έχει επαρκείς πόρους συντήρησης για την περίοδο παραμονής και για την επιστροφή και να μην είναι καταχωρημένος στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν για την άρνηση εισόδου (δεν πρέπει να θεωρείται επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή εθνική ασφάλεια όλων των κρατών Σένγκεν).

Δημόσια ασφάλεια και κεκτημένο του Σένγκεν
Το κεκτημένο του Σένγκεν περιλαμβάνει μέτρα με τα οποία καταργείται ο έλεγχος στα εσωτερικά σύνορα των χωρών και ενισχύεται η ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σημαντικότερο από τα μέτρα αυτά είναι η απαίτηση τα κράτη μέλη που έχουν εξωτερικά σύνορα της ΕΕ να είναι υπεύθυνα για να εξασφαλίζουν την πραγματοποίηση σωστών ελέγχων και την αποτελεσματική επιτήρηση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ. Συνεπώς, οι επιθεωρήσεις και οι έλεγχοι στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ πρέπει είναι αρκετά αυστηροί για την παρεμπόδιση της λαθρομετανάστευσης, του λαθρεμπορίου ναρκωτικών και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων.
Σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου για τη δημόσια τάξη ή την εσωτερική ασφάλεια εξουσιοδοτείται κάθε κράτος μέλος να αποκαταστήσει προσωρινά τους ελέγχους στα σύνορά του εντός της Ζώνης Σένγκεν και στη συνέχεια να ενημερώσει το συμβούλιο υπουργών της Ε.Ε. Σύμφωνα με έκθεση της FRONTEX, που παρουσιάστηκε στη συνεδρίαση του συμβουλίου υπουργών δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων της Ε.Ε. στις 7 Ιουνίου 2012 και προειδοποιούσε ότι τα ελληνοτουρκικά σύνορα θα εξακολουθούσαν και για το έτος 2013 να είναι πόλος έλξεως λαθρομεταναστών μέσω Τουρκίας, την οποία χαρακτήριζε "κέντρο διακίνησης βάσει οργανωμένου σχεδίου" και εξαιτίας της ανεξέλεγκτης καταστάσεως που επικρατούσε το εν λόγω συμβούλιο προέβη στην έκδοση απόφασης, σύμφωνα με την οποία θα δύνανται οι 24 χώρες-μέλη που έχουν υπογράψει τη Συνθήκη Σένγκεν (ελεύθερη κυκλοφορία στα εσωτερικά τους σύνορα) να επαναφέρουν τους ελέγχους στα δικά τους σύνορα για όλους τους ταξιδιώτες και για έξι μήνες, όταν κρίνουν ότι απειλούνται με μαζική είσοδο λαθρομεταναστών από άλλο κράτος-μέλος που είναι υπεύθυνο για τη φύλαξη των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε., όταν αυτή δεν είναι αποτελεσματική. Εκτός των υστέρων η μονομερής ενέργεια του κράτους αυτού θα πρέπει να αιτιολογηθεί απλώς στην Κομισιόν και τα λοιπά κράτη-μέλη, δηλαδή δεν υπόκειται εκ των προτέρων σε καμία έγκριση, όπως και στις περιπτώσεις "σοβαρής απειλής της δημόσιας τάξης ή εσωτερικής ασφάλειας " που ισχύει το ίδιο καθεστώς.

Κανονισμός «Δουβλίνο ΙΙ»
Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στον προσδιορισμό, το συντομότερο δυνατό, του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου και στην αποτροπή της κατάχρησης των διαδικασιών ασύλου.
ΠΡΑΞΗ
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 2003 για τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που έχει υποβληθεί σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.
ΣΥΝΟΨΗ
Ο κανονισμός θέτει την αρχή ότι ένα μόνο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου. Στόχος είναι η αποφυγή της αποστολής των αιτούντων άσυλο από τη μια χώρα στην άλλη, αλλά επίσης η αποτροπή της κατάχρησης του συστήματος με την υποβολή περισσοτέρων αιτήσεων ασύλου από ένα μόνο άτομο.
Επομένως, ορίζονται αντικειμενικά και ιεραρχημένα κριτήρια, προκειμένου να προσφέρουν τη δυνατότητα προσδιορισμού, για κάθε αιτούντα άσυλο, του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο.
ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ
Πρόσφυγας είναι «κάθε πρόσωπο, το οποίο, επειδή έχει δικαιολογημένο φόβο διωγμού λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικής προέλευσης, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ορισμένη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται έξω από τη χώρα της υπηκοότητάς του και δεν μπορεί, ή εξαιτίας αυτού του φόβου, δεν θέλει να προσφύγει στην προστασία της χώρας αυτής»: Σύμφωνα με την Σύμβαση της Γενεύης «Περί του καθεστώτος των Προσφύγων» που υιοθετήθηκε διεθνώς στις 28 Ιουλίου 1951 (κυρώθηκε από την Ελλάδα το 1959) και τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιουλίου 1967.
ΑΣΥΛΟ
Οι πρόσφυγες είναι μετανάστες που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την χώρα προκειμένου να διαφύγουν τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουν στην χώρα που ζουν. Αναγκάζονται να καταφύγουν σε μια ξένη χώρα, συνήθως παράτυπα και χωρίς ταξιδιωτικά έγραφα με σκοπό να ζητήσουν άσυλο. Ο προσδιορισμός του μετανάστη ως πρόσφυγα γίνεται από το Υπουργείο Εσωτερικών της Ελλάδος μέσω της Επιτροπής Ασύλου. Η αίτηση για άσυλο γίνεται από τον ίδιο τον μετανάστη ενώπιον των αστυνομικών αρχών ή τα τμήματα Διεύθυνσης Αλλοδαπών στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη. Η εξέταση του ασύλου γίνεται με προσωπική συνέντευξη από εξειδικευμένο αστυνομικό και διερμηνέα. Ο αιτών άσυλο μπορεί κατά την διαδικασία συνέντευξης να έχει παράσταση από δικηγόρο εάν το επιθυμεί. Από την στιγμή που ένας μετανάστης αιτείται άσυλο δεν μπορεί να φύγει από την χώρα. Υπεύθυνο για την στέγαση των αιτούντων ασύλου στην Ελλάδα είναι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ο αιτών άσυλο μετανάστης για να λάβει στέγαση κάνει αίτηση στα Κέντρα Υποδοχής. Τα παιδιά των αιτούντων άσυλο έχουν πρόσβαση σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες

των δημόσιων σχολείων, ακόμη και με ελλιπή δικαιολογητικά. Ήδη με τον Ν.3907/2011 δημιουργείται αυτοτελής υπηρεσία ασύλου με αποστολή και έργο την άμεση εξέταση όλων των αιτημάτων ασύλου. Η υπηρεσία αυτή θα αποτελείται από μια κεντρική υπηρεσία με έδρα την Αθήνα και από περιφερειακά της γραφεία σε όποιες περιοχές της χώρας παρουσιάζουν μεταναστευτικά προβλήματα οξυμένα. Οι κρίσεις της εν λόγω υπηρεσίας περί χορηγήσεως ή μη ασύλου, υπόκεινται σε αξιολόγηση από μία άλλη ανεξάρτητη "επιτροπή προσφύγων" με δυνατότητα διαφοροποίησης και αλλαγής αποφάσεων. Για τη στελέχωση της επιτροπής αυτής έχει ζητηθεί βοήθεια από την Ε.Ε. και θα συμμετέχει και εκπρόσωπος της αρμοστείας του ΟΗΕ.

Κριτήρια

Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο πρέπει να εφαρμόζονται σύμφωνα με τη σειρά παρουσίασής τους. Θα εφαρμόζονται ανάλογα με την κατάσταση που επικρατεί κατά τη στιγμή που ο αιτών το άσυλο υπέβαλε για πρώτη φορά την αίτησή του σε κράτος μέλος.

- **Αρχή της ενότητας των οικογενειών**

Εάν ο αιτών άσυλο είναι ασυνόδευτος ανήλικος, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησής του είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται νομίμως ένα μέλος της οικογένειάς του, εφόσον αυτό είναι προς το μείζον συμφέρον του ανηλίκου. Εάν δεν υπάρχει μέλος της οικογένειας, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ο ανήλικος υπέβαλε την αίτησή του για άσυλο.

Για τους ενήλικους, εάν ένα μέλος της οικογένειας του αιτούντος έλαβε άδεια παραμονής σε κράτος μέλος ως πρόσφυγας ή εάν η αίτηση του εν λόγω ατόμου τελεί υπό εξέταση, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την αίτηση ασύλου υπό τον όρο ότι το επιθυμεί ο ενδιαφερόμενος.

Επιπλέον, οι αιτήσεις ασύλου που υποβάλλονται ταυτόχρονα ή σε παραπλήσιες ημερομηνίες από πλείονα μέλη μιας οικογενείας μπορούν να εξετάζονται από κοινού.

- **Έκδοση αδειών διαμονής ή θεωρήσεων**

Το κράτος μέλος που χορήγησε στον αιτούντα ισχύοντα τίτλο διαμονής ή έγκυρη θεώρηση θα είναι υπεύθυνο για την αίτηση ασύλου. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος περισσότερων αδειών ή θεωρήσεων που εκδόθηκαν από διαφορετικά κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου θα είναι το κράτος που εξέδωσε το έγγραφο με την απώτερη ημερομηνία λήξεως ισχύος.

Οι ίδιοι κανόνες ισχύουν εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος ενός ή περισσοτέρων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει για διάστημα μικρότερο από πριν από δύο έτη ή μίας ή περισσοτέρων θεωρήσεων που έχουν λήξει για διάστημα μικρότερο από πριν από έξι μήνες, αλλά εφόσον ο αιτών άσυλο δεν έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών.

- **Παράνομη είσοδος ή διαμονή σε κράτος μέλος**

Εάν ο αιτών διέβη παράνομα τα σύνορα ενός κράτους μέλους, αυτό το κράτος μέλος θα είναι υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση ασύλου. Η ευθύνη αυτή παύει να υφίσταται δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε χώρα η παράνομη διάβαση των συνόρων.

Όταν ο αιτών άσυλο διέμεινε σε κράτος μέλος για μία συνεχή περίοδο τουλάχιστον πέντε μηνών πριν υποβάλει την αίτησή του, το κράτος μέλος αυτό είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης. Εάν ο αιτών άσυλο διέμεινε για διάστημα τουλάχιστον πέντε μηνών σε πλείονα κράτη μέλη, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι το κράτος μέλος της τελευταίας διαμονής.

- **Νόμιμη είσοδος σε κράτος μέλος**

Εάν υποβάλλει αίτηση ασύλου υπήκοος τρίτης χώρας σε κράτος μέλος όπου αυτός δεν υπόκειται σε υποχρέωση θεώρησης, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος υποβολής της αίτησης.

- **Αίτηση στο χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα**

Εάν υπήκοος τρίτης χώρας υποβάλλει αίτηση ασύλου στο χώρο διεθνούς διέλευσης αερολιμένα κράτους μέλους, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

Εξαιρέσεις

Εάν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων που απαριθμούνται, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το **πρώτο κράτος μέλος** στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου.

Ύστερα από αίτηση ενός άλλου κράτους μέλους, κάθε κράτος μέλος μπορεί να δεχθεί να διαπραγματευθεί μια αίτηση ασύλου για την οποία δεν είναι υπεύθυνο, για **λόγους ανθρωπιστικούς** και βάσει, εν μέρει, οικογενειακών ή πολιτισμικών κριτηρίων, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι συναινούν.

Αναδοχή του αιτούντος άσυλο

Το κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο για την αίτηση ασύλου πρέπει **να αναδεχτεί τον αιτούντα και να εξετάσει την αίτηση.** Εάν ένα κράτος μέλος στο οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ασύλου θεωρεί ότι άλλη χώρα της ΕΕ είναι υπεύθυνη, μπορεί να απευθύνει προς αυτήν αίτημα αναδοχής της αίτησης.

Η αίτηση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης θα πρέπει να υποδεικνύει κάθε στοιχείο που επιτρέπει στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να προσδιορίσει εάν είναι πράγματι υπεύθυνο. Όταν το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την αναδοχή ή εκ νέου ανάληψη του ενδιαφερομένου προσώπου, αποστέλλεται στον αιτούντα αιτιολογημένη απόφαση που δηλώνει ότι η αίτησή του κρίνεται απαράδεκτη στο κράτος μέλος όπου υποβλήθηκε, και ότι υπάρχει υποχρέωση μεταφοράς του αιτούντος άσυλο στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο.

Πλαίσιο

Ο κανονισμός του Δουβλίνου ΙΙ αντικαθιστά τη σύμβαση του Δουβλίνου του 1990 η οποία όριζε τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του αρμόδιου κράτους όσον αφορά την εξέταση αίτησης ασύλου. Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ εφαρμόζουν τον κανονισμό καθώς και η Νορβηγία, η Ισλανδία, η Ελβετία και το Λιχτενστάιν.

Προσπάθεια καταρτίσεως του Δουβλίνου Νο.3 μέχρι στιγμής δεν ευδοκίμησε. Εκτιμάται ότι αν κάτι τέτοιο ήθελε πραγματοποιηθεί αυτό θα ήταν εις βάρος της Ελλάδος αφού δεν θα έθιγε καθόλου το στοιχείο της υποδοχής της πρώτης χώρας μέλους της ΕΕ καθ'όσον η ΕΛΛΑΔΑ αποτελεί πύλη εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών και μοιραίως όλοι οι απανταχού της Ε.Ε. λαθρομετανάστες που εισήλθαν μέσω Ελλάδος θα κατέληγαν για περαιτέρω ενέργειες (π.χ. άσυλο, απέλαση κ.λ.π.) στη χώρα μας.

Πηγές: Ισχύουσα Νομοθεσία-Βικιπαίδεια.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΔΑΠΑΝΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Του Σμηνάρχου ε.α. (ΜΗ) Αναστασίου Μπασαρά
πρώην Ανωτέρου Στελέχους ΝΑΤΟ

Το άρθρο αυτό έχει γραφεί στα πλαίσια της εκπόνησης του κειμένου 'Εθνική Ασφάλεια και Αμυνα 2014' του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών. Περιλαμβάνει τα τμήματα: Προϋπολογισμός, Αμυντικές Δαπάνες, Αμυντική Δημοσιονομική Πολιτική, Επισημάνσεις και Προτάσεις. Ολοι οι οικονομικοί αριθμοί που αφορούν κονδύλια εκφράζονται σε εκατομύρια €, εκτός αν αναφέρονται διαφορετικά.

Ο Προϋπολογισμός

Ο κρατικός προϋπολογισμός τού 2014 εγκρίθηκε με 153 ψήφους υπέρ και 142 κατά την 7η Δεκεμβρίου του 2013.

Στον πίνακα (1) φαίνονται οι πιστώσεις του 2014 κατά κρατικό φορέα καθώς και η ιστορία των απολογισμών των ετών 2011 έως και 2013.

Πίνακας 1: ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΚΡΑΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ 2011-2014

Ονομασία	2014(Π)	2013(Δ)	2012(Α)	2011(Α)
ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	4	4	4	4
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	141	149	153	176
ΔΜΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	50	97	59	60
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	3395	4015	3862	4192
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	322	344	296	334
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	3112	3889	3476	3603
ΥΓΕΙΑΣ	4383	7891	5560	5072
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	581	599	558	654
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	4587	4997	5371	6203
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	298	335	348	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	*84471	82261	139799	100905
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ	6	7	5	5
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	506	723	829	1010
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ	70	72	98	91
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	12239	15000	15158	17451
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	65	89	95	1074
ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	562	891	860	
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ	296	326	326	312
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΗ	1742	1804	1889	1787
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	26	33	35	40

(Π)= Προϋπολογισθείσες, (Δ)=Διαμορφωθείσες, (Α) = Πληρωθείσες- *~95% των δαπανών του ΥΠΟΙΚ αφορούν Εξυπηρέτηση δημοσίας πίστεως και Συμμετοχή δημοσίου σε μετοχικό κεφάλαιο εταιριών

Οι Αμυντικές Δαπάνες

Ο Ν. 4127/18.2.2013 ενέκρινε την επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) 2013−2016. Ο πίνακας (2) δείχνει τα ανώτατα όρια δαπανών του Υπουργείου Εθνικής Αμυνας (ΥΠΕΘΑ), σύμφωνα με το ΜΠΔΣ.

	2013	**2014**	**2015**	**2016**
Τακτικός Προϋπολογισμός	2646	2373	2258	2218
Εξοπλιστικά Προγράμματα	750	583	750	647
Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων	16	12	12	12
Σύνολο	**3412**	**2968**	**3020**	**2877**

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εκτιμήσεις της Ελληνικής πλευράς, βασισμένες στις εοιχειρησιακές απαιτήσεις του ΥΠΕΘΑ, κατά τη διαπραγμάτευση του ΜΠΔΣ 2013-16) για την υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων του ΥΠΕΘΑ ανήρχοντο σε 1.100 Εκ€ το 2013, σε 800 Εκ€ το 2014, σε 900 Εκ€ το 2015 και σε 900 Εκ€ το 2016.

Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνονται οι πιστώσεις κατά ειδικό φορέα του ΥΠΕΘΑ στον προϋπολογισμό του 2014 καθώς και η ιστορία των απολογισμών 2009-2013.

Πίνακας 3: **ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΕΙΔΙΚΟ ΦΟΡΕΑ ΑΜΥΝΑΣ 2009-2014**

Ονομασία	2014(Π)	2013(Δ)	2012(Α)	2011(Α)	2010(Α)	2009(Α)
Κεντρική Υπηρεσία ΥΠ.ΕΘ.Α.	α625	α197	α48	α42	α50	α77
Γενικό Επιτελείο Εθν. Αμυνας	9	ε28	ε27	ε23	ε26	ε47
ΕΛ.ΔΥ.Κ.	7	8	8	8	11	14
Γενικό Επιτελείο Στρατού	1269	β1486	β1698	β1791	β2152	β2875
Γενικό Επιτελείο Ναυτικού	458	γ588	γ576	γ 640	γ1027	γ1071
Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας	678	δ991	δ1064	δ1037	δ1192	δ2135
ΕΜΥ	6	6	6	8	8	10
Μ.Α.Ε.Δ.Υ.	20	22	11	14	21	40
ΕΥΠ	38	37	39	40	45	49
Ληξιπρόθεσμες οφειλές (Ν4093/12)	0	525	0	0	0	0
Γενικό Σύνολο	3110	3888	3477	3603	4532	6318
ΑΕΠ	182911	183049	193749	208532	222151	232081
Ποσοστό Αμυνας επί ΑΕΠ	1.70	2.12	1.79	1.73	2.04	2.73

(Π)= Προϋπολογισθείσες, (Δ)=Διαμορφωθείσες, (Α) = Πληρωθείσες

Δαπάνες Εξυπηρέτησης Δημόσιας Πίστης: (α): 583, 176, 35, 29, 34, 58, (β): 109, 109, 95, 348 , 842 (γ): 112, 19, 73 ,395, 304 (δ): 250, 242, 162, 240, 959 (ε) 5, 3, 1, 1, 12

Ο πίνακας (4) δείχνει τις πιστώσεις κατά μείζονα δαπάνη του ΥΠΕΘΑ για τον προϋπολογισμό του 2014 καθώς και την ιστορία των απολογισμών 2009-2013.

Ονομασία	2014(Π)	2013(Δ)	2012(Α)	2011(Α	2010(Α	2009(Α)
Αποδοχές και συντάξεις	1879	1900	2180	2293	2430	2739
Πρόσθετες και παρεπόμενες παροχές	60	68	60	57	67	94
Καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες	556	884	771	834	936	1200
Μεταβιβαστικές πληρωμές	3	300	2	5	15	21
Δαπάνες ΝΑΤΟ	29	86	50	54	66	89
Εξυπηρέτηση Δημόσιας Πίστης	583	650	411	360	1018	2175
Γενικό Σύνολο	3110	3888	3475	3603	4531	6317

(Π)= Προϋπολογισθείσες, (Δ)=Διαμορφωθείσες, (Α) = Πληρωθείσες

Στον πίνακα (5) φαίνονται οι Πληρωθείσες, Προϋπολογισθείσες και Διαμορφωθείσες δαπάνες, καθώς και τα αντίστοιχα ποσοστά επί του ετήσιου ΑΕΠ για τα έτη 2009-2014.

	2014	2013	2012	2011	2010	2009
Πληρωθείσες						
Δαπάνες			3477	3603	4532	6318
% Επί ΑΕΠ			1.79	1.73	2.04	2.73
Προϋπολο γισθείσες						
Δαπάνες	3110	3396	4155	4917	6142	6575
% Επί ΑΕΠ	1.70	1,86	2,14	2,36	2,76	2,83
Διαμορ φωθείσες						
δαπάνες		3888	4241	4981	5806	6619
% Επί ΑΕΠ		2.12	2,19	2,39	2,61	2,85
ΑΕΠ	182911	183049	193749	208532	222151	232081

Οι διαμορφωθείσες αμυντικές δαπάνες επιλεγμένων χωρών (ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Ενωση, Βαλκάνια, Παγκόσμια δύναμη κ.λπ.) για τα έτη 2009 έως και 2012 φαίνονται στον παρακάτω πίνακα (6).

Χώρα	09	10	11	12	ΜΟ	ΑΕΠ*
Albania	2.1	1.6	1.5	1.5	1.7	13.1
Italy	1.8	1.8	1.7	1.7	1.8	2013.0
Belgium	1.2	1.1	1.1	1.1	1.1	483.7
FYR	1.7	1.4	1.3	1.4	1.5	9.6
Bulgaria	2.0	1.9	1.5	1.5	1.7	51.0
Netherla	1.5	1.4	1.4	1.3	1.4	772.2
Cyprus	2.0	2.1	2.1	2.1	2.1	23.0
Portugal	2.1	2.1	2.0	1.8	2.0	212.5
Denmark	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	314.2
Russia	4.7	4.3	4.1	4.5	4.4	2015.0
China	2.2	2.1	2.0	2.0	2.1	8358.0
Serbia	2.4	2.4	2.3	2.2	2.3	37.5
France	2.6	2.4	2.3	2.3	2.4	2613.0
Spain	1.2	1.1	0.9	0.9	1.0	1349.0
Germany	1.4	1.4	1.3	1.3	1.4	3400.0
Turkey	2.6	2.4	2.3	2.3	2.4	789.3
Greece	2.9	2.6	2.4	2.1	2.5	249.1
U K	2.7	2.6	2.5	2.5	2.6	2435.0
Israel	7.0	6.1	5.9	5.7	6.2	258.2
USA	4.8	4.8	4.7	4.4	4.7	15680.0

* ΑΕΠ 2012: Δισεκατομύρια $

Η Αμυντική Δημοσιονομική Πολιτική

Στον προϋπολογισμό του 2014 έχουν προβλεφθεί οι πιστώσεις για τις δαπάνες:

- Αποδοχές προσωπικού,λαμβάνοντας υπόψη τη μη εφαρμογή της προβλεπόμενης περικοπής του ειδικού μισθολογίου του στρατιωτικού προσωπικού
- Περίθαλψη στρατιωτικού προσωπικού,
- Εκπαίδευση και κατάρτιση του προσωπικού,
- Συμμετοχή των ΕΔ σε διασυμμαχικές επιχειρήσεις και ειρηνευτικές αποστολές,
- Προμήθειες αμυντικού υλικού και καυσίμων και
- Υποχρεώσεις της υλοποίησης των προγραμμάτων εξοπλισμού.

Μετά την επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) 2013−2016 εφαρμόζεται η στρατηγική της οικονομι¬κής πολιτικής, η οποία παράλληλα με την εδραίωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης, προσαρμογής και πειθαρχίας, επικεντρώνεται στην επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας. Δομικό συστατικό αυτής της προσπάθειας είναι η προώθηση μιας σειράς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Οι κυριότερες μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες στον τομέα της Εθνικής Αμυνας για την περίοδο 2013 - 2014 είναι:

- Ολοκλήρωση οργανωτικών μεταβολών νέας δομής δυνάμεων και επι¬χειρησιακού σχεδιασμού.
- Αξιοποίηση εκτάσεων και ακινήτων από την κατάργηση στρατοπέδων, με¬τεγ- κατάσταση Σχηματισμών και Μονάδων.
- Επέκταση διπλογραφικού συστήματος μηχανογραφικής λογιστικής παρακολού- θησης (στρατιωτικά νοσοκομεία).
- Καθιέρωση των συμφωνιών στο πλαίσιο προμηθειών και υπηρεσιών για τον συγκεντρωτικό προγραμματισμό σε βάθος χρόνου των αναγκών, την επιτάχυνση των διαγωνιστικών διαδικασιών και την επίτευξη καλύτερων και συμφερότερων τιμών για το Δημόσιο με ταυτόχρονη μείωση του δι¬οικητικού κόστους διενέργειας συχνών, πολλαπλών και επαναλαμβανόμενων διαγωνισμών.
- Σύνταξη πρότυπων τευχών συμφωνιών πλαίσιο για άρση γραφειοκρατικών διατυπώσεων και επί¬σπευση χρονοδιαγραμμάτων υλοποίησης προμηθειών και υπηρεσιών.
- Σταδιακή προσαρμογή υπηρεσιών προμηθειών του ΥΠΕΘΑ στο νέο Εθνικό Σύ-στημα Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων του ΥΠΑΑΝ με απώτερο σκοπό τη διε¬νέργεια συγκεντρωτικών ηλεκτρονικών διαγωνισμών για την προμηθειών αγαθών και υπηρεσιών προς επίτευξη οικονομιών κλίμακας και μείωση της δημοσιονομικής δαπάνης.
- Απεμπλοκή των Μονάδων από την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων με ανάθεση αυτών σε εξωτερικούς φορείς, στα πλαίσια του υφιστάμενου νομικού πλαισίου.
- Αναδιάρθρωση των Οικονομικών υπηρεσιών του ΥΠΕΘΑ με στόχο τον εκσυγχρονισμό του θε¬σμικού πλαισίου, την ενιαία διαχείριση-έλεγχο των οικονομικών του ΥΠΕΘΑ και την ενίσχυση στην πράξη της δυνατότητας άσκησης ουσιαστικής εποπτείας από το Γενικό Διευθυντή Οικονο¬μικών Υπηρεσιών.
- Κατάρτιση ενός ενοποιημένου προϋπολογισμού μηδενικής βάσης για το ΥΠΕΘΑ για τον εξ υπαρχής έλεγχο της αναγκαιότητας-σκοπιμότητας και ιεράρχησης όλων των αναγκών με στόχο τη βέλτιστη κατανομή των πιστώσεων του προϋπολογισμού προς υλοποίηση των δρά¬σεων και των πολιτικών του ΥΠΕΘΑ στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων που τίθενται από τη στρα¬τιωτική και πολιτική ηγεσία.
- Κάλυψη του μεγαλύτερου δυνατού εύρους αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων με ίδια μέσα, μέ¬σω της αξιοποίησης στο έπακρον των στρατιωτικών εργοστασίων και του εξειδικευμένου προσω¬πικού σε τομείς όπως η συντήρηση οχημάτων, αρμάτων, οπλικών συστημάτων, η προμήθεια ει¬δών ένδυσης-υπόδησης, η παρασκευή φαρμάκων κ.λπ.
- Ενοποίηση των Ταμείων διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας του ΥΠΕΘΑ (ΤΕΘΑ, ΤΕΣ, ΤΑΑ) με σκοπό τον καλύτερο συντονισμό και την αξιοποίηση αυτής.
- Αύξηση συμμετοχής της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας στις προμήθειες των Ελληνικών Ενό¬πλων Δυνάμεων, σύννομα πάντοτε με το κοινοτικό δίκαιο, γεγονός που θα έχει ευεργετικές επι¬πτώσεις στην εθνική οικονομία καθώς μειώνει τις εισαγωγές, αυξάνει την εγχώρια απασχόληση, δημιουργεί προστιθέμενη αξία και συμβάλλει τόσο στη μεταφορά όσο και στη διάχυση της τεχνο¬λογίας και της τεχνογνωσίας.
- Εφαρμογή των πολιτικών μείωσης των δαπανών για κατα-

βολή πρόσθετων παροχών και αποζημιώσεων καθώς και συμμετοχή σε αμειβόμενες επιτροπές και συμβούλια,

Μείωση των καταναλωτικών και σύνθετων δαπανών με μείωση των δαπανών για:

ο μετακινήσεις προσωπικού για εκτέλεση υπηρεσίας στο εσωτερικό και στο εξωτερικό,

ο τηλεπικοινωνίες και ταχυδρομικά έξοδα,

ο ηλεκτρική ενέργεια, ύδρευση, θέρμανση

ο εξορθολογισμό της χρήσης και προμήθειας ανταλλακτικών, ειδών συντήρησης και λοιπού εξοπλισμού.

Οι Επισημάνσεις

Ηταν αναπόφευκτο ότι η βαθειά οικονομική κρίση θα είχε αντίκτυπο στην αμυντικές δαπάνες παράλληλα με τη χρόνια ύφεση στην ανάπτυξη, την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας και το βάρος του δημόσιου χρέους. Ωστόσο, όση είναι η ανάγκη μιας οικονομικής ανάκαμψης άλλη τόση είναι και η ανάγκη ανάκαμψης της επιχειρησιακής ικανότητας.

Είναι κοινώς αποδεκτό ότι χρειαζόμαστε ένοπλες δυνάμεις με πολλαπλές δυνατότητες έτοιμες να αντιμετωπίσουν τις απειλές και προκλήσεις ασφαλείας τόσο του παρόντος όσο και του μέλλοντος και να παρέξουν στην κυβέρνηση τις επιλογές που πρέπει να έχει για να ασκήσει την κατάλληλη εθνική εξωτερική πολιτική. Άμυνα δεν είναι μόνο απόκτηση νέων μέσων, είναι κατά κύριο λόγο σχεδιασμός, οργάνωση, εκπαίδευση, σωστή ιεράρχηση των προτεραιοτήτων, ηθικό του προσωπικού, αποτελεσματική ανάπτυξη, διατήρηση και υποστήριξη των στρατιωτικών δυνατοτήτων, μέσων και προσωπικού για την ικανοποίηση των εθνικών αναγκών και των διεθνών υποχρεώσεων.

Οι αμυντικές δαπάνες, τόσο στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ όσο, και περισσότερο, στη χώρα μας μειώνονται σημαντικά τα τελευταία χρόνια, λόγω της οικονομικής κρίσης και ύφεσης παρόλο ότι η επένδυση στην άμυνα στηρίζει τη σταθερότητα, την εμπιστοσύνη και τη ψυχολογία που χρειάζονται για τη βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη.

Η οικονομική κρίση έχει χτυπήσει τις αμυντικές μας δαπάνες σκληρά. Η χώρα μας, όπως φαίνεται από τους ανωτέρω πίνακες, ήταν στην τετραετία 2009-2012:

Δεύτερη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της ΕΕ (Ηνωμένο Βασίλειο 2.6, Ελλάς 2.5, Γαλλία 2.4 …)

Τρίτη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της Συμμαχίας του ΝΑΤΟ (ΗΠΑ 4.7, Ηνωμένο Βασίλειο 2.6, Ελλάς 2.5, Γαλλία 2.4, Τουρκία 2.4 …)

Πρώτη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των Βαλκανικών χωρών (Ελλάς 2.5, , Τουρκία 2.4, Σερβία 2.3 …)

Τέταρτη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου (Ισραήλ 6.2, Λίβανος 4.1, Συρία 4. Ελλάς 2.5, Τουρκία 2.4 …)

Από την άλλη μεριά, αν λάβουμε υπόψη τις αμυντικές δαπάνες της χώρας μας στην τελευταία διετία 2013-2014 – όπως προϋπολογίζονται και διαμορφώνονται- και τις αντίστοιχες αμυντικές δαπάνες των άλλων χωρών – θεωρώντας το ρυθμό μεταβολής των την τετραετία 2009-2013, τότε η χώρα μας γίνεται:

Τέταρτη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της ΕΕ (Ηνωμένο Βασίλειο 2.6, Γαλλία 2.4, Πολωνία 1.9, Ελλάς 1.8 …)

Εβδομη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της Συμμαχίας του ΝΑΤΟ (ΗΠΑ 4.7, Ηνωμένο Βασίλειο 2.6, Γαλλία 2.4, Τουρκία 2.4, Κύπρος 2.1, Πολωνία 1.9,, Ελλάς 1.8 …)

Τρίτη στο ύψος των αμυντικών δαπανών των Βαλκανικών χωρών (Τουρκία 2.4, Σερβία 2.3, Ελλάς 1.8 …)

Εκτη (και τελευταία) στο ύψος των αμυντικών δαπανών των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου (Ισραήλ 6.2, Λίβανος 4.1, Συρία 4.5, Τουρκία 2.4, Κύπρος 2.1, Ελλάς 1.8 …).

Συγκρίνοντας τις προϋπολογισθείσες αμυντικές δαπάνες του έτους 2014 με τις διαμορφωθείσες του έτους 2013, όσον αφορά τις πιστώσεις για:

Αποδοχές και συντάξεις . Εχουμε μηδαμινή μείωση 1%.

Καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες (λειτουργικές δαπάνες). Εχουμε λίαν σημαντική μείωση 38%, και,

Εξυπηρέτηση Δημόσιας Πίστης (εξοπλιστικά προγράμματα), βλέπουμε ότι έχουμε μια μείωση 10%.

Συγκρίνοντας τις προϋπολογισθείσες αμυντικές δαπάνες του έτους 2014 με το μέσο όρο των διαμορφωθεισών/πληρωθεισών των ετών 2009-2013, όσον αφορά τις πιστώσεις για:

Αποδοχές και συντάξεις . Εχουμε μια σημαντική μείωση 19%

Καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες (λειτουργικές δαπάνες). Εχουμε λίαν σημαντική μείωση 40%, και

Εξυπηρέτηση Δημόσιας Πίστης (εξοπλιστικά προγράμματα), βλέπουμε ότι έχουμε μια σημαντική μείωση 37%.

Αναφερόμενος στον προϋπολογισμό του ΥΕΘΑ ο Υπουργός σημείωσε πως οι πιστώσεις του σε σχέση με το έτος 2009 είναι μειωμένες κατά 52,88%, με τις πιστώσεις για τις αποδοχές ωστόσο, να έχουν μειωθεί μόνο κατά 0,82% σε σχέση με τις αντίστοιχες του 2013 και ο αμυντικός προϋπολογισμός διαμορφώνεται στο 1,7% επί του ΑΕΠ, όταν ο μέσος όρος της προηγούμενης δεκαετίας ήταν 2,5% του ΑΕΠ. «Αν τα καταφέρνουμε σήμερα με τον μισό προϋπολογισμό, τότε τι γινόταν στον ευρύτερο χώρο του υπουργείου Εθνικής Άμυνας στη δεκαετία που πέρασε», παρατήρησε χαρακτηριστικά ο Δ. Αβραμόπουλος. Αξίζει να σημειωθεί εδώ ότι οι μειώσεις των πιστώσεων των άλλων υπουργείων σε σχέση με εκείνες του έτους 2009 ήταν πολύ χαμηλότερες από εκείνες του ΥΠΕΘΑ: 31% έναντι 53% (ενδεικτικά: Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης 24%, Εξωτερικών 34%, Υγείας 24%, Παιδείας 36%, Δικαιοσύνης 35%).

Οι Προτάσεις

Παρά τις μεγάλες περικοπές στις αμυντικές δαπάνες της χώρας, αυτές παραμένουν αρκετά επάνω από τους μέσους όρους του ΝΑΤΟ, της ΕΕ και των Βαλκανικών χωρών. Αυτό είναι αποτέλεσμα των ιδιαίτερων προβλημάτων εξωτερικής ασφάλειας που αντιμετωπίζει η χώρα μας σε σχέση με τους υπόλοιπους εταίρους της στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ. Ειδικότερα, η Τουρκία, παρά την κάποια βελτίωση στο κλίμα των διμερών σχέσεων τα τελευταία χρόνια, συνεχίζει να αποτελεί την κύρια και πιο άμεση εξωτερική απειλή για τα ελληνικά εθνικά συμφέροντα και κυριαρχικά δικαιώματα.

Ασφάλεια και οικονομική ανάπτυξη και ευημερία είναι αδιαίρετα. Οι επενδύσεις στην άμυνα και ασφάλεια, εξασφαλίζουν ένα περιβάλλον πολιτικής σταθερότητας, ενισχύουν και βελτιώνουν την ψυχολογία και το κλίμα της οικονομίας, αποτελούν βασική προϋπόθεση για κάθε ξένη και εγχώρια επένδυση και προστατεύουν τις υπάρχουσες υποδομές. Ετσι, είναι απαραίτητο η χώρα να επενδύσει στην άμυνα και ασφάλεια, μη φειδόμενη το κόστος (που εξάλλου θα επιστρέψει και με το παραπάνω μέσα αποτην ανάπτυξη της οικονομίας) και το οποίο δεν πρέπει να είναι κάτω από2% του ΑΕΠ.

Η Έξυπνη Άμυνα- μια νέα αμυντική προσέγγιση του ΝΑΤΟ- προάγει τη συνεργασία και ενθαρρύνει όλους τους φορείς άμυνας και ασφάλειας να συνεργαστούν στην ανάπτυξη, απόκτηση και υποστήριξη των απαιτούμενων επιχειρησιακών δυνατοτήτων. Αυτό γίνεται μέσα από την συνένωση(pooling) και την κατανομή(sharing) των δυνατοτήτων και των πόρων, την εξειδίκευση(specialization) της παραγωγής, την προτεραιοτητοποίηση των ενεργειών και τον αποτελεσματικότερο συντονισμό των προσπαθειών. Η προ-

σέγγιση αυτή πρέπει να χρησιμοποιηθεί πλατιά από τα υπουργεία Εθνικής Αμυνας (αλλά και Δημοσίας Τάξης/Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας/Αιγαίου).

Ο δείκτης της Ελληνικής Βιομηχανικής Επιστροφής (ΕΒΕ) από τις υπηρεσίες του ΝΑΤΟ (πχ. NSPA-NAMSA) είναι κάτω από 0.5 την τελευταία πενταετία. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 2011 η Ελλάδα τοποθέτησε στο συγκεκριμένο οργανισμό συμβάσεις αξίας ~36 MEUR ενώ η NSPA - NAMSA έδωσε στην Ελλάδα συμβάσεις αξίας ~4 MEUR, πράγμα που σημαίνει ότι η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, παίρνει πολύ λιγότερα από ότι η Ελλάδα δίνει στην NSPA, ενώ ο δείκτης άλλων χωρών για την ίδια περίοδο, όπως Ιταλίας, Τουρκίας και Βελγίου φθάνει στο ~7.3 , ~6.9 και ~1,3 αντίστοιχα. Ετσι πρέπει το ΥΕΘΑ, μέσω των εθνικών του αντιπροσώπων, να συντονίζει τα θέματα που αφορούν την ΒΕ, μέσω των διεθνών οργανισμών με στόχο την επίτευξη δείκτη ΕΒΕ πολύ μεγαλύτερου του ένα (>1).

Οι κλάδοι των ΕΔ πρέπει να μεγιστοποιήσουν την κάλυψη του μεγαλύτερου δυνατού εύρους αναγκών υποστήριξης των με ίδια μέσα και προσωπικό υποστήριξης.

Τα υπουργεία Εθνικής Αμυνας, Δημοσίας Τάξης/Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας/ Αιγαίου πρέπει να μεγιστοποιήσουν τη συμμετοχή της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας στις προμήθειες των ΕΔ και ΣΑ, συμβάλλοντα, έτσι, στη μείωση εισαγωγών, αύξηση εγχώριας απασχόλησης, δημιουργία προστιθέμενης αξίας και στη μεταφορά και διάχυση της τεχνο¬λογίας και τεχνογνωσίας.

Ο αντικειμενικός σκοπός της πολιτικής των προμηθειών πρέπει να είναι η επίτευξη της καλύτερης τιμής τηρώντας τις τεχνικές και ποιοτικές προδιαγραφές καθώς και τα χρονοδιαγράμματα. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού χρειάζεται πιστή τήρηση των βασικών αρχών της μεγιστοποίησης: της συνένωσης (προφανώς εκεί όπου είναι εφικτο και δυνατό) των προμηθειών κοινών υλικών και υπηρεσιών (καλύτερη τιμή), του διεθνούς και εγχώριου ανταγωνισμού (καλύτερη τιμή και χρονοδιαγράμματα παράδοσης), ο δίκαιος ισολογισμός μεταξύ των προμηθευτών της αγοράς, η διαφάνεια και ευελιξία (σωστή ανάπτυξη της οικονομίας) καθώς και ο αυστηρός ποιοτικός έλεγχος (καλύτερη ποιότητα και αξιοπιστία). Η συνολική προσαρμογή των υπηρεσιών των προμη θειών των υπουργείων Αμυνας και Ασφάλειας στο νέο Εθνικό Σύστημα Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων του ΥΠΑΑΝ πρέπει να ολοκληρωθεί άμεσα μέσα στην προσεχή διετία επιτυγχάνοντας, έτσι, τους στόχους της συνένωσης των κοινών προμηθειών, της διαφάνειας και ευελιξίας, της ελαχιστοποίησης του κόστους των προκηρύξεων, της επίτευξης οικονομιών κλίμακας και της μείωσης της δημοσιονομικής δαπάνης.

Τα υπουργεία Εθνικής Αμυνας (αλλά και τα Δημοσίας Τάξης/Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας/ Αιγαίου) πρέπει να προχωρήσουν στην ανάπτυξη ενός Συστήματος Διακαλαδικής Επιμελητείας (Cooperative Logistics) των ΕΔ/ΣΑ για τη διαχείριση, απόκτηση, υποστήριξη, ανταλλαγή και διάθεση κοινών συστημάτων και εφοδιαστικών υλικών, αποθεμάτων, πλεονασμάτων και υπηρεσιών υποστήριξης κατά τη φιλοσοφία και τα πρότυπα της Υπηρεσίας Υποστήριξης του NATO (NSPA, NATO Logistics Stock Exchange). Είναι βέβαιο ότι το αποτέλεσμα θα είναι επίτευξη οικονομιών κλίμακας, μείωση της δημοσιονομικής δαπάνης και καλύτεροι χρόνοι υστέρησης προμηθειών.

Πηγές:

Υπουργείο Οικονομικών, http://www.minfin.gr/portal/
Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI), 2013 Yearbook: Armaments, Disarmament and International Security

Ταμπλέτες

(μια πρώτη προσέγγιση)

Ubiquitous computing

Αεί υπολογίζειν

Του κ. Στεφάνου Κωστάκη

Εθνικής Τραπέζης Ελλάδος
Διευθύνσεως Λειτουργιών &
Υποδομών Πληροφορικής Ομίλου (035)

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τις ταμπλέτες. Ακόμα και μικρά παιδιά αν ρωτήσει κανείς για το τι δώρο θέλουν στην γιορτή τους, θα ζητήσουν μια ταμπλέτα. Στη συνέχεια θα κάνουμε μια πρώτη προσέγγιση στο τι είναι οι ταμπλέτες, σε ποιους απευθύνονται και τα πλεονεκτήματα & μειονεκτήματά των.

Στην εποχή μας οι Τ.Π.Ε. (Τεχνολογίες Πληροφορικής & Επικοινωνιών) όχι μόνον έχουν μπεί για τα καλά στη ζωή μας αλλά «ήλθαν για να μείνουν». Δεν είναι, δηλαδή, μια τάση, μια «μόδα» που θα «ξεθωριάσει», θα ξεχαστεί, θα παραγκωνιστεί μετά από λίγο καιρό. Και μάλιστα οι συσκευές γίνονται ολοένα και ισχυρότερες αλλά και ολοένα και μικρότερες σε μέγεθος. Αυτό το τελευταίο αποτελεί και το «αγκάθι» στην όλη υπόθεση γιατί όσο μεγαλύτερη η οθόνη της συσκευής τόσο πιο δύσκολη στο να την έχουμε πάντα μαζί μας, ενώ αντιθέτως όσο μικρότερη η οθόνη τόσο μεγαλύτερη δυσκολία υπάρχει στο να τα διαβάσει ο ανθρώπινος οφθαλμός (αυτά, βεβαίως, ισχύουν μέχρι να επεκταθούν στην αγορά οι αναδιπλούμενες οθόνες).

Μετά τους προσωπικούς υπολογιστές (P.C.) που κατακυρίευσαν τις οικίες και τα γραφεία μας, οι φορητοί υπολογιστές (LAPTOP) έγιναν το απαραίτητο «αξεσουάρ» για τα στελέχη εταιρειών που χρειάζονταν να μετακινούνται διαρκώς (το αυτό ισχύει, βεβαίως, και για εκατομμύρια απλούς οικιακούς χρήστες οι οποίοι «κουβαλούν» τον φορητό υπολογιστή τους ακόμη και στις διακοπές). Κατόπιν ήλθαν τα λεγόμενα «έξυπνα τηλέφωνα» (SMARTPHONES) που προσπάθησαν αφ' ενός μεν να ελαφρώσουν τους ώμους των προαναφερθέντων στελεχών από το βάρος και τον όγκο των φορητών, αφ' ετέρου να παραγκωνίσουν το κινητό τηλέφωνο ώστε το στέλεχος να έχει μαζί του μόνον μία συσκευή με τα παρελκόμενά της (φορτιστές, ακουστικά κ.λπ.). Και οι δύο αυτές συσκευές (φορητοί, έξυπνα τηλέφωνα) όμως πλήττονται

από το «αγκάθι» που αναφέρθηκε προηγουμένως.

Έτσι τα τελευταία τρία περίπου χρόνια κατέκλυσαν την αγορά και την προτίμηση των χρηστών οι ταμπλέτες, τα ηλεκτρονικά αυτά πινακίδια που είναι μία ενδιάμεση κατάσταση μεταξύ των δύο προαναφερθέντων συσκευών. «Είναι ένας φορητός υπολογιστής ή προσωπικός ψηφιακός βοηθός και είναι σε μέγεθος μεγαλύτερο από ένα κινητό τηλέφωνο, ενσωματωμένο σε μια επίπεδη οθόνη αφής και κυρίως λειτουργεί αγγίζοντας την οθόνη αντί να χρησιμοποιεί ένα φυσικό πληκτρολόγιο. Χρησιμοποιεί συχνά την οθόνη σαν εικονικό πληκτρολόγιο, μια παθητική γραφίδα ή μια ψηφιακή πένα» (wikipedia). Είναι εξαιρετικά ελαφριές (συνήθως κινούνται μεταξύ 700 γραμμαρίων και 1 κιλού, πολύ μακράν των 2 με 2,5 κιλών που ζυγίζουν οι περισσότεροι φορητοί υπολογιστές και που μετά από λίγες ώρες στον ώμο και αναμονής σε λιμάνια και αεροδρόμια μοιάζουν ασήκωτοι), έχουν οθόνη 7 ή 10 ιντσών και δεν έχουν «κανονικό» πληκτρολόγιο αλλά μόνον «εικονικό». Καλύπτουν ανάγκες όπως είναι η πρόσβαση στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail), η περιήγηση στο διαδίκτυο, η χρήση των Ψηφιακών Κοινωνικών Δικτύων (Facebook, Twitter κ.λπ.), τα παιχνίδια, η ανάγνωση βιβλίων σε ηλεκτρονική μορφή ακόμη και η παρακολούθηση ταινιών. Επιπλέον, αντέχουν χωρίς φόρτιση για μεγάλο διάστημα που μπορεί να φθάσει καί τις εννέα με δέκα ώρες. Άρα, είναι μάλλον αναμενόμενον το ότι τείνει να αντικαταστήσει το φορητό υπολογιστή σε αρκετές περιπτώσεις και, μάλιστα, το 2011 πουλήθηκαν 68,7 εκατ. τεμάχια έναντι 19,4 εκατ. το 2010, σύμφωνα με την εταιρεία ερευνών IDC. Η δυνατότητα της οθόνης να περιστρέφεται και να είναι κάθετη ή οριζόντια κατά βούλησιν και η αυτόματη προσαρμογή (στο μέγεθος) της φωτογραφίας, επί παραδείγματι, που εμφανίζεται εκείνη την στιγμή προσθέτει μεγάλη ευκολία στον χρήστη. Η ύπαρξη, τέλος, μεγάλου αριθμού εφαρμογών (οι πλείστες εκ των οποίων είναι δωρεάν) παρέχουν την δυνατότητα στον χρήστη να κάνει (σχεδόν) ότι και από τον κανονικό του υπολογιστή (συνήθως όμως με μεγαλύτερη δυσκολία).

Στα μειονεκτήματα, τώρα, η έλλειψη φυσικού πληκτρολογίου (και η ύπαρξη εικονικού, επί της οθόνης, αντ' αυτού) καθιστά τις ταμπλέτες δύσχρηστες όταν πρόκειται ο χρήστης να πληκτρολογήσει κείμενο (πέραν των συνηθισμένων SMS ή απαντητικών μηνυμάτων η-Ταχυδρομείου) αφ' ενός μέν διότι είναι «υποχρεωμένος» να την κρατάει με το ένα χέρι (πράγμα που προκαλεί δυσφορία στον χρήστη όταν πρόκειται για την δημιουργία περιεχομένου και την πολύωρη εργασία), αφ' ετέρου διότι με την εμφάνιση του εικονικού πληκτρολογίου «εξαφανίζεται» η οθόνη μιάς και αυτό καταλαμβάνει σχεδόν τις μισές ίντσες απ' αυτήν και έτσι ο χρήστης δεν βλέπει παρά λίγες γραμμές από το κείμενο που πληκτρολογεί. Η δυσκολία (ή και αδυναμία) συνδέσεως με εκτυπωτή ή USB δίσκο ή DVD προσθέτει ένα ακόμα αρνητικό στην ζωή του χρήστη. Επιπλέον είναι πολύ εύθραυστα (ας μην συζητήσουμε, δε, το κόστος επισκευής) και λόγω του μικρού όγκου τους χάνονται, ξεχνιούνται και κλέβονται πολύ εύκολα από τον αφηρημένο χρήστη. Τέλος οι χαμηλότερες των «κανονικών» υπολογιστών και των φορητών, δυνατότητες (μνήμη, ταχύτητα επεξεργαστή κ.λπ.) καθιστούν την επεξεργασία μεγάλου όγκου δεδομένων αδύνατη από τις ταμπλέτες.

Και ερχόμαστε σ' ένα μεγάλο ζήτημα του χώρου της Πληροφορικής πού είναι η ασφάλεια. Στον κόσμο των ταμπλετών τά πράγματα γίνονται ακόμα πιο πολύπλοκα ιδιαιτέρως όταν αυτές είναι εξοπλισμένες με ευκολίες όπως δυνατότητα τηλεφωνικών κλήσεων ή μηνυμάτων SMS μέσω κάρτας SIM, δορυφορικής πλοηγήσεως μέσω GPS κ.α. (WiFi & Bluetooth θεωρούνται πλέον δεδομένα). Δεδομένα (πλέον σ' αυτά συμπεριλαμβάνονται και οι φωνητικές κλήσεις), προσωπικά και μη, πού μέσω των προαναφερθέντων «ταξιδεύουν» ασυρμάτως, εν γνώσει ή εν αγνοία του χρήστη (πολλές εφαρμογές χρησιμοποιούν αυτήν την πρακτική) φεύγουν από τον έλεγχό του. Και, όπως προαναφέρθηκε, το γεγονός ότι μπορεί η συσκευή εύκολα να χαθεί ή να κλαπεί καθιστά την κατάσταση ακόμα δυσκολότερη: ο … ευρών αυτήν μπορεί ευκολότατα να αποκτήσει πρόσβαση όχι μόνον στα δεδομένα πού υπάρχουν επ' αυτής αλλά και σε τυχόν άλλα πού βρίσκονται στο «σύννεφο». Και για να «ηρεμήσουμε» τον αναγνώστη, όπως συμβαίνει με όλους τους κινδύνους στη ζωή μας, όλα αυτά είναι πιθανά όταν ο κάτοχος της συσκευής δεν έχει λάβει τις ενδεδειγμένες προφυλάξεις.

Εν κατακλείδι, σε ποιόν, λοιπόν, απευθύνονται οι ταμπλέτες;;; Αν θέλει κανείς να εντυπωσιάσει την οικογένειά του και τους φίλους του κατέχοντας την τελευταία λέξη της τεχνολογίας. Αν πρόκειται για κάποιο στέλεχος εταιρείας που μετακινείται διαρκώς. Αν κάποιος είναι «καταναλωτής» και όχι «δημιουργός» περιεχομένου. Αν η φορητότητα είναι το ζητούμενο αν, δηλαδή, θέλει να έχει παντού και πάντα ένα μηχάνημα Τ.Π.Ε. με διαρκή σύνδεση στο Διαδίκτυο (υπό τις προϋποθέσεις πού ισχύουν για κάτι τέτοιο) τότε μια ταμπλέτα - εν έτει 2013 που γράφονται αυτές οι γραμμές - είναι η καταλληλότερη λύση._

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Δρος Δημητρίου Σμοκοβίτη

Στρατιωτική Διπλωματία (Ορισμοί)

Η Στρατιωτική Διπλωματία αποτελεί μια συμβολή στην επίλυση συγκρούσεων [conflict resolution], εμπλέκοντας τη στρατιωτική δύναμη [military force resolution of key problems] μεμονωμένων κρατών ή, κυρίως, συνασπισμών αυτών [coalition operations]. Αφορά τόσο στη στρατιωτική παρουσία [military presence], σε περιοχές/ θέατρα αστάθειας και/ ή ενδιαφέροντος, όσο και στη στρατιωτική δράση [military action], την εμπλοκή, δηλαδή, της στρατιωτικής δύναμης (βίας), καθώς και την παρακολούθηση των επιπτώσεων που η χρήση της συνεπάγεται. Η στρατιωτική δράση οφείλει να συντονίζεται, κατά την άσκηση της, με τα άλλα τμήματα [components] της συμμαχικής ισχύος [coalition forces].

Στρατιωτική Διπλωματία: εννοιολογική προσέγγιση

Ο όρος Στρατιωτική Διπλωματία διαχωρίζεται από άλλους παρεμφερείς όρους, όπως: Αμυντική Διπλωματία [Defence Diplomacy], Βοήθεια προς Ξένα Κράτη [Nation Assistance], Επαφές μεταξύ Ενόπλων Δυνάμεων ή Στρατιωτική Συνεργασία [Military – to – Military Contacts/Military Cooperation], Αμυντική Πολιτική [Defence Policy], Δραστηριότητες Στρατιωτικής Εμπλοκής, σε καιρό ειρήνης [Peacetime Military Engagement Activities], Συνεργασία στον Αμυντικό τομέα [DIT Cooperation].

Ο διαχωρισμός αυτός δεν αποτελεί μια απαγορευτική μεθοδολογία κατηγοριοποίησης. Αποσκοπεί, αντίθετα, να διευκολύνει την κατανόηση και ανάλυση της θέσης της στρατιωτικής δύναμης στη σύγχρονη διεθνή πολιτική.

`Θα πρέπει να τονιστεί πως οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν εμπλέκονται ούτε στον σχεδιασμό, ούτε στην υλοποίηση της Διπλωματίας ενός κράτους. Συνταγματικά, συγκροτούνται για την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας μιας χώρας, αλλά και την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων του κράτους. Με τον όρο Στρατιωτική Διπλωματία δεν νοείται – ούτε, υπονοείται – η άσκηση, επίσημης Διπλωματίας από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Η άσκηση όποιας μορφής ανεξάρτητης ή παράλληλης Διπλωματίας, από οποιονδήποτε άλλο πλην του Υπουργείου Εξωτερικών, είναι εκτός του θεσμικού πλαισίου μιας δημοκρατίας.

Για τα σύγχρονα κράτη με σημαντική εθνική ισχύ, βασικός στόχος είναι η αναζήτηση της κατάλληλης γραμμής ισορροπίας μεταξύ της Εξωτερικής Πολιτικής και των συμφερόντων που άπτονται των θεμάτων Άμυνας [defence interests], ενισχύοντας τις σχέσεις, στον τομέα της Άμυνας, μεταξύ των κρατών, μέσω των ακολούθων εργαλείων εξωτερικής πολιτικής [foreign policy tools]:

•Πρόγραμμα Βοήθειας στον τομέα της Ασφάλειας [Security assistance],

•Προγράμματα στρατιωτικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης [METPs],

•Μεταφορά οπλικών συστημάτων [Arms transfers],

• Συνομιλίες, στον τομέα της ασφάλειας [Security dialogues],

Μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης [CBMs]

Στρατιωτική Διπλωματία και Τρόποι Άσκησης

Στρατιωτική Διπλωματία και Ένοπλες Δυνάμεις

Στα πλαίσια δραστηριοτήτων Στρατιωτικής Διπλωματίας, οι Ένοπλες Δυνάμεις διαφόρων κρατών καλούνται – σε, αποκλειστικά, εθελοντική βάση – να υποστηρίξουν διπλωματικές πρωτοβουλίες, οι οποίες έχουν αναληφθεί στα πλαίσια ενός διεθνούς ή περιφερειακού οργανισμού.

Οι δραστηριότητες στρατιωτικής εμπλοκής, σε καιρό ειρήνης, περιλαμβάνουν:

•Στρατιωτική παρουσία, πέραν των εθνικών ορίων [Overseas presence],

•Πρόγραμμα διακλαδικών και συνδυασμένων ασκήσεων [Joint and combined exercise program],

•Άμεσες επαφές, μεταξύ των Ενόπλων Δυνάμεων [Direct military – to- military contacts]

Η συνολική διαδικασία εμπλοκής και απόδοσης των Ενόπλων Δυνάμεων [Armed Forces΄ performance continuum] απαιτεί την εφαρμογή διαφορετικών επιπέδων αντίδρασης, ως εξής:

Κατά τη διάρκεια ειρηνικής περιόδου [peacetime], επιδιώκεται η επιρροή [projection of influence],

κατά τη διάρκεια περιόδου κρίσης [crisis], επιδιώκεται η προβολή ισχύος [projection of power], και,

κατά τη διάρκεια πολεμικών συγκρούσεων [war], εφαρμόζεται η στρατιωτική δύναμη [application of military force].

Κατά τη διάρκεια ειρηνικής περιόδου, η στρατιωτική διπλωματία εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο: στρατιωτική παρουσία διατηρείται σε περιοχές ενδιαφέροντος [theatres of interest] ή δυνητικής αστάθειας [potential instability]. Οι Ένοπλες Δυνάμεις που εμπλέκονται, οφείλουν να επιδεικνύουν εμφανή ικανότητα και αποφασιστικότητα, αλλά και ενδείξεις ισχυρών (επιπλέον) ικανοτήτων, οι οποίες υπολανθάνουν [latent capability]. Οι δυνάμεις αυτές ενδυναμώνουν, με την παρουσία και την ικανότητα τους, τη σταθερότητα, σε μια περιοχή, μέσω μιας διαδικασίας να επαναβεβαιωθούν και να μεταπεισθούν τα εμπλεκόμενα μέρη [reassurance and dissuasion process].

Κατά τη διάρκεια έντασης ή κρίσης, η στρατιωτική διπλωματία κατευθύνεται κατά ενός ή περισσοτέρων εμπολέμων -δυνητικών ή πραγματικών- μετακινώντας στρατιωτικές δυνάμεις -ειδικά σχεδιασμένες για την περίσταση [tailored forces]- στο θέατρο των επιχειρήσεων. Αντικειμενικός σκοπός της κίνησης αυτής είναι να αποδειχθεί η θέληση υποστήριξης της διπλωματικής δραστηριότητας, η οποία αποσκοπεί στην επίλυση της κρίσης ή/ και στην αποκλιμάκωση της έντασης.

Στρατιωτική Διπλωματία και Ειρηνευτικές Επιχειρήσεις

Τα είδη των Επιχειρήσεων Υποστήριξης της Ειρήνης (PSOs) είναι δυνατόν να ταξινομηθούν σε τρία είδη Δραστηριοτήτων [types of activities], ως εξής:

I. Υποστήριξη στις διπλωματικές προσπάθειες [support to Diplomacy].

Η υποστήριξη αυτού του είδους λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια καταστάσεων ειρήνης ή συγκρούσεων και εφαρμόζεται με σκοπό την πρόληψη – ή καταστολή – των συγκρούσεων.

•Διπλωματικά Μέτρα:

–Διπλωματική Πίεση

–Διεθνή Απομόνωση

–Διαμεσολάβηση

–Συμφιλίωση

–Κυρώσεις

•Επιτήρηση Δραστηριοτήτων
•Οικονομικές
•Επιβαλλόμενες με στρατιωτική ισχύ Η στρατιωτική δράση ενισχύει και συμπληρώνει τη διπλωματική διαδικασία διατήρησης της ειρήνης.

Η ανάπτυξη στρατιωτικών δυνάμεων σε ένα κράτος, ως μέρος μιας προωθημένης παρουσίας [forward presence], αναμένεται να ενισχύσει τη σταθερότητα και να δημιουργήσει συνθήκες απαραίτητες για την ειρηνική επίλυση των διαφορών [peaceful settlement of disputes].

Το είδος αυτό των Ειρηνευτικών Επιχειρήσεων περιλαμβάνει:

Την Προληπτική Διπλωματία [Preventive Diplomacy]

Η προληπτική διπλωματία αφορά σε διπλωματικές ενέργειες, οι οποίες γίνονται πριν να συντελεστεί μια κρίση (η οποία, είναι, φυσικά, προβλέψιμη) [predictable crisis], με σκοπό να προλάβουν ή να μειώσουν τη βία. Σε καταστάσεις με περισσότερη ένταση, η στρατιωτική δραστηριότητα είναι δυνατό να υποστηρίξει την προληπτική διπλωματία. Ο σκοπός της προληπτικής διπλωματίας είναι να καταδειχθεί η αποφασιστικότητα και η δέσμευση για την επίτευξη μιας ειρηνικής διευθέτησης.

Μια τέτοιου είδους υποστήριξη μπορεί να περιλαμβάνει, σε αρχικό στάδιο:

•*Έγκαιρη προειδοποίηση [early- warning]*
•*Διενέργεια έρευνας [fact-finding & investigation]*
•*Μεσολάβηση [Mediation]*
•*Εφαρμογή Μέτρων Οικοδόμησης και Εμπιστοσύνης [CBMs]*
• *Ενώ σε επόμενα στάδια:*
Προληπτική ανάπτυξη δυνάμεων [preventive deployment of forces]
Διάφορες μορφές επίδειξης ισχύος [show of force]
Υψηλά επίπεδα ετοιμότητας [high levels of readiness]

Τη Δημιουργία Προϋποθέσεων Ειρήνης [Peace Making]

Η διαδικασία αυτή αφορά σε μια δραστηριότητα διπλωματικών πρωτοβουλιών – μεσολάβηση και διαπραγματεύσεις.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, οι προσπάθειες κατευθύνονται προς την έγκαιρη επίλυση αναταραχών και εντάσεων, οι οποίες, χωρίς τη συμβολή μιας εποικοδομητικής επέμβασης [constructive intervention], θα κλιμακώνονταν σε μια ανοικτή σύγκρουση [open conflict].

Η Δημιουργία Προϋποθέσεων Ειρήνης (Peacemaking) είναι η κυρίως διπλωματική ενέργεια που λαμβάνει χώρα μετά από την έναρξη των συγκρούσεων και σκοπεύει στην κατάπαυση του πυρός και ταχεία διευθέτηση των διαφορών.

Παραδείγματα:
•Στρατιωτικοί Παρατηρητές
•Παρεμβατική Δύναμη
•Βοήθεια για τη Μεταβολή
•Έλεγχος των Όπλων

Την Οικοδόμηση της Ειρήνης [Peace Building]

Όταν έχει αποκατασταθεί η ειρήνη, απαιτείται η παγίωση της, έτσι ώστε να καταστεί δυνατόν να διατηρηθεί επί μακρόν. Προς το σκοπό αυτό, διατίθεται, στα πρώην εμπόλεμα μέρη, προσωπικό το οποίο θα βοηθήσει στην αποκατάσταση των ζημιών και θα φροντίσει να επανέλθει η κατάσταση στα επίπεδα που επικρατούσαν πριν την έναρξη των εχθροπραξιών. Παρέχεται, επίσης, βοήθεια για τη διενέργεια εκλογών, καθώς και για τη θεμελίωση φιλικών δεσμών, μεταξύ των πρώην εμπολέμων. Έτσι ελπίζεται ότι θα δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για μια διαρκή κατάσταση ειρήνης [lasting peace]. Με τον τρόπο αυτό, ο κύκλος δράσης και επέμβασης του ΟΗΕ κλείνει και επιστρέφει στο επίπεδο της προληπτικής διπλωματίας [preventive diplomacy], αφού η εδραίωση της ειρήνης δρα αποτρεπτικά ως προς το ενδεχόμενο αναζωπύρωσης της σύγκρουσης και νέας μελλοντικής αντιπαράθεσης.

Οι ενέργειες που αναλαμβάνονται μετά την σύγκρουση σκοπεύουν στην ενίσχυση της εύθραυστης ειρήνης και συμβάλλουν προς την μακροπρόθεσμη σταθερότητα

Παραδείγματα:
-Στρατιωτική Βοήθεια στις Πολιτικές Αρχές
-Στρατιωτικοί Παρατηρητές
-Τοποθέτηση ειδικών Στρατιωτικών σε θέσεις του πολιτικού τομέα.
-Διεθνής Κοινότητα.
-Πραγματοποιούνται για να απαλύνουν τον ανθρώπινο πόνο
-Ανθρωπιστική Βοήθεια (Humanitarian Aid)
–Αποκατάσταση Ζημιών (Disaster Relief)
–Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Protection of Human Rights)
–Βασικές Βιοτικές Ανάγκες:
–Τροφή, νερό, κατάλυμα, υγειονομική περίθαλψη
–Σχεδίαση της δραστηριότητας των εταιριών Παροχής Βοήθειας και παροχή προστασίας σ΄ αυτούς.
–Η εμπλοκή σε πρόγραμμα Άμεσων Διανομών μειώνει την στρατιωτική ικανότητα.

***II. Επιχειρήσεις Διατήρησης της Ειρήνης** [Peace Keeping Operations/PKOs]*

"Διατήρηση της Ειρήνης Peace Keeping είναι επιχειρήσεις οι οποίες αναλαμβάνονται υπό το Άρθρο VI του Χάρτη του ΟΗΕ και διεξάγονται υπό την συναίνεση όλων των πλευρών, ώστε να καταπολεμηθεί η αντίδραση και να παρακολουθηθούν από κοντά οι ενέργειες για την υλοποίηση της ειρηνευτικής συμφωνίας

Οι επιχειρήσεις αυτές περιλαμβάνουν στρατιωτικές ή παραστρατιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες αναλαμβάνονται κατόπιν έγκρισης όλων των κύριων εμπόλεμων μερών. Σχεδιάζονται με σκοπό την επίβλεψη και διευκόλυνση εφαρμογής μίας Συμφωνίας εκεχειρίας και υποστήριξης των διπλωματικών προσπαθειών, ώστε να επιτευχθεί μια μακροπρόθεσμη πολιτική διευθέτηση.

Οι δραστηριότητες PK περιλαμβάνουν την επίβλεψη και παρακολούθηση εκεχειριών και ανακωχών. Οι σημαντικές αποφάσεις σχετικά με τη δημιουργία, ανάπτυξη και διατήρηση μιας αποστολής PK, αποτελούν μια έκφραση των πολιτικών στόχων των εμπλεκόμενων κρατών. Κατ' επέκταση, τα κράτη αναμένεται να αποσύρουν την υποστήριξη τους από μια αποστολή [support withdrawal], αν σε κάποια χρονική στιγμή, αποδειχθεί ανεπιθύμητη ή αντίθετη με την πολιτική τους.

***III. Επιχειρήσεις Επιβολής της Ειρήνης** [Peace Enforcement Operations /PEOs].*

Οι επιχειρήσεις αυτές αφορούν στην εφαρμογή στρατιωτικής ισχύος ή την απειλή χρήσης της, με σκοπό την επιβολή συμμόρφωσης σε αποφάσεις ή κυρώσεις, που έχουν γίνει, γενικά, αποδεκτές. Σκοπός τους είναι η διατήρηση ή επαναφορά καταστάσεων ειρήνης, καθώς και η υποστήριξη

διπλωματικών προσπαθειών, ώστε να επιτευχθεί μια βραχυπρόθεσμη πολιτική διευθέτηση. Είναι πιθανόν να περικλείουν και ένοπλη δράση [combat action]. Στις περιπτώσεις αυτές, τόσο οι αποστολές [missions], όσο και η καταληκτική κατάσταση πραγμάτων [end state], πρέπει να έχουν, πλήρως, οριστεί. Σε ένα θέατρο επιχειρήσεων, ένοπλη αλλά και μηένοπλη δράση, είναι δυνατόν να υπάρξει, κατά την ίδια χρονική περίοδο. Στρατιωτικές δυνάμεις, που εμπλέκονται σε επιχειρήσεις επιβολής της ειρήνης [PEOs] ενδέχεται να εμπλακούν σε βίαιο διαχωρισμό εμπολέμων ή σε ένοπλη δράση με κάποιο από τα εμπλεκόμενα μέρη. Οι επιχειρήσεις PE διεξάγονται σε δύο φάσεις:

Εμπλοκή γρήγορα αναπτυσσόμενων δυνάμεων [RDFs], ώστε να επιτευχθεί μια ξεκάθαρη στρατιωτική παρουσία [military presence].

Μετάβαση από τη φάση στρατιωτικής παρουσίας, σε αυτή της υποστήριξης δημιουργίας ικανής τοπικής πολιτικής αρχής.

Οι στρατιωτικές δυνάμεις Επιβολής της Ειρήνης μπορεί να είναι ένοπλες ή άοπλες, ανάλογα με τους υπολογισμούς των διοικητών. Οι μονάδες που χρησιμοποιούνται, συνήθως, ανήκουν στις δυνάμεις Πεζικού, Μηχανικού και Στρατιωτικής Αστυνομίας. Ενδυναμώνονται με μονάδες εσωτερικών υποθέσεων [civil affairs/CA assets] και ψυχολογικών επιχειρήσεων [PSYOP assets]. Οι αποστολές των PE δυνάμεων περιλαμβάνουν:

Αποκατάσταση και διατήρηση της τάξης και της σταθερότητας [restoration and maintenance of order and stability].

Εγγύηση και απαγόρευση κινήσεων [guarantee and denial of movement].

Επιβολή κυρώσεων [enforcement of sanctions].

Δημιουργία και επίβλεψη προστατευμένων περιοχών.

Βίαιο διαχωρισμό εμπολέμων [forcible separation of belligerents]

Προϋποθέσεις εμπλοκής των Ενόπλων Δυνάμεων σε δραστηριότητες Στρατιωτικής Διπλωματίας

Επτά (7) δείκτες [basic indicators] προτείνονται για την αναγνώριση δυνητικών εμποδίων συμμετοχής των Ενόπλων Δυνάμεων σε πολυεθνικές PSOs. Αυτοί είναι:

•*Γενική εκπαίδευση [general education]*
•*Στρατιωτική επάρκεια [military proficiency]*
•*Πειθαρχία [discipline]*
•*Ηγεσία [leadership]*
•*Εξοπλισμός [equipment]*
•*Επάρκεια Αγγλικής γλώσσας [English-language proficiency]*
•*Εξειδικευμένη εκπαίδευση σε θέματα PSOs και PK [specialized Peacekeeping training]*

Γενική εκπαίδευση [general education]

Ο πρώτος δείκτης αφορά στο επίπεδο μόρφωσης και γνώσεων αλλά και ικανοτήτων και δεξιοτήτων το οποίο διαθέτουν τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων που συμμετέχουν.

Στρατιωτική επάρκεια [military proficiency]

Ο δεύτερος αναφέρεται στο επίπεδο των καθαρά στρατιωτικών δεξιοτήτων [purely soldierly skills] για τις οποίες έχουν λάβει τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων ειδική εκπαίδευση. Η πρόσβαση σε δείκτες για την αποτίμηση του επιπέδου αυτού δεν είναι εύκολη αφού για λόγους εθνικής ασφάλειας και στρατηγικής, οι Ένοπλες Δυνάμεις των κρατών προσπαθούν να αυτό- προσδιοριστούν ως διαθέτουσες εξαιρετικές ικανότητες. Κατ' ανάγκη, αυτό που απαιτείται είναι η ύπαρξη σχετικών δεικτών [proxy indicators], όπως:

Προϋπολογισμός ανά στρατιώτη [expenditure per soldier]

Δομή και περιεχόμενο της βασικής στρατιωτικής εκπαίδευσης [structure of military training system]

Είδος, μορφή και επίπεδο των στρατιωτικών δυνάμεων (επαγγελματικός, μεικτός ή Στρατός θητείας) [professional Army;conscripted military; mixed]

Είναι σημαντικό να διακρίνουμε αν όλα τα μέλη της αποστολής έχουν λάβει την ίδια βασική εκπαίδευση αλλά και αν η εκπαίδευση αυτή έχει ληφθεί σε κέντρα εκπαίδευσης ή σε μονάδες [centralized or unit training]. Το πρώτο διασφαλίζει το ίδιο επίπεδο σε όλη τη στρατιωτική αποστολή, ενώ το τελευταίο είναι δυνατόν να έχει σημαντικές διακυμάνσεις στο επίπεδο της επάρκειας ανάμεσα στα διάφορα τμήματα της αποστολής. Ένας επαγγελματικός Στρατός θεωρείται ως υπέρτερος σε σύγκριση με αυτόν που στηρίζεται στην υποχρεωτική θητεία [conscript military] αφού διαθέτει αφ' ενός μεγαλύτερη πείρα, και αφ' ετέρου, πιο ισχυρά κίνητρα. Επιπλέον, διαθέτει την ικανότητα να ανταποκρίνεται πιο εύκολα και γρήγορα σε μεταβαλλόμενο επιχειρησιακό περιβάλλον [changing operational environment].

Πειθαρχία [discipline]

Ο τρίτος αφορά στον συνολικό βαθμό συνεκτικότητας [cohesiveness] της συγκεκριμένης δύναμης καθώς και την ικανότητα και προθυμία των στρατιωτών να υπακούουν σε διαταγές. Ο όρος, δηλαδή, εδώ αφορά στην έννοια του επαγγελματισμού [professionalism]. Σε σύγκριση με τον προηγούμενο δείκτη, η πειθαρχία αφορά στην προθυμία [willingness] των μελών των Ενόπλων Δυνάμεων να υπακούουν σε διαταγές, ενώ η στρατιωτική επάρκεια, στην ικανότητα τους [ability] να τις φέρουν σε πέρας. Η πρόσβαση σε δείκτες για την αποτίμηση του βαθμού αυτού δεν είναι εύκολη αφού για λόγους εθνικής ασφάλειας και στρατηγικής, οι Ένοπλες Δυνάμεις των κρατών επιδιώκουν να εμφανίζονται ως πειθαρχημένες και ετοιμοπόλεμες. Κατ' ανάγκη, οι πιο κάτω δείκτες είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν:

Μορφή των στρατιωτικών δυνάμεων (επαγγελματικός ή Στρατός θητείας) [professional or conscript military]

Εμπειρικά στοιχεία σχετικά με το κύρος που απολαμβάνουν οι Ένοπλες Δυνάμεις στα πλαίσια της κοινωνίας [military's prestige]

Ανασκόπηση των τελευταίων διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με (αναφερθείσες) περιπτώσεις ανυπακοής που έγιναν μέσα στα πλαίσια των μονάδων της δύναμης [incidents of disobedience]

Ηγεσία [leadership]

Ο τέταρτος αναφέρεται στην ποιότητα τόσο των Αξιωματικών όσο και των Υπαξιωματικών [COs και NCOs]. Ο δείκτης αυτός είναι ιδιαίτερα σημαντικός για τη διενέργεια τέτοιων επιχειρήσεων, αφού οι PKOs στηρίζονται σε μικρές μονάδες επιτήρησης [small patrol units] οι οποίες έχουν ως καθήκον την πρόληψη μικρών επεισοδίων από το να εξελιχθούν σε ένταση ή να κλιμακωθούν σε συγκρούσεις. Προτείνονται οι πιο κάτω δείκτες με στόχο την αξιολόγηση της ποιότητας της ηγεσίας:

Το επίπεδο του συστήματος στρατιωτικής εκπαίδευσης [military educational system]

Η διαδικασία προαγωγών και τοποθετήσεων [selection and promotion process]
Ο βαθμός εξειδίκευσης των Αξιωματικών [degree of specialization]

Το σύστημα στρατιωτικής εκπαίδευσης οφείλει να εκτιμάται μέσα από το επίπεδο της παρεχόμενης σειράς βασικών αντικειμένων εκπαίδευσης [standard courses of instruction], τόσο για τους Αξιωματικούς όσο και τους Υπαξιωματικούς. Το επίπεδο εξειδίκευσης των Αξιωματικών – αλλά και των Υπαξιωματικών- υποδεικνύει αλλά και περιορίζει, τα πιθανά καθήκοντα τα οποία ένα στρατιωτικό τμήμα είναι ικανό να αναλάβει με επιτυχία.

Εξοπλισμός [equipment]

Ο πέμπτος αφορά στον εξοπλισμό που χρησιμοποιείται από τις εμπλεκόμενες δυνάμεις. Στα πλαίσια αυτά, χρησιμοποιείται μια μεθοδολογία που στηρίζεται σε ορισμένους παράγοντες:
Διαθεσιμότητα [availability]
Επίπεδο τεχνολογίας [state of the art]
Καταλληλότητα και διαλειτουργικότητα (με Δυτικής προέλευσης εξοπλισμό) [suitability and interoperability]

Επάρκεια Αγγλικής γλώσσας [English-language proficiency]

Ο έκτος αναφέρεται στην ικανότητα επικοινωνίας στα πλαίσια μιας αποστολής, αφού η Αγγλική αποτελεί πλέον τη βασική γλώσσα επικοινωνίας σε PSOs. Ιδιαίτερα σημαντικό κρίνεται το επίπεδο συμμετοχής των Αξιωματικών και Υπαξιωματικών σε προγράμματα εκπαίδευσης όπου χρησιμοποιείται η γλώσσα αυτή (στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό).

Εξειδικευμένη εκπαίδευση σε θέματα PSOs και PK [specialized Peacekeeping training]

Ο τελευταίος δείκτης αφορά στην ύπαρξη και το περιεχόμενο ενός εξειδικευμένου προγράμματος εκπαίδευσης για PKOs [PK training programmes] στα πλαίσια του συστήματος στρατιωτικής εκπαίδευσης. Ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι δυνατόν να συμβάλλει στην προετοιμασία των μονάδων πριν να αναπτυχθούν για μια αποστολή. Το περιεχόμενο αναφέρεται στους αντικειμενικούς σκοπούς της εκπαίδευσης (ΑΝΣΚ εκπαίδευσης), όπως:
Εκπαίδευση παρατηρητών [observer course]
Εκπαίδευση για παραδοσιακής μορφής PK [traditional PK course]
Εκπαίδευση για επιχειρήσεις PSOs [extensive PSOs course], καθώς και στην ποιότητα των υποστηρικτικών μέσων εκπαίδευσης [training facilities], τον τρόπο κατάρτισης του προγράμματος σπουδών (επί μέρους αντικείμενα εκπαίδευσης) [scope of the curriculum], αλλά και τη συνολική σχέση του προγράμματος με τους ΑΝΣΚ εκπαίδευσης [overall realism].

Όσον αφορά στην τυποποιημένη διαδικασία εκτίμησης του επιπέδου της εξειδικευμένης εκπαίδευσης PK, υπάρχουν Εγχειρίδια [Handbooks] ξένων κρατών ή οργανισμών τα οποία προσφέρουν σημαντική και ουσιαστική βοήθεια στον τομέα αυτό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ, Δ., ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Εκδόσεις Βεργίνα, Αθήνα 2011
ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ, Δ., ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.Εκδόσεις Τυπογραφείο Ελληνικού Στρατού, Αθήνα 2012

Πρόσκληση εγγραφής νέων μελών και χορηγών

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. βασίζεται πρωτίστως στις συνδρομές των μελών του, τα οποία παράλληλα επιλαμβάνονται προαιρετικώς και αφιλοκερδώς του έργου αυτού. Το γεγονός αυτό εξασφαλίζει την ανεξαρτησία καθώς και την ελεύθερη καιαξιόπιστη εκφορά λόγου, δίχως τους περιορισμούς και τις δεσμεύσεις που επιβάλλουν οι οικονομικές εξαρτήσεις. Δεδομένου ότι εν μέσω της οικονομικής κρίσεως, η επιβίωση και η αυτονομία του Ινστιτούτου βασίζεται στα μέλη του, γίνεται έκκληση προς αυτά, όπως πέραν της συνεπούς ανταποκρίσεώς των στις ετήσιες συνδρομητικές τους υποχρεώσεις, προτείνουν προς εγγραφή έως το τέλος του τρέχοντος έτους, τουλάχιστον ένα κατάλληλο υποψήφιο μέλος.

Το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ προτρέπει κάθε ευαισθητοποιημένη επιχείρηση, εταιρεία και φορέα να πυκνώσει τις τάξεις των χορηγών του, εγγυώμενο ότι η χορηγία θα αξιοποιηθεί κατά τον βέλτιστο τρόπο για τους σκοπούς του Ινστιτούτου που αποβλέπουν στην ανάδειξη κάθε θέματος (εσωτερικού ή εξωτερικού) εθνικού ενδιαφέροντος, προς παροχή συμβουλευτικής συνδρομής σε κέντρα λήψεως αποφάσεων, καθώς και προς ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης

Αγαπητοί φίλοι και χορηγοί, υποστηρίξτε την προσπάθειά μας με την εγγραφή σας, ως μέλη του Ινστιτούτου, προκειμένου να μοιρασθείτε μαζί μας τις προτάσεις και τις ιδέες σας για την περαιτέρω ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του. Δύνασθε παράλληλα να επωφεληθείτε μια σειράς προνομίων που συνεχώς εμπλουτίζουμε, όπως:

- **συμμετοχή σε ημερίδες, συνέδρια, παρουσιάσεις, επισκέψεις.**
- **ευκαιρίες για εθνική και κοινωνική προσφορά**
- **πρόσβαση σε παρουσιάσεις και ενημερώσεις αξιόλογων επιστημόνων και προσωπικοτήτων**
- **ευκαιρίες κοινωνικών συναναστροφών και συνδέσεων με άτομα κοινών ενδιαφερόντων**
- **ευκαιρίες προβολής των δραστηριοτήτων σας μέσω του περιοδικού και της ιστοσελίδας μας**
- **ευκαιρίες συμμετοχής σε ανταλλαγές επισκέψεων με άλλα συναφή εθνικά&ευρωπαϊκά ιδρύματα.**

Αγαπητοί φίλοι και δυνητικοί χορηγοί του Ινστιτούτου μας, να είσθε βέβαιοι ότι η εγγραφή και η χρηματική συνδρομή σας (Ετήσια συνδρομή: Μέλη 50€, απλοί συνδρομητές του περιοδικού 20€, Χορηγοί από 500€), αποτελούν ορθή επένδυση για εσάς αλλά κυρίως για την ελπίδα όλων να μεταβάλλουμε ενεργά την χώρα μας σε αυτό που ονειρευόμαστε και όχι σε αυτό που ζούμε.

Το Δ.Σ του ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Του κ. Γεωργίου Ε. Δουδούμη
Οικονομολόγου - Συγγραφέως

Με τη ρευστότητα χρήματος στο ναδίρ η κυβέρνηση ακροβατεί επικίνδυνα απειλώντας να πνίξει τα χρεωμένα νοικοκυριά, τα οποία αδυνατούν να πληρώσουν τις δόσεις (κεφάλαια και τόκους) των δανείων που είχαν λάβει σε περιόδους με άλλα οικονομικά δεδομένα.

Προφανώς ο αριθμός των μέχρι σήμερα αυτοκτονιών, η οικονομική εξαθλίωση μεγάλου μέρους του ελληνικού πληθυσμού, η πρωτοφανής ανεργία, η έλλειψη προοπτικής για τη νεολαία εξ αιτίας της ανεπάρκειας και της διαφθοράς των κομμάτων που κυβέρνησαν την Ελλάδα μετά τη μεταπολίτευση μέχρι και σήμερα, η παντελής έλλειψη χαμόγελου στον κόσμο που κυκλοφορεί στους δρόμους, δεν έχουν αξιολογηθεί σωστά από τη σημερινή δικομματική κυβέρνηση, η οποία δείχνει να μην έχει επαφή με την τραγική πραγματικότητα και ενδιαφέρεται αποκλειστικά για την υγεία των μακροοικονομικών μεγεθών και των τραπεζών αγνοώντας την ουσία, η οποία εν προκειμένω είναι οι ίδιοι οι Έλληνες και όχι κάποια νούμερα σε χαρτιά που δεν δίνουν προτεραιότητα στον άνθρωπο.

Μάλλον πρέπει να το λέει και να το ξαναλέει κανείς συνέχεια στον Έλληνα πρωθυπουργό και στο επιτελείο του, μήπως και το καταλάβουν και αυτοί, ότι χρήματα έχουν μόνον εκείνοι που έχουν καταληστεύσει επί χρόνια τους κρατικούς προϋπολογισμούς της Ελλάδος. Χρήματα έχουν μόνον οι γνωστοί μεγαλοεργολάβοι, οι γνωστοί καναλάρχες, οι γνωστοί μεγαλογιατροί, οι γνωστοί μεγαλοδικηγόροι, οι "ταμίες" των "κομμάτων εξουσίας", τα κομματικά στελέχη τους που έχουν αδικαιολόγητες καταθέσεις στο εξωτερικό και βρίσκονται στις διάφορες μη εμφανιζόμενες και μη ελεγχόμενες λίστες, τα κομματικά στελέχη τους που έχουν off shore εταιρείες, οι "λαδωμένοι" ευρισκόμενοι εντός και εκτός φυλακών και όλοι οι πλουτοκράτες που δεν έχουν πληρώσει στην εφορία επί δεκαετίες αυτό που τους αναλογεί. Σε αυτούς και στο σινάφι τους πρέπει να ψάξει να βρει χρήματα η κυβέρνηση και όχι στους φτωχοποιημένους Έλληνες της "ισχυρής Ελλάδος", οι οποίοι δεν έχουν χρήματα όχι μόνο για βενζίνη κίνησης και για πετρέλαιο θέρμανσης, αλλά ούτε καν για το κουλούρι των παιδιών τους.

Οι κυβερνώντες συμπεριφέρονται σαν να πιστεύουν ότι ο απλός κόσμος έχει χρήματα και δεν θέλει να πληρώσει τα χρέη του. Είναι κωμικοτραγικό, ολόκληρη η κυβέρνηση, υπό την πίεση των τραπεζών, να αναζητάει τη λύση της οικονομικής μας κατάντιας μέσω των πλειστηριασμών κατοικιών. Κοντόφθαλμοι και άσχετοι με τα προβλήματα της καθημερινότητας τεχνοκράτες δεν μπορούν να κατανοήσουν αυτό που γνωρίζει ο περιπτεράς της γειτονιάς. Η εξίσωση απλά δεν βγαίνει. Η στυγνή κρατική οικονομική καταπίεση με τα σημερινά δεδομένα το μόνο αποτέλεσμα που μπορεί να φέρει είναι η κοινωνική εξέγερση με επακόλουθο τη θορυβώδη πτώση της κυβέρνησης και άγνωστες και ποικίλες συνέπειες, πιθανότατα όχι ευχάριστες, για όλους μας.

Η κυβέρνηση πρέπει να έχει κύρια προτεραιότητα την προστασία των Ελλήνων πολιτών (και δευτερευόντως των τραπεζών) δείχνοντας κοινωνική ευαισθησία όχι με κενά λόγια, αλλά με συγκεκριμένα μέτρα. Είναι υποχρέωσή της.

Η κοινωνία δεν αντέχει άλλο σφίξιμο των λουριών, αντίθετα, τώρα χρειάζεται χαλάρωση για να μπορέσει ο ταλαίπωρος δανειολήπτης να σταθεί όρθιος, να πάρει ανάσα και Θεού θέλοντος ν' αρχίσει μετά από λίγα χρόνια, εγκαταλείποντας το τούνελ, να ρυθμίζει τις όποιες υποχρεώσεις του. Αντί να προσπαθεί να βγάλει από τη μύγα ξίγκι και να αλυσοδέσει τον κόσμο με επιμηκύνσεις χρεών για μια πεντηκονταετία, η κυβέρνηση πρέπει να προχωρήσει σε μέτρα χαλάρωσης της πίεσης, συγκεκριμένα:

1) Συνεργαζόμενη με τις τράπεζες να επιβάλλει μορατόριουμ (όσον αφορά πληρωμές δόσεων για στεγαστικά δάνεια) τουλάχιστον μέχρι και το 2016 με ενδεχόμενη παράταση, αν κριθεί αναγκαία. Δηλαδή, από τώρα μέχρι το τέλος του 2016 να διακοπεί η πληρωμή των δόσεων από τους δανειολήπτες που αδυνατούν να πληρώνουν τις δόσεις, χωρίς να επιβαρύνονται με τόκους ή άλλου είδους επιβαρύνσεις για το εν λόγω διάστημα και να εκτιμηθεί τότε εκ νέου η κατάσταση με τα τότε δεδομένα που θα έχουν προκύψει.

2) Επίσης να υπάρχει μείωση χρέους 3% ετησίως (και με διαγραφή τόκων) για συγκεκριμένα ακραία "κόκκινα" δάνεια ιδιαιτέρως ευαίσθητων κοινωνικώς δανειοληπτών επί μια πενταετία ή δεκαετία ή εικοσαετία, κατά περίπτωση.

3) Πρόσθετα, για άμεση ενίσχυση της ρευστότητας τους οι τράπεζες να προσφέρουν μείωση του χρέους κατά 25% σε όσους δανειολήπτες στεγαστικών δανείων εξοφλούν εφάπαξ το σύνολο του χρέους τους.

Αντί να ασχολείται με ανήθικα, αντικοινωνικά και αναποτελεσματικά ημίμετρα, η κυβέρνηση θα πρέπει να στρέψει την προσοχή της σε αυτούς που έχουν πλούτο και δεν φορολογούνται ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα.

Τέλος, είναι καιρός να μειωθεί και ο αριθμός των βουλευτών τουλάχιστον κατά 20% με ανάλογες μειώσεις στους αριθμούς των υπουργών, υφυπουργών, γενικών γραμματέων, συμβούλων και παρατρεχάμενων. Ας αλλάξει πρώτα η κυβέρνηση τον άμεσο αμαρτωλό περίγυρό της και μετά να απαιτεί τις όποιες αλλαγές από τον λαό. Όπως είπε και ο Λ. Τολστόι, «Όλοι σκέπτονται ν' αλλάξουν τον κόσμο, αλλά κανείς δεν σκέπτεται ν' αλλάξει τον εαυτό του». Τέλος, για να έχουν πιθανότητες επιτυχίας, πρέπει επί τέλους οι κυβερνώντες να πάψουν να σκέπτονται τις επόμενες εκλογές και να δουλέψουν με θυσίες για την ευημερία των Ελλήνων, των σημερινών και αυτών που θα γεννηθούν. Όσοι κρίνουν ότι δεν το μπορούν, ας απαγκιστρωθούν από τις καρέκλες τους για να κάνουν χώρο σε αυτούς που πιστεύουν ότι μπορούν.

Αθήνα, 13 Οκτωβρίου 2013

Η Οικονομία σε δίνη

Του κ. Δημητρίου Ζακοντίνου
Οικονομολόγου- Αντιπροέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.
Msc Στρατηγικές και Αμυντικές Σπουδές

Η προσέγγιση του προβλήματος το οποίο ταλανίζει τη χώρα μας εδώ και 4 χρόνια ,που δεν είναι άλλο απο την κρίση χρέους, θα είναι λίαν περιληπτική, ωστόσο θα επιχειρήσουμε να καταδείξουμε τα κύρια προβλήματα που την προκάλεσαν καθώς και πιθανούς τρόπους εξόδου από αυτήν.

Κατ' αρχάς θα πρέπει να γνωρίζουμε οτι η οικονομία είναι μια κοινωνική επιστήμη και για να γίνουν σωστές προβλέψεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη πολλές παράμετροι που την επηρεάζουν όπως.

Το ΑΕΠ, το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της χώρας, η πολιτική κατάσταση, η ανεργία, ο προσανατολισμός της παιδείας, το διεθνές εμπόριο και σχέσεις , οι εξωτερικές απειλές.κ.α. Σε αντίθετη περίπτωση γίνεται φιλέκδικη και διαψεύει τις προσδοκίες των ειδικών.

Το κύριο ερώτημα που προκύπτει είναι πως φθάσαμε σ'αυτήν την κατάσταση και αναζητώντας τις αιτίες θα αντιληφθούμε οτι.

>Τα τελευταία 15 χρόνια δόθηκε έμφαση στήν ανάπτυξη του τομέα παροχής υπηρεσιών,εγκαταλείποντας σε μεγάλο βαθμό την παραγωγική διαδικασία.(πρωτογενή και δευτερογενή παραγωγικό τομέα) με αποτέλεσμα να μειωθεί η δυνατότητα της χώρας να παράξει πλούτο.

> Η χώρα μας λειτουργούσε μέσα στα πλαίσια ενός ισχυρού νομίσματος, πράγμα που είχε δυσμενείς επιπτώσεις επί των ελληνικών προιόντων και αναφερόμεθα σαφώς, στην μη ανταγωνιστικότητα αυτών, λόγω της υψηλής τιμής των, έναντι προϊόντων άλλων χωρών, των οποίων η χαλαρή νομισματική πολιτική τα καθιστούσε περισσότερο ελκυστικά και δυστυχώς αυτό δεν έγινε αντιληπτό από τις Ελληνικές κυβερνήσεις.

> Υπήρξε αλόγιστος δανεισμός του δημοσίου που χρησιμοποιήθηκε αφ' ενός για την κατασκευή έργων πολυτελείας, π.χ. (ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ κ.α.)αφ' ετέρου για την ενίσχυση κοινωνικών προγραμμάτων, που κάλυπταν την αυξανόμενη ανεργία λόγω του κλεισίματος των παραγωγικών μονάδων αλλά και της εγκατάλειψης των αγροτικών δραστηριοτήτων.

Θεωρώντας οτι οι κύριοι λόγοι που προκλήθηκε αυτή η κρίση χρέους είναι οι παραπάνω και ενώ θα περίμενε κανείς να ληφθούν ανάλογα μέτρα γιά την αντιστροφή της κατάστασης η μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενη πολιτική που χαρακτηρίζεται απο την επιβολή σκληρών μέτρων λιτότητας αλλά και νέων φόρων δεν έχει αποδώσει ενώ έχει δημιουργήσει προοπτικές για σημαντικές παρενέργειες καθόσον.

> Δεν συνοδεύεται από αναπτυξιακά μέτρα πού θα προκαλούσαν την αύξηση της παραγωγής καθώς και την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προιόντων.

> Η πολιτική της λιτότητας πού εφαρμόζεται εδώ και 4 χρόνια, θα έπρεπε να ήταν βραχυχρόνια διότι είναι δυσάρεστη και επιζήμια για όλες τις κοινωνικές τάξεις, τα δε αποτελέσματα αυτής θα έπρεπε να είχαν εμφανιστεί άμεσα και να συνδυάζονταν με την αύξηση της παραγωγής και την ανταγωνιστικότητα των προιόντων, πράγμα που δεν έχει επιτευχθεί.

> Η αύξηση των φόρων καθώς και η επιβολή νέων, μείωσαν τα εισοδήματα των πολιτών με αρνητικές επιπτώσεις στο σύνολο της οικονομίας, η δε συνέχιση αυτής της πολιτικής ειναι θέμα χρόνου να περιορίσει την κυκλοφορία του χρήματος σε τέτοιο βαθμό, που αυτή, να μην μπορεί να λειτουργήσει πλέον.

> Η έρπουσα και συνεχής φήμη οτι επίκειται "κούρεμα" των καταθέσεων ή πτώχευση της χώρας, απομάκρυναν απο την ελληνική οικονομία ποσά ύψους 70 δις ΕΥΡΩ περίπου, προκαλώντας οικονομική ασφυξία στις τράπεζες.

Η προκρινόμενη λύση του προβλήματος κατά την άποψη μας, είναι μια, και αυτη είναι η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΜΕΓΕΝΘΥΣΗ .

Αν εφαρμοθεί σωστά με δημιουργία σοβαρών παραγωγικών επενδυσεων (ΔΗΜΟΣΙΩΝ και ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ) η αύξηση των οικονομικών μεγεθών που θα προκύψουν από την παραγωγή προιόντων και κατ' επέκταση θα συνοδεύεται από αύξηση των εισοδημάτων, θα επιτρέψουν την ομαλή αποπληρωμή του χρεους.

Προκύπτει όμως ένα ερώτημα. Πως θα χρηματοδοτηθεί μία τέτοια προσπάθεια;

- Προτείνεται η αναστολή της πληρωμής των χρεωλυσίων, για ένα χρονικό διάστημα 8 ετών , ετσι θα εξευρεθούν τα απαραίτητα κεφάλαια. (τουλάχιστο 100 δις ΕΥΡΩ) .

Βεβαίως στο χρονικό αυτό διάστημα θα καταβάλονται οι τόκοι ώστε αφ' ενός να μην αυξάνεται το χρέος αφ' ετέρου να μην ζημιώνονται οι πιστωτές. Η αποπληρωμή του χρέους να αρχίσει απο το ένατο έτος και να παραταθεί ο χρόνος αποπληρωμής του σε τέτοιο βάθος ώστε η τοκοχρεολυτική δόση να είναι ίση προς ποσοστό του ΑΕΠ, που να επιτρέπει την άνετη καταβολή του. Ομως για να υπάρξει, αλλά και για να επιτύχει η προοπτική ΜΕΓΕΝΘΥΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ προυποτίθενται τα εξής.

> Η όποια Ελληνική κυβέρνηση, να έχει κατανοήσει πλήρως την γενεσιουργό αιτία και τους λογους που η οικονομία περιήλθε σαυτήν την κατάσταση.

> Να εχει αξιολογήσει οτι οι αιωρούμενες φήμες, εδώ και διετία τουλάχιστον, που αφορούν από τη μια πλευρά την αναδιάρθρωση του χρέους (κούρεμα) και από την άλλη πτώχευση της χώρας, ουδεμιάς εφαρμογής μπορεί να τύχουν για διαφορετικούς λόγους η κάθε μία.

> Να εχει τη δυνατότητα να τεκμηριώσει στους δανειστές την αναγκαιότητα μιας τέτοιας λύσης και να διαπραγματευθεί και το ύψος του επιτοκίου και εξυπακούεται οτι θα αναλάβει την υποχρέωση.

α.Να προχωρήσει σε διαρθρωτικές αλλαγές με γνώμονα να επιτυγχάνεται τουλάχιστον ο ισοσκελισμός στον προυπολογισμό χωρίς ωστόσο να τίθενται θέματα παράβλεψης της άμυνας και ασφάλειας της χώρας.

β.Τα ποσά που θα εξοικονομηθούν από την αναστολή πληρωμής των χρεωλυσίων θα χρησιμοποιηθούν, αποκλειστικά και μόνο, για παραγωγικους σκοπους.Δηλ. Να τοποθετηθούν σε παραγωγικές επενδύσεις με στόχο, τη μείωση του ελλείμματος στο ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών, την αύξηση των εσόδων μέσω του παραγόμενου πλούτου πράγμα πού θα επέφερε και την ευημερία της κοινωνίας αλλά και τη δυνατότητα εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της χώρας μας.

Τέλος θα πρέπει να επισημάνουμε οτι η υποδεικνυόμενη κυρίως απο το Δ.Ν.Τ. λύση, για νέα αναδιαρθρωση του χρέους (ΜΕΙΩΣΗ- ΚΟΥΡΕΜΑ) ώστε αυτό να καταστεί βιώσιμο, θα πρέπει να θεωρείται ως μη εφικτή, λόγω της αναμενόμενης αντίδρασης των κρατων μελών του μηχανισμού στήριξης που θα απωλέσουν το ποσό αυτό.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΑΜΥΝΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ - ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΑΜΥΝΑΣ ΩΣ ΠΡΩΤΙΣΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΤΗΣ

Αντιπτεράρχου (ΜΗ) ε.α. Θεοδώρου Γιαννιτσοπούλου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι Ένοπλες Δυνάμεις (ΕΔ) της χώρας διαθέτουν στο οπλοστάσιό τους μοντέρνα οπλικά συστήματα, η υποστήριξη των οποίων εξασφαλίζεται σήμερα κυρίως από φορείς εξωτερικού και μερικώς από εργοστασιακούς φορείς της χώρας συμπεριλαμβανομένων και των εργοστασιακών φορέων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Μετά το 2000 και μέχρι σήμερα, έχει διαφοροποιηθεί σημαντικά το Οπλοστάσιο των ΕΔ, τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά, με την υλοποίηση εξοπλιστικών προγραμμάτων και απόκτηση νέων οπλικών συστημάτων, που ενσωματώνουν συστήματα σύγχρονης τεχνολογίας.

Η εξασφάλιση της επιχειρησιακής διαθεσιμότητας των οπλικών συστημάτων των ΕΔ στα επίπεδα που προβλέπουν τα επιχειρησιακά σχέδια καθώς και η σύγχρονη τεχνολογία (State of The Art) που αυτά ενσωματώνουν, επιβάλουν την άμεση λήψη μέτρων αναδιοργάνωσης της μέχρι σήμερα ακολουθούμενης πρακτικής, σε όλη την αλυσίδα της ολοκληρωμένης Τεχνικής και Εφοδιαστικής τους υποστήριξης (Integrated Logistics Support – ILS), με στόχο την επαύξηση της αποτελεσματικότητας και των δεικτών διαθεσιμότητας των οπλικών τους συστημάτων με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και τη μέγιστη δυνατή εμπλοκή της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας, στοχεύοντας παράλληλα στην εξασφάλιση του εφοδιασμού (security of supply).

Απώτερο στόχο της χώρας μπορεί να αποτελέσει η σταδιακή κάλυψη του συνόλου των απαιτήσεων συντήρησης, όλων των οπλικών συστημάτων των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων (Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας) καθώς επίσης και κάθε απαίτησης σχετικά με την αναβάθμιση, τροποποίηση και πιστοποίηση εγκατάστασης νέων συστημάτων επί αυτών, για κάλυψη συγκεκριμένων επιχειρησιακών απαιτήσεων, από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία και τους εργοστασιακούς φορείς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στην κορύφωσή του η επίτευξη του στόχου αυτού θα συμβάλλει σταδιακά στην απόκτηση αυτοδυναμίας, με ανάληψη του μεγαλύτερου μέρους των απαιτήσεων υποστήριξης των οπλικών συστημάτων των ΕΔ από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, συμβάλλοντας ουσιαστικά, τόσο στη δύσκολη οικονομική κατάσταση που αντιμετωπίζει η χώρα μας, όσο και στην επαύξηση της επιχειρησιακής διαθεσιμότητας των συστημάτων, με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Η συνολική υποστήριξη οπλικών συστημάτων αποκλειστικά από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία είναι περιορισμένη σήμερα, ακόμη και στις περιπτώσεις που δύναται να αναλάβει την υποστήριξη αυτή, αφού αποδεδειγμένα διαθέτει την τεχνογνωσία και υποδομή, μέσω της συμμετοχής της ως υποκατασκευαστής μέσω των προγραμμάτων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΑΩ), στη προμήθεια του κύριου υλικού. Ουσιαστικός επιβαρυντικός παράγοντας ήταν το γεγονός ότι ΔΕΝ υπήρξε από το ΥΠΕΘΑ η πρόνοια μόνιμης και μακροχρόνιας συνεργασίας μεταξύ των ξένων προμηθευτών και της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας, έτσι ώστε αυτή να αφορά όχι μόνο στην παραγωγή των συστημάτων των ΕΔ αλλά και στην παραγωγή και υποστήριξη των συγκεκριμένων υποσυστημάτων της παγκόσμιας αγοράς.

Η δυσμενής δημοσιονομική κατάσταση των τελευταίων ετών, η ελαχιστοποίηση των αμυντικών δαπανών και η απουσία εγχώριων προγραμμάτων, οδηγούν την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία σε σταδιακή συρρίκνωση και ελάττωση δραστηριοτήτων, σε απαξίωση υποδομής υψηλού κεφαλαιουχικού και τεχνολογικού επιπέδου, σε απουσία νέων επενδύσεων καθώς και σε μείωση της απασχόλησης εξειδικευμένου και έμπειρου τεχνικού και διοικητικού προσωπικού.

Οι ανωτέρω εξελίξεις προκαλούν την συρρίκνωση της λεγόμενης Αμυντικής και Τεχνολογικής Βάσης, που χρειάσθηκε δεκαετίες να οικοδομηθεί. Το γεγονός αυτό θα καταγραφεί ως εθνική απώλεια, η οποία θα είναι αδύνατον να αναπληρωθεί στο μέλλον, τόσο για την άμυνα και ασφάλεια της χώρας όσο και για την οικονομία.

Ο κύριος λόγος για την μη ανάληψη έργου από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία μέχρι σήμερα, είναι η μη δυνατότητα χρήσης της βιβλιογραφίας - πνευματικών δικαιωμάτων των κατασκευαστικών εταιρειών (Original Equipment Manufacturers - OEMs), για άλλους σκοπούς εκτός των αρχικών προγραμμάτων προμήθειας, με αποτέλεσμα τελικώς η υποστήριξη να οδηγείται στους OEMs, με ότι αυτό συνεπάγεται για την εθνική οικονομία και ασφάλεια της χώρας.

Η βιωσιμότητα της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας, στην περίοδο κρίσης που διανύουμε επιβάλλουν ως αναγκαία και σκόπιμη την κατάρτιση προγραμμάτων στο χώρο της άμυνας, με γνώμονα το χαμηλό σχετικά κόστος, την υψηλή ποιότητα παρεχομένων υπηρεσιών και τους σύντομους χρόνους παράδοσης, που έχουν άμεση απόδοση

και μπορούν να υλοποιηθούν από τις υφιστάμενες γραμμές παραγωγής και υποδομές, χωρίς κατ' αρχήν την ανάγκη νέων επενδύσεων.

Τα προγράμματα αυτά θα μπορούσε να εστιάζουν στους ακόλουθους τρεις κύριους άξονες :

- Συντήρηση των αμυντικών συστημάτων.

- Προμήθεια κυρίων υλικών και ανταλλακτικών από υφιστάμενες εγχώριες γραμμές παραγωγής.

- Έρευνα και ανάπτυξη.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Συντήρηση των Αμυντικών Συστημάτων

Η πρακτική της ενεργούς συμμετοχής και συμβολής της αμυντικής βιομηχανίας στη συντήρηση του υλικού των ΕΔ, είναι ευρύτατα αναπτυγμένη στο εξωτερικό, σε αντίθεση με την χώρα μας που είναι συγκριτικά περιορισμένη. Το μοντέλο της ανάθεσης σημαντικού μέρους ή ακόμη και του συνόλου της συντήρησης στις εταιρείες της εκάστοτε αμυντικής βιομηχανίας κάθε χώρας, μετά από μακρά περίοδο εφαρμογής, κρίθηκε ως απολύτως επιτυχημένο τόσο από πλευράς κόστους, όσο και από πλευράς μετρήσιμου αποτελέσματος και τυγχάνει πλέον της καθολικής αποδοχής από το σύνολο των ανεπτυγμένων κρατών.

Οι εργοστασιακοί φορείς υποστήριξης - επισκευαστικά κέντρα των ΕΔ, στους οποίους έχουν πραγματοποιηθεί σημαντικές επενδύσεις σε εξειδικευμένο εξοπλισμό και εκπαίδευση προσωπικού, αδυνατούν από μόνοι τους να καλύψουν το σύνολο των αναγκών συντήρησης των περισσοτέρων οπλικών συστημάτων, λόγω εγγενών αδυναμιών, που με την πάροδο του χρόνου γίνονται όλο και περισσότερο εμφανείς. Το κυριότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν είναι η έλλειψη ανταλλακτικών, που σε συνδυασμό με τις ελλείψεις τεχνικού προσωπικού - τεχνογνωσίας, βιβλιογραφίας, πεπαλαιωμένες υλικοτεχνικές υποδομές, συχνές μεταθέσεις προσωπικού και το βαρύ εργασιακό φορτίο που καλούνται να καλύψουν, δύσκολα δύνανται να ανταποκριθούν στο έργο τους.

Οι εγγενείς αντικειμενικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι ΕΔ διαχρονικά τόσο σε όλο το σύστημα οργάνωσής της τεχνικής – εφοδιαστικής της αλυσίδας, όσο και στην ουσιαστική αδυναμία τους να διασφαλίσουν τη συνεχή και αδιάλειπτη στελέχωση των φορέων εργοστασιακής συντήρησης που υφίστανται στις μονάδες τους, επιβάλλουν την άμεση εξέταση από μέρους τους, της σκοπιμότητας ανάθεσης λειτουργίας και διαχείρισης των φορέων αυτών στην Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία. Ως παράδειγμα μπορεί να θεωρηθεί ο φορέας DLM των RADAR των Α/Φ F-16, που η διασφάλιση της βιώσιμης λειτουργίας του μέσω της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας, με μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητάς του για κάλυψη του συνόλου των απαιτήσεων όλων των τύπων των F-16, θα συμβάλλει καθοριστικά στην επαύξηση της επιχειρησιακής διαθεσιμότητας και διατήρησή της διαχρονικά σε σταθερά και υψηλά επίπεδα.

Σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθείται μέχρι σήμερα, η προμήθεια ανταλλακτικών γίνεται αποσπασματικά και κατά περίπτωση. Έτσι λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών προμήθειας, τα ανταλλακτικά παραλαμβάνονται από τα επισκευαστικά κέντρα των ΕΔ με μεγάλη καθυστέρηση, η οποία τελικώς μετακυλίεται στο χρόνο επισκευής - διαθεσιμότητάς των.

Η συνολική υποστήριξη ενός οπλικού συστήματος μέσω Διεθνών Οργανισμών - Διακρατικών Συμφωνιών (NSPA - FMS) είναι μέθοδος αρκετά διαδεδομένη στη χώρα μας. Για την υποστήριξη των συστημάτων, καταβάλλονται επιπλέον διοικητικά έξοδα, τα οποία καλύπτουν τόσο το λειτουργικό κόστος των οργανισμών, όσο και το κόστος των συμβάσεων υποστήριξης που συνάπτουν αυτοί με τους προμηθευτές τους. Η μέθοδος αυτή μπορεί να αποδειχτεί οικονομοτεχνικά συμφερότερη στην περίπτωση που τα προγράμματα αφορούν μεγαλύτερους αριθμούς προϊόντων ή συστημάτων, όπου διάφορα τέλη συμμετοχής επιμερίζονται σε περισσότερα κράτη μέλη και οι τιμές των υποπρομηθευτών είναι συμφερότερες, συγκρινόμενες με την απευθείας σύναψη συμβάσεων με τους αρχικούς κατασκευαστές.

Η εμπλοκή των Εγχώριων Αμυντικών Εταιρειών σε προγράμματα συντήρησης που αναθέτουν στη βιομηχανία οι διεθνείς οργανισμοί, μέχρι σήμερα είναι μικρή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αν και είναι εγγεγραμμένες στον κατάλογο των διεθνών οργανισμών και με αποδεδειγμένη δυνατότητα κατασκευής, οι Εγχώριες Αμυντικές Βιομηχανίες αποκλείονται από τους περισσότερους διαγωνισμούς, επειδή δεν διαθέτουν τα κατασκευαστικά σχέδια (Technical Production Documents - TPDs), τα οποία μονοπωλούν κυρίως οι ευρωπαϊκής προέλευσης OEMs.

Ο δείκτης της Ελληνικής Βιομηχανικής Επιστροφής από τον NSPA (NAMSA) την τελευταία πενταετία ΔΕΝ ξεπερνά το ~0,4. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι το 2011 η Ελλάδα τοποθέτησε στο συγκεκριμένο οργανισμό συμβάσεις αξίας ~36 MEUR ενώ η NSPA - NAMSA έδωσε στην Ελλάδα συμβάσεις αξίας ~4 MEUR, πράγμα που σημαίνει ότι η Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, παίρνει πολύ λιγότερα από ότι η Ελλάδα δίνει στην NSPA, ενώ ο δείκτης άλλων χωρών για την ίδια περίοδο, όπως Ιταλίας, Τουρκίας και Βελγίου φθάνει στο ~7.3 , ~6.9 και ~1.3 αντίστοιχα.

Η συμμετοχή της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας μπορεί να υλοποιηθεί με την ανάληψη υποκατασκευαστικού έργου, από τις ανάδοχες εταιρείες των οργανισμών, θέτοντας αντίστοιχη απαίτηση μέσω των εθνικών αντιπροσώπων προς τους οργανισμούς - κοινοπραξίες που συμμετέχει η χώρα μας, στο πλαίσιο της εξασφάλισης του εφοδιασμού (security of supply).

Προμήθεια κυρίων υλικών και ανταλλακτικών από υφιστάμενες εγχώριες γραμμές παραγωγής

Οι σημερινές δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες της χώρας περιορίζουν τις δυνατότητες προμήθειας καινούργιων οπλικών συστημάτων. Εν τούτοις κρίνεται σκό-

πιμο να υλοποιηθούν προμήθειες προϊόντων από υφιστάμενες γραμμές παραγωγής σταδιακά και σε μικρές ποσότητες, ώστε το κόστος να επιμερισθεί σε βάθος χρόνου και ταυτόχρονα να επιτευχθούν τα ακόλουθα :

- Ιδιαίτερα χαμηλό κόστος προμήθειας αφού θα γίνει αξιοποίηση των υπαρχουσών ενεργών γραμμών παραγωγής, χωρίς κόστος σχεδίασης, ενεργοποίησης και πιστοποίησης γραμμών παραγωγής, χωρίς νέες επενδύσεις για γενικό και ειδικό εξοπλισμό, με αξιοποίηση της υπάρχουσας τεχνογνωσίας του προσωπικού, χωρίς ανάγκη νέου κόστους εκπαίδευσης.
- Η διατήρηση της αποκτηθείσας τεχνογνωσίας, που διαθέτει το τεχνικό προσωπικό της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, ώστε όταν οι οικονομικές συνθήκες το επιτρέψουν να αποτελέσει εφαλτήριο για περαιτέρω τεχνολογική ανάπτυξη.
- Η βιωσιμότητα της υπάρχουσας βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης, για μετέπειτα ανάπτυξη και εξωστρέφεια στις διεθνείς αγορές αμυντικού υλικού.
- Η ικανοποίηση των άμεσων επιχειρησιακών αναγκών των ΕΔ, αλλά και των έμμεσων που αφορούν εξασφάλιση ανεφοδιασμού, σε περίοδο κρίσης ή πολέμου.
- Η ασφάλεια πληροφοριών, αφού σχεδόν το πλείστον των εταιρειών της εγχώριας βιομηχανίας είναι πιστοποιημένες κατά NATO SECRET και ευαίσθητες πληροφορίες θα διαχειρίζονται εντός της επικράτειας.

Έρευνα και ανάπτυξη

Η υποστήριξη του ΥΠΕΘΑ σε εθνικά προγράμματα Έρευνας και Ανάπτυξης προϊόντων, εκτιμάται ότι θα αναβαθμίσει τις δυνατότητες των ΕΔ, θα συμβάλει καθοριστικά στη ανάπτυξη και διατήρηση της εγχώριας τεχνολογικής-βιομηχανικής βάσης και θα προωθήσει τη συνεργασία με το επιστημονικό προσωπικό της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας και τα πανεπιστημιακά και ερευνητικά ιδρύματα της χώρας. Το ΥΠΕΘΑ με τη ΓΔΑΕΕ θα πρέπει να ενισχύσουν κάθε προσπάθεια για κάλυψη των επιχειρησιακών αναγκών των επιτελείων με προϊόντα εγχώριας ανάπτυξης.

Πέραν αυτού όμως, τα παραπάνω αναπτυξιακά προγράμματα πρέπει να εξασφαλίζουν απτά αποτελέσματα και να αξιοποιούνται πλήρως από τις ΕΔ, ενσωματώνοντάς τα στις δυνατότητές τους, με ανάλογες προμήθειες. Με αυτό τον τρόπο θα ενισχυθεί η εθνική οικονομία με μείωση των δαπανών για προμήθεια αμυντικού υλικού από το εξωτερικό.

Επιπλέον η χρηματοδότηση αναπτυξιακών προγραμμάτων, εκτός από την άμεση απόδοση, θα αποτελέσει μελλοντική πηγή πλούτου, θα ενισχύσει την προοπτική εξαγωγών με την εκμετάλλευση πνευματικών και βιομηχανικών δικαιωμάτων, παρέχοντας προφανή οφέλη στην εθνική οικονομία και συμβάλλοντας καθοριστικά στη διατήρηση και αναβάθμιση της εγχώριας τεχνολογικής - βιομηχανικής βάσης.

Ανασταλτικός παράγοντας, επί του παρόντος, για την εκπόνηση και υλοποίηση των ανωτέρω προγραμμάτων είναι ο μη εισέτι καθορισμός της διαδικασίας κατάρτισης προγραμμάτων έρευνας και ανάπτυξης, για την σύνταξη των οποίων απαιτείται η έκδοση των θεσμικών κειμένων του Εθνικού Αμυντικού Σχεδιασμού (ΕΑΣ) και της Εθνικής Αμυντικής Βιομηχανικής Στρατηγικής (ΕΑΒΣ).

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας, η συμμετοχή της χώρας μας σε πολλούς διεθνείς οργανισμούς (ΕΕ, NATO, EDA, ESA, FRONTEX, ΟΗΕ, κλπ) της ανοίγει διάπλατα τις πόρτες για συμμετοχή σε πολυεθνικά αναπτυξιακά προγράμματα, με μόνη προϋπόθεση την ουσιαστική συμμετοχή και εκπροσώπησή της από κρατικούς φορείς, κάτι που μέχρι σήμερα δεν γίνεται.

ΘΕΣΜΙΚΟ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Το υφιστάμενο θεσμικό και νομικό πλαίσιο επιτρέπει την προμήθεια ανταλλακτικών και υπηρεσιών υποστήριξης από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία καθώς και την ανάθεση αναπτυξιακών προγραμμάτων για τις ανάγκες του ΥΠΕΘΑ.

Στον Εθνικό Προϋπολογισμό 2014 και στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-16, για την κάλυψη των αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων, αναφέρονται ως εθνικές θέσεις τα ακόλουθα :

« - Η κάλυψη του μεγαλύτερου δυνατού εύρους αναγκών των Ενόπλων Δυνάμεων με ίδια μέσα, μέσω της αξιοποίησης στο έπακρον των στρατιωτικών εργοστασίων και του εξειδικευμένου προσωπικού σε τομείς όπως η συντήρηση οχημάτων, αρμάτων, οπλικών συστημάτων, η προμήθεια ειδών ένδυσης-υπόδησης, η παρασκευή φαρμάκων, κ.λ.π.

- Η αύξηση συμμετοχής της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας στις προμήθειες των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, σύννομα πάντοτε με το κοινοτικό δίκαιο, γεγονός που θα έχει ευεργετικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία καθώς μειώνει τις εισαγωγές, αυξάνει την εγχώρια απασχόληση, δημιουργεί προστιθέμενη αξία και συμβάλλει τόσο στη μεταφορά όσο και στη διάχυση της τεχνολογίας και της τεχνογνωσίας. »

Στο άρθρο 3 του νέου νόμου περί αμυντικών προμηθειών 3978 του 2011, ο οποίος είναι σε πλήρη εναρμόνιση με την κοινοτική οδηγία 81/2009, προβλέπεται ως μοναδική, η δυνατότητα υποστήριξης της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας μέσα από την Εθνική Αμυντική Στρατηγική και αναφέρονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα :

« Για λόγους προστασίας ουσιωδών συμφερόντων της χώρας και ιδίως για την ασφάλεια εφοδιασμού των ΕΔ καθώς και για την κάλυψη αναγκών σε περιόδους κρίσης το ΥΕΘΑ λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εγκαθίδρυση και διατήρηση μιας εγχώριας τεχνολογικής βιομηχανικής βάσης .....

Οι γενικές αρχές και κατευθύνσεις καθώς και τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη των παραπάνω στόχων καθορίζονται στο πλαίσιο της Πολιτικής Εθνικής

Άμυνας και της Εθνικής Στρατιωτικής Στρατηγικής από την Εθνική Αμυντική Βιομηχανική Στρατηγική.»

Η οδηγία 81 / 2009 / ΕΚ προβλέπει μία διαδικασία αξιολόγησης των συμμετασχόντων, δίδοντας περιθώρια για μεγαλύτερη ευελιξία, ειδικούς κανόνες για την ασφάλεια απορρήτων πληροφοριών, ρήτρες για την ασφάλεια του εφοδιασμού και ειδικούς κανόνες για τις υπεργολαβίες. Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν ειδικές απαιτήσεις στις συμβάσεις στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας στο πλαίσιο της παραπάνω οδηγίας, εάν αυτό είναι απαραίτητο, για την προστασία ουσιαστικών συμφερόντων τους σχετικών με την ασφάλεια, αφού πρώτα έχει αιτιολογηθεί επαρκώς. Με την αξιοποίηση των παραπάνω προβλέψεων της ευρωπαϊκής αλλά και της εθνικής νομοθεσίας, είναι δυνατό το ΥΠΕΘΑ να καταρτίσει συμβάσεις πλαίσιο για προμήθεια ανταλλακτικών και υπηρεσιών, με αυστηρούς όρους π.χ. τον τόπο και χρόνο της προμήθειας, ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια εφοδιασμού και πληροφοριών. Πέραν αυτού όμως έμμεσα θα επωφελείται και η εγχώρια αμυντική βιομηχανία αφού στη περίπτωση που συμμετέχει στη διαγωνιστική διαδικασία, θα αποκτά ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Εφαρμόζεται η οδηγία 81 / 2009 / ΕΚ με γνωστό το μοντέλο της ανοικτής αγοράς, με την ενσωμάτωσή της στη Ελληνική νομοθεσία με τον Ν. 3978 / 2011, γεγονός που ουσιαστικά διευκολύνει τις εταιρείες εξοπλισμού να έχουν πρόσβαση στις αγορές αμυντικού εξοπλισμού άλλων κρατών μελλών.

Η ανάθεση των αμιγώς αναπτυξιακών προγραμμάτων ήτοι προγραμμάτων που καταλήγουν σε εργαστηριακό πρωτότυπο ή σε προϊόν τεχνολογικής επίδειξης μη επιχειρησιακά εκμεταλλεύσιμου, μπορεί να γίνει χωρίς διαγωνιστική διαδικασία με απευθείας ανάθεση ή διαπραγμάτευση, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 73 του Ν. 3978 / 2011.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερόμενα ως αποτύπωση της κατάστασης σήμερα στην Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, τους άξονες - προγράμματα του χώρου της Άμυνας σχετικούς με την υποστήριξη των οπλικών τους συστημάτων και την έρευνα - ανάπτυξη, το υφιστάμενο θεσμικό και νομικό πλαίσιο καθώς επίσης και τις εθνικές θέσεις που αναφέρονται στον Εθνικό Προϋπολογισμό 2014 και στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-16, για τη βιωσιμότητα της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας στην περίοδο κρίσης που διανύουμε, προτείνονται τα ακόλουθα :

- Να καταγραφεί και επιβεβαιωθεί από το ΥΠΕΘΑ - ΓΔΑΕΕ σε συνεργασία με τους φορείς της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας, η δυνατότητα ανάληψης εργασιών υποστήριξης κύριων αμυντικών συστημάτων των ΕΔ και η δυνατότητα προμήθειας κύριων υλικών και ανταλλακτικών από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, με βάση είτε το υποκατασκευαστικό έργο που της έχει ανατεθεί και επιτυχώς εκτελεστεί κατά την προμήθεια των συστημάτων είτε από προηγούμενες συμβάσεις που έχει συνάψει με το ΥΠΕΘΑ.

- Να καθορισθούν από το ΥΠΕΘΑ - ΓΔΑΕΕ σε συνεργασία με τα Γενικά Επιτελεία (ΓΕ) οι ανάγκες σε ανταλλακτικά και υπηρεσίες συντήρησης των φορέων υποστήριξης - στρατιωτικών εργοστασίων που διαθέτουν, με βάση τις δυνατότητες της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας και στη συνέχεια να ενεργοποιήσουν τις προβλεπόμενες διαδικασίες για σύναψη συμβάσεων πλαίσιο με την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, λαμβανομένων πρώτιστα υπόψη τις απαιτήσεις για την ασφάλεια πληροφοριών και την εξασφάλιση εφοδιασμού.

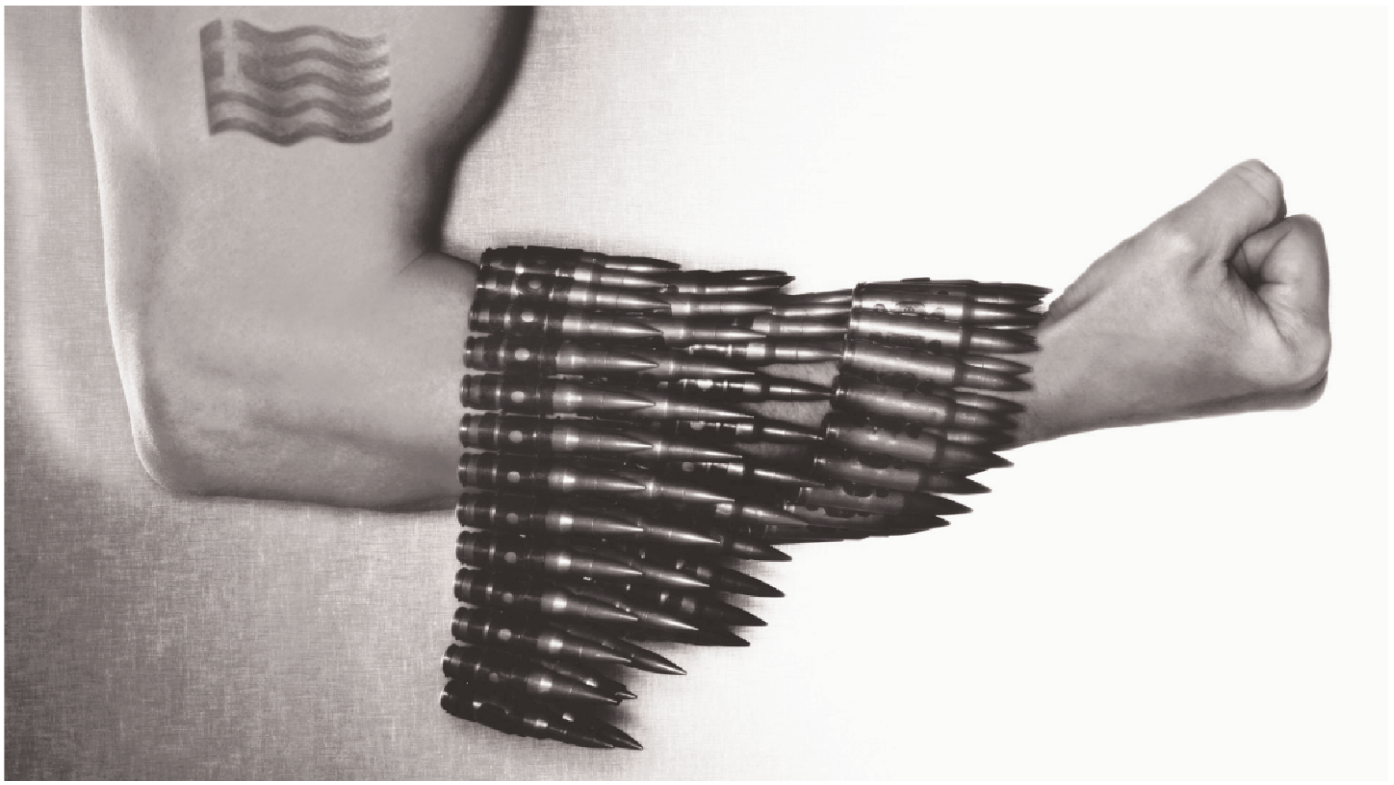

- Να ενεργοποιηθούν από το ΥΠΕΘΑ - ΓΔΑΕΕ σε συνεργασία με τα ΓΕ οι διαδικασίες για την κατάρτιση συμβάσεων πλαίσιο αξιοποίησης των υπηρεσιών που έχει δυνατότητα να παρέξει η Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, ώστε με την κατανομή έργου μεταξύ των στρατιωτικών εργοστασίων και την Αμυντικής Βιομηχανίας, να επιτευχθεί οικονομοτεχνικά το βέλτιστο αποτέλεσμα.

- Να καθορισθούν εκ των προτέρων σε εθνικό κείμενο όπως στην Εθνική Αμυντική Βιομηχανική Στρατηγική - ΕΑΒΣ, οι τομείς στους οποίους εμπίπτουν τα οπλικά συστήματα και μέσα, προκειμένου να τεκμηριωθεί η προστασία ουσιαστικών συμφερόντων της χώρας σχετικών με την εξασφάλιση του εφοδιασμού και να δοθεί η δυνατότητα αξιοποίησης των ειδικών όρων περί εξασφάλισης εφοδιασμού, με βάση το άρθρο 36 του Ν. 3978 / 2011.

- Να καθορισθούν από τα ΓΕ τα οπλικά συστήματα καθώς και τα αυτόνομα λειτουργικά υποσυστήματα αυτών, για τα οποία υπάρχει αναγκαιότητα - σκοπιμότητα να αναλάβει τη συνολική υποστήριξη η Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, λαμβανομένων κατεξοχήν υπόψη των απαιτήσεων για την ασφάλεια πληροφοριών και την εξασφάλιση εφοδιασμού.

- Να επιδιώκεται από τη ΓΔΑΕΕ η μέγιστη βιομηχανική συνεργασία των OEMs με τις Εγχώριες Αμυντικές Βιομηχανίες, για όσα συστήματα ανατεθεί η Εν Συνεχεία Υποστήριξη με συμβάσεις Follow On Support (FOS) στις κατασκευάστριες εταιρείες των συστημάτων αυτών (OEMs), αξιοποιώντας τις απαιτήσεις για εξασφάλιση εφοδιασμού και την εκμετάλλευση των υπαρχόντων και άμεσα διαθέσιμων στην Ελλάδα μέσων για συμπαραγωγή και υποστήριξη.

- Να καταρτισθούν με μέριμνα ΓΔΑΕΕ σε συνεργασία με τα ΓΕ οι γενικοί όροι καθώς επίσης και οι κατά περίπτωση ειδικοί όροι περί εξασφάλισης εφοδιασμού για κάθε μία απαίτηση σύναψης σύμβασης FOS με τις κατασκευάστριες εταιρείες των ολικών συστημάτων (OEMs) και να ενσωματωθούν στο σύνολό τους, στις απαιτήσεις των σχεδίων των υπόψη συμβάσεων.

- Να γίνεται από τη ΓΔΑΕΕ ο συντονισμός των θεμάτων που αφορούν στην Βιομηχανική Επιστροφή, μέσω των διεθνών οργανισμών με στόχο την επίτευξη δείκτη Ελληνικής Βιομηχανικής Επιστροφής τουλάχιστον μεγαλύτερου του ένα (>1) και οι εθνικοί αντιπρόσωποι πριν την συμμετοχή τους σε συσκέψεις των Διοικητικών συμβουλίων, να συντονίζουν και να αναφέρουν πριν και μετά σε αυτή.

- Να τίθεται ως απαίτηση στους διεθνείς οργανισμούς, με μέριμνα της ΓΔΑΕΕ και των ΓΕ, ότι οι εταιρείες, στις οποίες αναθέτουν έργο για λογαριασμό της χώρας μας, θα πρέπει να καλύπτουν τους γενικούς και ειδικούς όρους περί ασφάλειας εφοδιασμού, που θέτει η ΓΔΑΕΕ.

- Να εκδοθούν οδηγίες προς τους εθνικούς αντιπροσώπους, με μέριμνα ΓΔΑΕΕ και ΓΕ, προκειμένου η ανάθεση υποκατασκευαστικού έργου στην Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία να αποτελεί μόνιμη επιδίωξη - στόχο, με βάση τα προβλεπόμενα στον εσωτερικό κανονισμό 251-01 της NSPA (πρώην NAMSA).

- Να καθορισθούν εκ των προτέρων στο εθνικό κείμενο της Εθνικής Αμυντικής Βιομηχανικής Στρατηγικής - ΕΑΒΣ οι τομείς και τα προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης συμπεριλαμβανομένου και του τομέα εν συνεχεία υποστήριξης των αμυντικών συστημάτων, που πρέπει να υλοποιηθούν για ανάπτυξη τεχνολογικής βάσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 του Ν. 3978 / 2011.

- Να καθορισθούν εκ των προτέρων στο εθνικό κείμενο του Εθνικού Αμυντικού Σχεδιασμού - ΕΑΣ οι διαδικασίες και ο τρόπος χρηματοδότησης των προγραμμάτων έρευνας και ανάπτυξης ανάλογα με τον τρόπο που υλοποιούνται και το σκοπό που εξυπηρετούν στο πλαίσιο των επιχειρησιακών αναγκών ή της ΕΑΒΣ.

- Να συμπεριλαμβάνεται με μέριμνα των ΓΕ σε κάθε Μελέτη Ολοκληρωμένης Πρότασης Υποπρογράμματος (ΜΟΠΥΠ) και Επιμέρους Μελέτης Υποπρογράμματος (ΕΜΥΠ), πλήρης τεχνικοοικονομική μελέτη σκοπιμότητας ή μη , ανάπτυξής του υπό προμήθεια προϊόντος καθώς και επισκευαστικής δυνατότητας από Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη, πέραν των άλλων, τα οφέλη τα οποία θα προκύψουν για την εξασφάλιση εφοδιασμού και την εθνική οικονομία. Στις μελέτες αυτές να συμπεριληφθούν και οι τεχνικοοικονομικές μελέτες εξέτασης της εφικτότητας και οικονομικής αποτελεσματικότητας (Feasibility Studies) επέκτασης της υπάρχουσας ή και ανάπτυξης καινούργιας δυνατότητας υποστήριξης - συντήρησης των οπλικών συστημάτων.

- Να καταρτισθούν με μέριμνα της ΓΔΑΕΕ το πλαίσιο, οι κατευθύνσεις και τα κριτήρια της ανωτέρω τεχνικοοικονομικής μελέτης σκοπιμότητας για ανάπτυξη των υπό προμήθεια προϊόντων - επισκευαστικής δυνατότητας από την Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία.

- Να καθορισθούν με μέριμνα των ΓΕ οι αναγκαίοι εκσυγχρονισμοί - αναβαθμίσεις οπλικών συστημάτων προκειμένου να εκπονηθούν ανάλογα προγράμματα έρευνας και ανάπτυξης, που δύναται να ανατεθούν στην Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία.

- Να δημιουργηθούν με μέριμνα του ΥΠΕΘΑ - ΓΔΟΣΥ ξεχωριστοί Κωδικοί Αριθμών Εξόδων (ΚΑΕ), στους οποίους θα αναγράφονται τα κονδύλια για την Έρευνα και Ανάπτυξη καθώς και οι πιστώσεις που προβλέπονται στο Ν. 2919 / 2001 και αφορούν στην διάθεση ποσών για Έρευνα και Ανάπτυξη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην Ελλάδα, η οποία έχει τις υψηλότερες αμυντικές δαπάνες σαν ποσοστό Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ) από πολλές χώρες μέλη του ΝΑΤΟ, η αμυντική βιομηχανία συμμετέχει στην παραγωγή οπλικών συστημάτων με το μικρότερο ποσοστό εγχώριας συμμετοχής από όλες τις χώρες της συμμαχίας.

Το ποσοστό αυτό περιορίζεται σε μονοψήφιο αριθμό, γεγονός που υποδηλώνει την ελάχιστη Ελληνική Βιομηχανική εμπλοκή, με όλα τα αρνητικά οικονομικά επακόλουθα στο εμπορικό ισοζύγιο. Η τεράστια αυτή ετή-

σια συναλλαγματική αφαίμαξη στερεί τη χώρα από οικονομικούς πόρους, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την ανάπτυξη της οικονομίας και την προσαρμογή της στα διεθνή πρότυπα.

Η ανάπτυξη της αμυντικής βιομηχανίας της χώρας μπορεί να αποβεί καθοριστικός παράγων, όχι μόνο για την άμυνα της χώρας αλλά και για την οικονομική δραστηριότητα και την επιστημονική και τεχνολογική της εξέλιξη. Με τον τρόπο αυτό, η κοινωνία θα εισπράξει διπλό μέρισμα από την αυξημένη εθνική ασφάλεια αλλά και από την αυξημένη δραστηριότητα και απασχόληση.

Βασικό μέσο για την ενίσχυση των Εγχώριων Αμυντικών Βιομηχανιών είναι οι μακροχρόνιες συμφωνίες - πλαίσιο και τα πολυεθνικά προγράμματα ανάπτυξης και συμπαραγωγής. Οι συμφωνίες αυτές επιτρέπουν τον καλύτερο σχεδιασμό και προγραμματισμό των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων, σταθερότητα στην οικονομική και διαχειριστική πολιτική τους καθώς και διασφάλιση των θέσεων εργασίας. Στο πλαίσιο αυτό ο κρατικός τομέας επιτυγχάνει ευνοϊκότερους όρους στους χρόνους παράδοσης, στο κόστος των προγραμμάτων, στην ποιότητα των αμυντικών προϊόντων και είναι συμμέτοχος στις περαιτέρω εξελίξεις και πωλήσεις των συμφωνιών και των προγραμμάτων αυτών.

Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το οποίο διαχειρίζεται ένα μεγάλο προϋπολογισμό, μπορεί και έχει τη δυνατότητα να μεγιστοποιεί τα οφέλη τόσο για την ασφάλεια της χώρας όσο και γενικότερα για την ανάπτυξη της Ελληνικής οικονομίας. Για το σκοπό αυτό απαιτείται ανάπτυξη στενότερων σχέσεων συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και των Εγχώριων Αμυντικών Βιομηχανιών. Η συνεργασία αυτή θα συντονίσει καλύτερα τις απαιτούμενες ενέργειες, θα συντομεύσει το χρόνο για την ανάπτυξη και παραγωγή των αμυντικών προϊόντων και θα μεγιστοποιήσει τη συμμετοχή των Αμυντικών Βιομηχανιών στα εξοπλιστικά προγράμματα. Η συνεργασία αυτή επιβάλλεται τόσο από τη μείωση των διατιθεμένων κονδυλίων για τις αμυντικές δαπάνες όσο και από την εξέλιξη των τεχνολογιών.

Εξαιρετικής σημασίας για το μέλλον της Εγχώριας Αμυντικής Βιομηχανίας είναι η συμμετοχή της σε προγράμματα ανάπτυξης και παραγωγής νέων οπλικών συστημάτων με συνέπεια η Βιομηχανική εμπλοκή να μην ταυτίζεται χρονικά με την υλοποίηση της προμήθειας του υλικού, αλλά να έχει χρονικό ορίζοντα ο οποίος καλύπτει όλο τον κύκλο ζωής του υλικού. Αυτό έχει ως επακόλουθο την βιομηχανική εμπλοκή σε όλες τις παραγωγικές διαδικασίες των νέων οπλικών συστημάτων, δηλαδή στις φάσεις της ανάπτυξης, παραγωγής, ελέγχου και πιστοποίησης, συντήρησης καθώς και στις διάφορες φάσεις εξέλιξής τους, όπως οι τροποποιήσεις, βελτιώσεις και αναβαθμίσεις. Σε αυτή την περίπτωση καθοριστικός παράγοντας είναι η έγκαιρη λήψη απόφασης για τη συμμετοχή της χώρας στην παραγωγική διαδικασία του οπλικού συστήματος στα πλαίσια Διακρατικών Συμφωνιών.

Παράλληλα θα μπορεί να καλύψει τον ευρύτερο στόχο στο διεθνές περιβάλλον, αυτόν της κάλυψης ομοειδών απαιτήσεων κοινών χρηστών σε διεθνές επίπεδο και επίπεδο ΝΑΤΟ – NSPA (NAMSA), επιτυγχάνοντας έτσι συνολικά όχι μόνο μείωση εκροής συναλλάγματος για κάλυψη εγχωρίων απαιτήσεων , αλλά αύξηση του δείκτη Ελληνικής Βιομηχανικής Επιστροφής τουλάχιστον μεγαλύτερο του ένα (>1) και την εισαγωγή συναλλάγματος από το διεθνές περιβάλλον, συμβάλλοντας έτσι σημαντικά στην εθνική οικονομία και στην προσφορά εργασίας σε Ελληνικά χέρια.

Η ευρωπαϊκή οδηγία 81 / 2009, η οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο με το Ν. 3978 / 2011 δίνει την δυνατότητα στην εγχώρια αμυντική βιομηχανία, στο πλαίσιο της ασφάλειας εφοδιασμού και της ασφάλειας πληροφοριών, να αναλάβει ενεργό ρόλο στη συντήρηση των οπλικών συστημάτων των ΕΔ της χώρας.

Στο πλαίσιο των προβλέψεων του Νόμου 3978 / 2011, περί δημοσίων συμβάσεων Έργων, Υπηρεσιών και Προμηθειών στους τομείς της Άμυνας και της Ασφάλειας – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2009/81/ΕΚ – Ρύθμιση θεμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, η Εγχώρια Αμυντική Βιομηχανία μπορεί να αποτελέσει από κοινού με το ΥΠΕΘΑ, στο πλαίσιο της Εθνικής Αμυντικής Βιομηχανικής Στρατηγικής - ΕΑΒΣ :

- Τον πυρήνα για την εγκαθίδρυση και διατήρηση μιας εγχώριας Τεχνολογικής – Βιομηχανικής βάσης, συμπεριλαμβανομένων μέτρων, που αφορούν σε έρευνα και ανάπτυξη, σε συγκεκριμένους στρατηγικούς τομείς Άμυνας και Ασφάλειας.
- Ένα αξιόπιστο φορέα της χώρας, ως πιστοποιημένη εγχώρια Τεχνολογική Βιομηχανική Βάση του ΥΠΕΘΑ, για τη συμμετοχή του σε Διακρατικά Ολοκληρωμένα Προγράμματα Ερευνητικής και Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΔΟΠΕΑΣ), σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή/και διεθνών οργανισμών ή υπηρεσιών της, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας (EDA) και το ΝΑΤΟ στο πλαίσιο της νέας κουλτούρας συνεργασίας των χωρών μελών του, που αντιπροσωπεύει ο όρος " ΕΞΥΠΝΗ ΑΜΥΝΑ ", για να αναπτύξουν νέο αμυντικό εξοπλισμό από κοινού, με στόχο την εξέλιξη νέων Τεχνολογιών και την αντιμετώπιση του υψηλού κόστους έρευνας και ανάπτυξης πολυσύνθετων οπλικών συστημάτων.

ΠΗΓΕΣ

Νόμος Ν. 3978 / 2011
Νόμος Ν. 2919 / 2001
Ευρωπαϊκή Οδηγία 2009/81/ΕΚ
NSPA - NAMSA . www.nspa.nato.intl
Hellenic Aerospace & Defense Industries Group. www.aerospace-defense.gr
ΥΠΕΘΑ για Προγράμματα ΕΜΠΑΕ. www.mod.mil.gr
Επιτροπής Άμυνας της Βουλής www.hellenicparliament.gr
Εξοπλισμός και Οροφές Οπλικών Συστημάτων. www.ellinikosstratos.com

Περί ριζοσπαστικοποίησης της κοινωνίας

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

α. Ορισμοί

Σύμφωνα με τα λεξικά «ριζοσπαστισμός» είναι η υποστήριξη ή εφαρμογή δραστικών, ριζικών πολιτικών, οικονομικών ή κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, κυρίως μέσω της δυναμικής ρήξης με τα κατεστημένα σχήματα, με στόχο την επίλυση των υπαρχόντων προβλημάτων. Επίσης είναι κάθε ισχυρή, μαχητική πνευματική στάση, η οποία κυρίως προωθεί ή βασίζεται σε επαναστατική ανατροπή των δεδομένων.

Στην γενίκευσή του ο όρος αναφέρεται στο σύνολο των θέσεων, τις οποίες διατυπώνουν τα ριζοσπαστικά κόμματα. Στις ΗΠΑ ο ριζοσπαστισμός έχει την έννοια της κάθε εξτρεμιστικής στάσης, αντίληψης ή πρακτικής, ανεξαρτήτως πολιτικής κατευθύνσεως, δηλαδή αριστερός/δεξιός.

Συνεπώς «ριζοσπαστικοποίηση» όπως αυτή του τίτλου είναι η πρόσδοση ριζοσπαστικού χαρακτήρα σε εκείνα τα πρόσωπα, ή ομάδες κοινωνικές, που υποστηρίζουν ή προωθούν ριζικές πολιτικές ή κοινωνικές αλλαγές. Δηλαδή όταν λέμε ότι κάποιος είναι επαναστάτης και καινοτόμος εννοούμε την αποδεδομένη έκφραση και ερμηνεία ενός ριζοσπαστικοποιημένου ατόμου.

Οι παραπάνω ορισμοί θα πρέπει να ληφθούν σαν οδηγός για ένα πολιτικό στοχασμό, ο οποίος θα μας βοηθήσει να ερμηνεύσουμε την νέα διαμορφωθείσα κατάσταση στην πατρίδα μας και ίσως μας βοηθήσει να ανακαλύψουμε ένα δρόμο, που θα αποτελούσε και την οδό διεξόδου ή την πρόσφορη λύση, που θα απέτρεπε μία κοινωνική έκρηξη με ταυτόχρονη ορθοπραξία των όσων έχουν δημοκρατικά επιλεγεί να ηγούνται αυτής της ανήσυχης ή και φουρτουνιασμένης κοινωνίας.

β. Παράγοντες που επιδρούν στην εχθροποίηση ή μη της στάσεως της κοινωνίας απέναντι στο πολιτικο-κοινωνικό status quo

(1)Η ψυχοσύνθεση του Έλληνα δεν δέχεται εύκολα την ιδέα μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης και μάλιστα όταν οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι γραφειοκρατικώ τω τρόπω καλύπτονται κάτω από κάποιες -καθ' υπόθεση- συμβουλευτικές κατευθύνσεις από εξωγενείς συλλογικές οντότητες. Και όταν αναφερόμεθα στην γραφειοκρατία εννοούμε την αποφυγή ευθυνών, τις οποίες ευθύνες τις μεταθέτουμε σε προϊστάμενα ημών κλιμάκια (όχι εγώ… έτσι με διέταξαν να κάνω).

(2)Το ότι οι πολιτικοί μας αναζητούν καταφύγιο στην «ασφαλή» στέγη της ΕΕ και εκ των υστέρων διαπιστώνεται, ότι η στέγη αυτή δεν είναι ασφαλής, τότε η κοινωνία αισθάνεται μετέωρη.

(3)Η δημοκρατία στην παρούσα Ευρωπαϊκή της διάσταση βρίσκεται στο έλεος ενός υπερθεματισμού, όπου το κυρίαρχο στοιχείο είναι η κάρπωση οφελών από εκείνους, οι οποίοι την χρησιμοποιούν σαν ενισχυτικό της ρητορικής των.

(4)Θεωρούμε, ότι ανήκουμε στην Δύση αλλά η όποια συμπάθεια προς αυτή μειώνεται από την συμπιεστική προς εμάς στάση της σε θέματα οικονομίας (τρόικα) και λοιπά εθνικά θέματα (Κύπρος, Μακεδονικό, κοσοβοποίηση της Θράκης κλπ).

(5)Οι σημερινοί Έλληνες δεν έχουμε ερμηνεύσει την Ιστορία με τον σωστό τρόπο. Ενώ δηλαδή δεν έχουμε κάνει κάτι αξιόλογο και ανάλογο του ύψους των πρώτων διδαξάντων τον πολιτισμό αρχαίων Ελλήνων, εμείς στις ημέρες μας, διεκ-δικούμε την οικουμενική αναγνώριση και ταυτόχρονα δυσανασχετούμε από την κατάταξή μας εκ μέρους της Δύσεως στις ήσσονος ακτινοβολίας ή κατά το περιφρονητικότερον, υποδεέστερες εθνικές οντότητες.

(6)Όταν οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι είναι εκπεσμένοι στην συνείδηση των πολιτών λόγω της ηθικής των χρεωκοπίας, τότε κρημνίζονται τα κληροδοτηθέντα σε μας εθνικά καταπιστεύματα και οι υποστηρικτικοί πυλώνες της πολιτισμικής μας δομής.

(7)Η ηθική συνείδηση του ελληνικού μας κόσμου σημειώνει καθοδική πορεία στο διάγραμμα καλής συμπεριφοράς και αξιοπιστίας της Δύσης, η οποία Δύση, ευκολοπροσάρμοστη ούσα σε συμπεριφορικές ιδιαιτερότητες και εκμεταλλευόμενη ασθενή περιβάλλοντα μεταλλάσσει την δική της ηθική συνείδηση σε όργανο επιβολής επί δικαίων και αδίκων.

(8)Οι πολίτες της δικής μας κοινωνίας προσπαθούν (εάν προσπαθούν) να αναγνωρίσουν κάποιες αξίες, τις οποίες στην συνέχεια οφείλουν να υπερασπιστούν, όπου αποδεικνύεται στην συνέχεια, ότι ενεργούν με κάθε αδεξιότητα, για την οποία ενέχεται η απαιδευσία των.

(9)Ευρισκόμενοι σε μία αρένα όπου παρακολουθούμε τα θηρία της Αμερικής και της Ασίας να ανταγωνίζονται εμπορικά και στρατηγικά, θεωρούμε, ότι ο ρόλος μας είναι της τάξεως του απλού τροχονόμου (COSCO) και τότε με φορέα και πηγή τον κατατεθλιμμένο μας νου επινοούμε το μηδέν, χωρίς αυτό να σημαίνει, ότι ριζοσπαστικοποιούμεθα για να αντισταθμίσουμε τις επίκτητες αδυναμίες μας.

(10)Η ήπια εσωτερική καθοδική πορεία είναι ένας ανεπαίσθητος παράγων, που δεν δημιουργεί ένα κοινωνικό κατακλυσμό, ούτε αποχαλίνωση φανατισμών για πρόκληση εσωτερικών συγκρούσεων που θα παράξουν την κινδυνώδη διατάραξη της κοινωνίας. Τουλάχιστον μέχρι στιγμής.

(11)Η καθεστωτική αντίληψη των πολιτικών κομμάτων των τελευταίων δεκαετιών δεν κατόρθωσε να προσφέρει στον λαό την δημοκρατία, που προσδοκούσε, ότι θα εβίωνε μετά από τις εθνικές περιπέτειες των πολέμων και των πολιτειακών αλλαγών. Και παρά ταύτα, οι πολίτες δεν σπάνε τις ρίζες, διότι μέχρι τώρα υπήρχε και εξακολου-

θεί να υπάρχει το συνενοχικό καταπραϋντικό των πελατειακών δοσοληψιών.

(12)Υπάρχει και η αφελής μερίδα του πληθυσμού που πιστεύει ή έχει συμφέρον να διατείνεται, ότι οι κυβερνητικές πράξεις επιτελούνται εν ονόματι της δικαιοσύνης, της προόδου και του πολιτισμού. Συνεπώς δεν υπάρχει λόγος δημιουργίας ριζοσπαστικού μετώπου.

(13)Εάν κάποια φορά οι κυβερνήσεις επιχειρούν ρύθμιση προβλημάτων, έρχονται αντιμέτωπες με αντίρροπες θέσεις, οι οποίες απαντώνται εκτός του κύκλου ελέγχου των. Στην προσπάθειά τους να ελέγξουν την ύφεση της οικονομίας, την ανεργία, το περιβαλλοντολογικό, τα ναρκωτικά, τις όποιες επιδημίες και επιζωοτίες και τα επί μέρους κοινωνικά προβλήματα, συχνά αντιμετωπίζουν αριθμό διεμβολιζόντων ετεροκλήτων προβλημάτων. Αυτά τα ετερόκλητα προβλήματα είναι εισαγόμενα και έχουν την αιτία τους στην πρόσκρουση επί ξένων συμφερόντων και τα οποία άπτονται κάποιας γεωπολιτικής, κοινωνιολογικής, πολιτισμικής και σε τελευταία ανάλυση αλλοτρίας αξιακής λογικής. Υπάρχουν και τα προβλήματα εσωτερικής προελεύσεως τα οποία συντηρούν το status που στηρίζει την κερδοσκοπική διάσταση.

Εδώ θα μπορούσαμε να επισημάνουμε, όπως άλλωστε και για κάθε επί μέρους περίπτωση, ότι μπορεί παραδείγματος χάριν ένας γονεύς ενός ναρκομανούς παιδιού να ριζοσπαστικοποιηθεί και να επαναστατήσει κατ' εκείνων, τους οποίους θεωρεί υπευθύνους για την προκληθείσα στην οικογένειά του δυστυχία. Ωστόσο αυτές οι περιπτώσεις αν και είναι γενικού κοινωνικού ενδιαφέροντος εκλαμβάνονται σαν περιπτώσεις ιδίων γνωρισμάτων και δεν εγγίζουν μία καθολικότητα, η οποία θα έπαιζε αποφασιστικό ρόλο και σπινθήρα γενικής εξεγέρσεως.

Και ποιά θεωρείται καθολικότητα συνδυστυχίας;

Πιστεύουμε, ότι είναι ο οικονομικός παράγων.

γ. Η οικονομική διάσταση

(1)Είτε ομιλούμε για αποκλίνοντες οικονομικούς δρόμους, όπως είναι ο προστατευτισμός, ο κορπορατισμός, η ελεύθερη αγορά και ο συγκεντρωτικός σχεδιασμός, είτε για μία συνεπή ομοιογενή οικονομική σχεδίαση, βλέπουμε το ανθρώπινο στοιχείο να διασπάται στις διάφορες σχολές, με αποτέλεσμα την μη ριζοσπαστική αντιμετώπιση μιας συγκεκριμένης εφαρμογής συμφέρουσας μορφής οικονομίας. Δηλαδή συμπλέουμε με το χάος και προσπαθούμε να βρούμε σανίδες σωτηρίας χωρίς να έχουμε την δυνατότητα να εντοπίσουμε την προέλευση της οικονομικής απειλής.

(2)Δεχόμεθα χωρίς αντίρρηση τα αποτελέσματα της αναπτύξεως της τεχνολογίας, η οποία και διαμορφώνει την εθνική(;) μας οικονομία, η οποία -λογικά- πρέπει να συζευγνύεται με την παγκόσμια οικονομία. Η αυξανόμενη πολυπλοκότητα και η ένταση της πληροφορίας στην σύγχρονη ζωή μάς καθιστά αδύνατους στο να διευκρινίσουμε τις αιτίες της αρνητικής μας πορείας και συνεπώς να κινηθούμε αποφασιστικά για μία θεραπεία και επάνοδο στην αναπτυξιακή πορεία.

(3)Το υψηλό ποσοστό ανεργίας, το μεταναστευτικό και το ελλειμματικό του κράτους πρόνοιας είναι παράγοντες, που θα μπορούσαν να ριζοσπαστικοποιήσουν το πληττόμενο μέρος της κοινωνίας, το οποίο προς το παρόν αισθάνεται μουδιασμένο από το shock των αλλεπαλλήλων εφαρμοζομένων μέτρων, που το συγκρατούν στη θέση του αμυνομένου και αναχαιτίζουν τις όποιες προθέσεις του για διεκδικήσεις.

(4)Οι προοπτικές για την πορεία της ελληνικής οικονομίας καταδεικνύουν κυκλικές διακυμάνσεις, οι οποίες οδηγούν μακροπρόθεσμα στην ήττα. Αυτή η εκδοχή της ήττας είναι ικανή να διαμορφώσει και τις συνθήκες εκκολάψεως του ριζοσπαστισμού των θιγομένων.

δ. Κοινωνικο-πολιτικές προσεγγίσεις

Ας ιδούμε τώρα τι μπορεί να έχει προκαλέσει τον ερεθισμό για την εικαζόμενη ριζοσπαστικοποίηση και πώς οι εσωτερικοί και εξωτερικοί παράγοντες έχουν εισέλθει στην ψυχή της κοινωνίας, ώστε να βεβαιώνεται αυτή η απώλεια της ισορροπίας της.

Μελετώντας την Ελλάδα των τελευταίων χρόνων θα παρατηρήσουμε ένα ρευστό μοντέρνο μέρος αυτής της Γης, το οποίο κατοικείται από μία κοινωνία κατα-ναλωτών, όπου η κάθε έκφανση της κοινωνίας αυτής οδηγεί στον ειρμό του διατρανωμένου ατομισμού. Εκεί όπου ο κάθε ένας από εμάς τον αναγνωρίζει σαν ένα ενδόμυχο προσανατολισμό προς την κατεύθυνση του φειδωλώς και ελαχίστως διδόναι αλλ' ωστόσο σκοπεύειν εις το αεί λαμβάνειν.

Προσέτι ανακαλύπτουμε μερικά στοιχεία -επάνω στον νεοελληνικό χαρακτήρα- τα οποία στοιχεία έχουν σημανθεί, ότι συνηγορούν στην δικαιολόγηση της ηθικής του διαμαρτυρομένου και του απροσανατόλιστου ριζοσπάστη.

Ας ιδούμε μερικές επισημάνσεις.

(1) Αρκετές φορές σημειώνεται το φαινόμενο, όπου η συνείδηση ή η πεποί-θηση ή το οικονομικό συμφέρον ορισμένων Ελλήνων να αποτελούν μέτρο με βάση το οποίο το νομοθετικό σώμα διαμορφώνει την νομοθεσία προς όφελος αυτών των ορισμένων και όχι του συνόλου. Αυτό σημαίνει, ότι τα όποια θεσπιζόμενα μέτρα κατατείνουν στο αντιφατικό σε σχέση με το κοινώς παραδεκτόν δίκαιον.

(2) Ενίοτε σημειώνεται πρόκληση εις βάρος του κοινωνικού συνόλου, όταν το νομοθετικό σώμα αντί να συμβάλλει δι' έργων στην προστασία των ανθρώπων συνολικά αλλά και για κάθε άτομο χωριστά, χρησιμοποιεί την δύναμή του στο να καλύπτει κομματικές επιδιώξεις, οι οποίες συνήθως μας παραπέμπουν σε οικονομικά οφέλη των συστημικών.

(3) Οι περισσότεροι Έλληνες δεν έχουν συνειδητοποιήσει, ότι η ισχύς και η εξουσία με οποιοδήποτε κοινοβουλευτικό μανδύα ουδόλως πηγάζουν από την επιλογή, την εκχώρηση ή την συναίνεση του λαού. Ότι όλα αυτά τα προβαλλόμενα περί δημοκρατίας και περί προστασίας του πολίτου και κοινωνικής προνοίας και εργασιακής βεβαιότητος και λοιπές βαρύγδουπες πολιτικολογίες είναι μία μηχανή αποπροσανατολισμού των πιστών της ιδέας των θεσμών, της ευταξίας, της προόδου, των ηθικών αξιών και

του ασφαλούς αύριον.

(4) Ότι οι ηθικές αξίες και οι απαξίες δεν ενδιαφέρουν τους εν τω κοινοβουλίω νομοθέτες. Εκείνο που ενδιαφέρει τους νομοθέτες, όπως επισήμως αυτοί διατείνονται είναι να εξυπηρετείται το ευ ζην και η προστασία των Ελλήνων στα πλαίσια της όποιας εκδοχής και εκφράσεως του πολιτεύματος. Όπως εξ άλλου αποδεικνύεται εν τοις πράγμασι, οι νομοθέτες και οι εκτελεστικοί της εξουσίας δεν αυτοσυστήνονται σαν σωτήρες των ελληνικών ψυχών ή σαν φορείς των μεταφυσικών ανησυχιών των πολιτών αλλά μας διαβεβαιώνουν, ότι χρησιμοποιούν την δύναμή τους αποκλειστικά για την ήρεμη και άνετη διαβίωση ημών των Ελλήνων σαν σύνολο κοινωνικό. Φυσικά ο καθ' ένας από εμάς αντιλαμβάνεται αρκετά καλά το πόσο η εξαγγελλόμενη ή επαγγελλόμενη ήρεμη και άνετη διαβίωση αποκρίνεται στην πραγματικότητα.

(5) Υπάρχουν κάποια πράγματα, που δεν είναι εύκολο να διαχωρίσει ένας πολίτης, ως προς την ειδοποιό τους διαφορά. Επί παραδείγματι εάν από την εξουσία διαπιστωθεί, ότι ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων ενώνεται σε κάποια πλαίσια κοινής πίστεως ή κοινών συμφερόντων, η οποία δεν είναι συμβατή με την γραμμή της κυβερνώσης ομάδος και ενίοτε αποκαλύπτεται ως ασύμβατη με τον γενικό προσανατολισμό και τους ατομικούς ενός εκάστου κοινοβουλευτικού ανδρός αγώνες για διατήρησή του στην εξουσία, τότε οι εξουσιαστές ενώνονται εκτιμώντας, ότι η κοινή πίστη του μεγάλου αριθμού ομάδων είναι δυνητικά επικίνδυνη.

Το ίδιο θα μπορούσε να συμβεί ακόμη κι αν ένα είδος ενδυμασιακής εμφα-νίσεως είναι διαφορετικό από το σύνηθες των εξουσιαστών ή της μεγάλης λαϊκής μάζας. Όταν ένα είδος ενδυμασίας είναι διακριτικό στοιχείο μιας μεγάλης κοινωνικής ομάδας και το οποίο είναι αρκετό ή πρόσφορο συστατικό για δημιουργία ισχυρού δεσμού φιλίας και κοινών επιδιώξεων, τότε αυτό το κοινωνικό σχήμα κρούει τις καμπάνες του συναγερμού στον εξουσιαστή. Και ναι μεν το γεγονός της κοινής ενδυμασιακής εμφανίσεως αυτό καθ' αυτό δεν είναι παράνομο, εν τούτοις το φαινόμενο συστήνει προϋποθέσεις διαταραχής των κατασκευασμένων από την εξουσία στοιχείων αταραξίας του κράτους. Τέτοια περίπτωση πρόσφατα έχει παρατηρηθεί με ένα πολιτικό κόμμα με σημειούμενη αύξουσα προτίμηση προς αυτό των δυσαρεστημένων -από την υφιστάμενη κατάσταση- πολιτών.

Επίσης δεν πρέπει να μας διαφεύγει και αυτό που αναφέραμε, ως αδυναμία του πολίτου να διακρίνει την ειδοποιό διαφορά, που είναι ακριβώς, όπως οι μεγάλες κοινωνικές ομάδες των στρατιωτικών, των αστυνομικών και των λοιπών φορέων, που έχουν ορκιστεί να ασπίζονται την ακεραιότητα της πατρίδος, την εφαρμογή των νόμων κλπ. Συνεπώς η όμοια ενδυμασιακή εμφάνιση των όποιων φορέων και μάλιστα φορέων με κοινή πίστη επάνω σε αξίες και αρετές μη συμβατές με άλλες αξιόμεμπτες ή ύποπτες θέσεις και δοξασίες είναι ένας δυνητικά επικίνδυνος κόσμος για όσους δεν έχουν την συνείδησή τους κοινωνικοπολιτικά καθαρή.

Το γεγονός της αποδυναμώσεως των ενόπλων δυνάμεων (μείωση θητείας, μείωση στρατιωτικών δαπανών, μείωση στρατιωτικών σχηματισμών, δήθεν ισχυροποίηση της ασφαλείας με συγκρότηση μικρών και ευελίκτων μονάδων, δημιουργία συνδικαλιστικής νοοτροπίας κ.τ.τ.) είναι αποκύημα κακών εκτιμήσεων, κακών συμβούλων και συνύφανση καχυποψιών νεοπλουτοπόνηρων νομέων της εξουσίας.

Αυτά όλα ο πολύς κόσμος ουδόλως τα αντιλαμβάνεται. Εκείνο που προβλη-ματίζει τον σκεπτόμενο πολίτη είναι ό,τι δήποτε υπονοείται ή εξυπονοείται ή δολίως μεγιστοποιείται, ελαχιστοποιείται, παραλλάσσεται, τροποποιείται, εξωραΐζεται, σατανικοποιείται, διανθίζεται, διαστρεβλώνεται καθώς επίσης ό,τι δήποτε προβάλλεται από τα media με σκοπό τη δικαιολόγηση προθέσεων ή πράξεων της εξουσίας για καταστολή, αποδυνάμωση ή και διάλυση των αυτού χρώματος επικινδύνων ομάδων.

(6) Ο νεοελληνικός χαρακτήρας είναι καλά προσαρμοσμένος στις κυλιόμενες κοινωνικο-πολιτικές συνθήκες. Ωστόσο δεν διακρίνεται από τις κοινωνικές του αρετές. Και τούτο διότι στερείται της κοινωνικής αξιοπιστίας, της διαθέσεως για συνεργασία και του αισθήματος καθήκοντος προς τους άλλους.

ε. Σχέσεις κράτους-πολίτη

Όλοι μας έχουμε διαπιστώσει, ότι η κοινωνία μας αποτελείται από ένα σύνολο ανοργάνωτων ατόμων, που ναι μεν έχουν σαν επίφαση κάποιον ασφαλιστικό ή συνδικαλιστικό φορέα, που θα μεριμνήσει για την λύση των ατομικών ή συλλογικών τους προβλημάτων, αλλά το κράτος είναι υπερτροφικό, χρηματοβόρο και ανάλγητο. Και επί πλέον το κράτος ένεκα επιγενομένων αναγκών καταπιέζει με φόρους και πρόσθετους φόρους και νεοεφευρισκόμενους φόρους, πράγμα που καθιστά το κράτος μία απόμακρη έννοια, που η σχέση του με τους πολίτες είναι τελείως επιδερμική και διαλείπουσα. Το φαινόμενο αυτό έχει σαν συνέπεια να οδηγήσει σε μία ασχεσία κράτους και κοινωνίας. Σε μία στάση αμφοτέρωθεν δυσπιστίας.

Αυτή η μορφή της αντιπαραθέσεως υπό τις παρούσες συνθήκες της γενικής αβεβαιότητος δεν έχει αποφασιστικό χαρακτήρα. Ίσως, διότι ελέγχεται, ως προς την δυναμική της από το ίδιο το κράτος με την ευρωπαϊκή του διάσταση ή από εκείνους, οι οποίοι έχουν το έλλογο -γι αυτούς- συμφέρον και με επιδίωξη να μην εκδηλωθεί κάποιο είδος αντιπαραθέσεως, που θα οδηγούσε σε εξέγερση, όπου πλέον η εξουσία θα μετρούσε απώλειες, έστω κι αν χρησιμοποιούσε τις δυνάμεις καταστολής με θετική προς αυτή έκβαση.

Η παρούσα εικόνα του Ελληνικού κόσμου είναι προσλήψιμη σαν ένα ψυχο-κοινωνικό παίγνιο, όπου λαμβάνουν μέρος αρκετοί παίκτες διαφορετικών κοινωνικών συντεχνιακών αλλά -γιατί όχι- και ετεροτρόπων ιδεολογικών πορειών. Φυσιολογικά το παίγνιον, όπως κάθε παίγνιον, αναζητεί νικητή. Ο κάθε παίκτης και όλοι μαζί μεθοδεύουν τρόπους σκοπεύοντες στην επιβολή τους επί

του αντιπάλου. Στην προκειμένη περίπτωση κοινός αντίπαλος όλων των ανωτέρω κατηγοριών είναι ο αναξιόπιστος εξουσιαστής. Η Ιστορία μας διδάσκει, ότι οι εξουσιαστές προσπαθούν να περιορίσουν και εξουδετερώσουν τους αντιπάλους (κοινωνικούς παίκτες) για να προλάβουν και αποφύγουν αυτοί να εξουδετερωθούν από άλλους. Και μέχρι στιγμής, όπως διαπιστώνουμε, το επιτυγχάνουν. Και το επιτυγχάνουν με τρόπους είτε αδέξιους χρησιμοποιώντας τις αστυνομικές δυνάμεις ή την απειλή χρησιμοποιήσεως και άλλων αδιευκρίνιστων ισχυρών δυνάμεων. Επίσης μπορούν να εφαρμόσουν κάποιες άυλες δυνάμεις ελέγχου των οργανωμένων κατά της εξουσίας ομάδων, όπως είναι η μέθοδος του αποχωρισμού, του διαμοιρασμού, της αποσυνθέσεως, της αποσυγκροτήσεως και τελικά της αποδομήσεως και εκμηδενισμού των.

Οι υπηρεσίες ασφαλείας, το σώμα διώξεως οικονομικού εγκλήματος, τα σώματα καταστολής και οι λοιποί παρεμφερείς φορείς, σαν σταθεροί συντελεστές υπηρετήσεως των ανεξαρτήτως χρώματος και ίσως πολιτικής ανορθοδοξότητας κυβερνήσεων είναι οι επίσημοι παράγοντες εφαρμογής των μεθόδων εξουδετερώσεως των εν δυνάμει αντιπάλων. Αναγνωρίζουμε, ότι οι πλέον αποτελεσματικές κλείδες ακυρώσεως κάθε προθέσεως ή σαφέστερα ροπής και τάσεως των ατόμων ή ομάδων προς ριζοσπαστικοποίηση είναι τα media (TV, ραδιόφωνο, τύπος, διαδίκτυο), τα οποία ενεργούν κατά τέτοιο επιστημονικό τρόπο στο βουλητικό και θυμικό των ανθρώπων, ώστε η επίδρασή τους να είναι αφανής μεν, ουσιαστική υπέρ των κυβερνήσεων δε.

στ. Περίστρεπτοι φόβοι

Στην σημερινή Ελλάδα, μετά από προσεκτική παρατήρηση θα ιδούμε ένα κόσμο, που οδεύει συλλογικά προς ένα κοιμητήριο νεκρών ελπίδων. Ιδίως ένα κόσμο νεαράς ηλικίας χωρίς εργασιακές προοπτικές και ενάργεια σε διόραση μέλλοντος. Δηλαδή, μία μαραμένη νεότητα, που έχει την αιτία της στο ότι δεν βλέπει το αύριο σαν μία πιθανότητα ανελίξεως, προόδου και γενικής προχωρήσεως προς το φως, αλλά με μία βεβαιότητα προς τον οικονομικοκοινωνικο και ψυχικό της αφανισμό.

Οι άνθρωποι σήμερα στην Ελλάδα δέχονται ένα ανηλεή βομβαρδισμό από απειλές (οικονομικές, κοινωνικές, εθνικές), οι οποίες είναι αρχικά ενδεχόμενες και ύστερα επικείμενες, οι οποίες κάποτε όντως επέρχονται αλλά με ένα τρόπο τμηματικό, όπου το άγχος της ολοκληρωτικής επαπειλουμένης καταστροφής διαδέχεται η ανακούφιση του ολιγότερου κόστους από το αρχικά εκτιμηθέν. Τούτο ασφαλώς και συνιστά μία άριστη παγίδα, η οποία δρα αποτελεσματικά σαν μέσον διατηρήσεως του θυμικού των ανθρώπων στην κατάσταση της μη ριζοσπαστικοποίησης.

Οι φόβοι των τρομαγμένων καταναλωτών τιθασεύονται από καθησυχαστικές εξαγγελίες. Το παραλυτικό αντίκτυπο των φόβων μετατρέπεται δια του αγχολυτικού carpe diem, δηλαδή του «ζήσε το σήμερα» ή και του «έχει ο Θεός», σε συνταγή κατευνασμού για βαθύτερη και διεξοδικότερη αναζήτηση λύσεως, η οποία αναγκαστικά θα οδηγούσε -υπό συμπιεστικές συνθήκες- στην ριζοσπαστικοποίηση.

Η ριζοσπαστικοποίηση είναι μία κατάσταση ευθύνης για όσους έχουν συνεί-δηση του όρου. Ο πολύς κόσμος δεν διακινδυνεύει την ένταξή του στην χορεία του ριζοσπάστη, διότι υπολογίζει και υπερεκτιμά τους δυνητικούς κινδύνους. Ασφαλώς και η υπολογισιμότητα των κινδύνων δεν συνιστά απαραίτητα προβλεψιμότητα. Αυτό που υπολογίζει ο κόσμος είναι κυρίως η πιθανότητα, ότι τα πράγματα θα πάνε στραβά και ότι θα ακολουθήσει η καταστροφή. Και αυτό είναι ένας λόγος ανασταλτικός της βουλήσεως προς ριζοσπαστικοποίηση. Ο κοινός άνθρωπος προτιμά την σημερινή ομίχλη παρά να ενεργήσει άστοχα και να ευρεθεί αύριο σε ένα ερεβώδες σκότος. Την ομίχλη την θεωρεί εγγύτερη συνθήκη στην δημοκρατική του ελευθερία.

Ο σημερινός Έλληνας υποσυνείδητα υιοθετεί την καθημερινή κυβερνητική πρακτική του politically correct (πολιτικώς ορθού). Είναι μία πρακτική που δεν δημιουργεί εμφανή ρήγματα στις σχέσεις μεταξύ ατόμων, ομάδων και κοινωνιών. Αντίθετα ο ριζοσπαστικοποιημένος πολίτης εξ ορισμού πρέπει να εφαρμόσει την αρχή του bellum omnium contra omnes (πόλεμος όλων εναντίον όλων), διότι αυτή είναι η φυσική επιταγή του ανθρωπίνου είδους ή τουλάχιστον αυτό μας διδάσκει η Ιστορία και το επιβεβαιώνει ακόμη και η βίβλος.

Όλα τα μέχρι στιγμής δεδομένα, μετά από παρατήρηση στην καρδιά της Ελληνικής κοινωνίας, μας οδηγούν στον συλλογισμό, ότι δεν σημειώνεται κάποιος όγκος ριζοσπαστικοποίησης. Τα άτομα της κοινωνίας είναι απασχολημένα με άλλες «δραστηριότητες». Ασχολούνται με μικροπόνηρες και εξαπατητικές πράξεις, όπως το να ξεφεύγουν διαρκώς, παραβαίνοντας τους νόμους ή διαφεύγοντας την αναλογούσα σ' αυτούς φοροδοσία ή μη εκπληρώνοντας τις προς την πατρίδα υποχρεώσεις τους. Συνεπώς, θα λέγαμε, ότι συναντάμε πολύ λίγους ανθρώπους, τους οποίους θα χαρα-κτηρίζαμε σαν πολιτικο-κοινωνικά ριζοσπαστικοποιημένους. Η μεγάλη μάζα υπάγεται στην κατηγορία των «εν δυνάμει» στοιχείων προς εξέγερση κατά του κράτους, όταν και εφόσον κατακαλυφθούν από καθεστώς οικονομικής και ηθικής εξαχρειώσεως.

ζ. Η αυτουργία της κοινωνίας

Αυτό το συνονθύλευμα των -διαφορετικών δοξασιών- ατόμων δεν φαίνεται να έχει διάθεση για σύγκρουση με την εξουσία, την οποία εξουσία φαντάζεται, ότι είναι αποτέλεσμα μιας δικής του κοινωνικής οργανώσεως και αποφάνσεως και δια της οποίας οργανώσεως και αποφάνσεως νομίζει, ότι αυτή η εξουσία είναι απαύγασμα της ελευθερίας της αποκλειστικά δικής του βουλήσεως. Πρόκειται ασφαλώς για μία χιμαιρική κατάσταση. Ένα βίωμα σειράς ψευδαισθήσεων.

Κατ' αρχάς, ουδαμού απαντάται ένας προσδιορισμός του τι είναι ο λαός. Αυτός δηλαδή ο λαός, που αποφαίνεται, όπως περιγράφεται στην παρούσα παράγραφο.

Σαν πολιτική οντότητα, ο λαός είναι μία οντότητα αφηρημένη χωρίς αρχή. Χωρίς τέλος. Το «κυρίαρχος λαός» είναι ένα αστείο με αποδέκτες τους όσους αφελείς. Ο λαός «εξουσιοδοτεί» αλλά ουδέποτε ασκεί οποιαδήποτε μορφή κυριαρχίας.

Ωστόσο μπορούμε να πούμε, ότι όσοι κατορθώνουν, μέσα από τον λαό να ριζοσπαστικοποιηθούν σε μία ουσιαστική προσπάθεια να αντιπαραταχθούν στην εξουσία, τότε θα πρέπει να τους υπολογίζουμε σαν τους αλύγιστους και ανηλεείς μελλοντικούς εξουσιαστές. Η εξουσία μαγνητίζει και υιοθετεί τους εχθρούς της και εκμεταλλεύεται την ισχύ τους.

Εκείνο που συμφέρει στην κοινωνία είναι να παραμείνει ο ριζοσπάστης στο πλευρό της και να μη καταλήξει εξουσιαστής, διότι έτσι η εξουσία θα είχε απέναντί της στοιχεία, που θα την καθιστούσαν μετριοπαθέστερη και εφεκτικότερη και όχι δυναστική και ανάλγητη.

Και ύστερα αναφύεται αριθμός ερωτημάτων. Όπως, πού είναι οι ριζοσπαστικοποιημένοι πολίτες; Πού είναι οι εν δυνάμει επαναστάτες; Ποιός ενεργεί για μια απελευθέρωση από τυράννους; Ποιός είναι ικανός να ηγηθεί μιας κινήσεως για την διεκδίκηση καλυτέρων συνθηκών ζωής και εργασιακών όρων; Ποιός θα εξηγήσει στον κόσμο, ότι πρέπει να αποκατασταθεί με οποιοδήποτε τίμημα το αίσθημα αδικίας; Ποιός θα διδάξει στον λαό(;) τι σημαίνει αυτονομία στην σκέψη περί προόδου, πολιτισμού και εθνικής αγωγής;

Μέχρι στιγμής δεν φαίνεται κάτι στον ορίζοντα, που να προκαλέσει μία ριζοσπαστικοποίηση, αρχικά στον τρόπο σκέψεως των Ελλήνων. Οι περισσότεροι Έλληνες βρίσκουν τον τρόπο να δραπετεύσουν από το αίσθημα της πολιτικο-κοινωνικής ασφυξίας με το να εκτονώνονται μέσω της κοινωνικής διαδικτύωσης. Πράγμα πολύ βολικό στους εξουσιαστές, οι οποίοι διαθέτουν τους επιστημονικούς τρόπους ελέγχου της όποιας δυναμικής που στοχεύει στην ανατροπή τους.

Μερικές φορές, ίσως ξεφεύγει η κατάσταση από την εξουσία, όπως στην περίπτωση της Αιγύπτου, αλλά το συνηθέστερον είναι, ότι η όποια διάδοση εικόνων θέσεων και οραματισμών, ουδόλως αντικτυπά στους κυβερνώντες. Η λεκτική υποκί-νηση και η ψηφιακής δικτυωματοκενρικής προκλήσεως επανάσταση δεν έχει νόημα και εμφανές αποτέλεσμα μέχρι της στιγμής, όπου οι κυβερνώντες κάνουν το λάθος να στερήσουν τους τρόπους των παραλλήλων προσπορισμών και διαφυγής των πολιτών. Τότε θα αρχίσουμε να συζητούμε για ριζοσπαστικοποίηση της κοινωνίας, όπου θα βλέπαμε να αποτελεσματικοποιείται η αυτουργία της κοινωνίας.

Συμπέρασμα

Υπάρχει μέσα στην κοινωνία γενική ανησυχία αλλ' ουδείς διακατέχεται από τόσο ισχυρά πεποίθηση, ώστε να ενεργήσει μόνος ή μετά πολλών προς αποκατάσταση των κακώς κειμένων.

Η ριζοσπαστικοποίηση των ατόμων ευρίσκεται σε κατάσταση απροσδιοριστίας, ως προς το αναγκαίον και ικανόν να αλλάξει τα νυν κοινωνικο-πολιτικά δεδομένα. Όταν τα άτομα περιέλθουν σε κατάσταση εξαχρειώσεως, τότε εκ των πραγμάτων θα ριζοσπαστικοποιηθούν και τότε αλλοίμονο στους καταραμένους.

Οι κυβερνήσεις θεωρούν τον πολίτη σαν ένα έλλογο ον, το οποίο δεν ευρί-σκεται στην «αρμόζουσα θέση» και ως εκ τούτου ο πολίτης σκέπτεται άσχημα γι αυτές. Γι αυτό λοιπόν οι κυβερνήσεις απεργάζονται τρόπους και μεθόδους να τοπο-θετήσουν τον πολίτη στην θέση, που αυτές κρίνουν, ότι ο πολίτης ταιριάζει να τοποθετηθεί, ώστε να «σκέπτεται σωστά». Για εκείνους, οι οποίοι σκέπτονται εχθρικά προς την εξουσία υπάρχει πρόβλεψη να απορροφώνται από αυτή με σχεδιασμό προσαρμογής των ή εκμηδενισμού των.

Οι χρηματοδότες και οι πάσης φύσεως υποστηρικτές της εξουσίας, οι οποίοι και συνιστούν την άτυπη εξουσία συντηρούν τον πλούτο τους και διεργάζονται τις όποιες μεθόδους για διατήρηση της κοινωνίας εν αιμωδία, τροφοδοτώντας τη με γνώσεις τέτοιες ώστε η κρίση της κοινωνίας να ανέχεται την συνέχιση του υφισταμένου συμβιβασμένου τρόπου ζωής.

Πρόταση

Εμείς οι παρατηρητές των τεκταινομένων, θα επιθυμούσαμε και θα προσδοκούσαμε την ριζοσπαστικοποίηση, όχι των ατόμων ή των ομάδων, αλλά αυτή των Ελληνικών κυβερνήσεων, οι οποίες οφείλουν να κατηγορηματικοποιήσουν την στάση τους έναντι των όποιων εξωτερικών παραγόντων, καταγίνονται σε «υποδείξεις» και καθορίζουν με τις ντιρεκτίβες τους την Ελληνική ζωή.

Αλλά ακόμη πιο επιτακτικά θα θέλαμε τους κυβερνώντες να ριζοσπαστικοποιηθούν έναντι του άλλου τους εαυτού, ώστε να σκέπτονται ελληνικότερα αντί να σκέπτονται ψάχνοντας τρόπους διατηρήσεώς τους στην εξουσία στο διηνεκές.

Αυτή την λύση την θεωρούμε περισσότερο βολική και ενδεδειγμένη μέσα στα πλαίσια μιας καλώς λειτουργούσης δημοκρατίας.

Επισκεφθείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα του Ινστιτούτου μας στην διεύθυνση

www.elisme.gr

Οι δημοσιευόμενες εργασίες των συγγραφέων στο περιοδικό μας απηχούν τις προσωπικές των απόψεις , χωρίς να είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις του Ινστιτούτου μας.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Σεπτεμβρίου 2013 – 15 Δεκεμβρίου 2013

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Στις 2 Νοεμβρίου ο κ. Αναστασιάδης απέρριψε το τελεσίγραφο των 4 ημερών που είχαν θέσει τα Ηνωμένα Έθνη για συμφωνία και ανακοίνωση της επανενάρξεως των συνομιλιών στις 8 Νοεμβίου και κατηγόρησε τον κ. Ντάουτερ, Ειδικό Σύμβουλο του Γ.Γ./ΟΗΕ κ. Μπανκ Κι Μουν ότι προωθεί τις τουρκικές θέσεις. Κατόπιν αυτού τα Η.Ε. συμφώνησαν να αρχίσουν οι συνομιλίες, αφού πρώτα υπάρξει συμφωνία για το πλαίσιο των συζητήσεων και εκδοθεί κοινό ανακοινωθέν.

Στις 25 Νοεμβρίου συναντήθηκαν οι κ.κ. Αναστασιάδης και Ερόγλου προκειμένου να βρουν λύση ως προς το κοινό ανακοινωθέν, αλλά αυτή υπήρξε άκαρπη. Οι βασικές διαφορές μεταξύ των δύο πλευρών είναι οι εξής :

-Ως προς το κοινό ανακοινωθέν : Ο κ. Αναστασιάδης επιμένει στην ανάγκη κοινού ανακοινωθέντος αφού συμφωνηθεί το πλαίσιο των συνομιλιών, ενώ ο κ. Ερόγλου δεν το θεωρεί απαραίτητο.

-Ως προς τη φύση του κράτους : Ο κ. Αναστασιάδης θέτει ως βάση ένα ομόσπονδο κράτος με ενιαία διεθνή προσωπικότητα, μια κυριαρχία και μια ιθαγένεια, σύμφωνα με τα ψηφίσματα το υ ΟΗΕ, ενώ ο κ. Ερόγλου δέχεται μόνο την ενιαία διεθνή προσωπικότητα, όπως προέβλεπε και η συμφωνία της 21 Μαρτίου 2008 με βάση την οποία ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στους τότε ηγέτες Χριστόφια και Ταλάτ.

-Ως προς το σημείο ενάρξεως των συνομιλιών : Ο κ. Αναστασιάδης επιμένει ότι πρέπει να ξεκινήσουν από μηδενική βάση, ενώ ο κ. Ερόγλου ισχυρίζεται ότι πρέπει να ξεκινήσουν από τα σημεία συγκλίσεως ανάμεσα στον κ. Χριστόφια και τους κ.κ. Ταλάτ και Ερόγλου, όπως αυτά έχουν καταγραφεί από το διαμεσολαβητή του ΟΗΕ κ. Ντάουτερ, ο οποίος συμφωνεί με τους τουρκοκυπρίους.

Ο κ. Ερόγλου σε συνέντευξή του στη Μιλιέτ στις 23 Νοεμβρίου, δύο ημέρες πριν από την προγραμματισμένη συνάντηση με τον κ. Αναστασιάδη, πέραν των παραπάνω θέσεών του αναφέρει ότι δεν αποδέχεται λύση που θα προβλέπει συνέχιση της Κυπριακής Δημοκρατίας, ούτε την ονομασία «Ομόσπονδος Κυπριακή Δημοκρατία» για το κράτος που θα προκύψει από τις συνομιλίες και απειλεί ότι αν δεν προκύψει λύση σε τρεις μήνες, θα γίνουν νέες αξιολογήσεις, υπονοώντας τη διχοτόμηση.

Κατά την επίσημη επίσκεψη του κ. Αναστασιάδη στις 27 Νοεμβρίου στις Βρυξέλλες, οι κ.κ. Μπαρόζο και Ρομπέϊ εξέφρασαν τη στήριξή τους στην προσπάθειά του για την έκδοση κοινού ανακοινωθέντος, γεγονός που δυσαρέστησε την Άγκυρα.

Ο διάλογος δεν πρόκειται να καταλήξει σε λύση, γιατί ο κ. Ερόγλου θέτει παράλογους όρους, επιδιώκοντας μια λύση τουρκικών προδιαγραφών, την οποία δεν πρόκειται να αποδεχθεί ούτε ο κ. Αναστασιάδης, ούτε οι Κύπριοι..

Όσον αφορά στις απειλές για διχοτόμηση, αυτές δεν πρόκειται να υλοποιηθούν, για το ορατό τουλάχιστον μέλλον, γιατί αυτό θα έχει καταστροφικές συνέπειες για την ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας και οι Τ/Κ θα στερηθούν τα οικονομικά οφέλη από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Στις 24 Σεπτεμβρίου οι κ.κ. Βενιζέλος και Νταβούτογλου, συμφώνησαν, κατόπιν προτάσεως του κ. Αναστασιάδη, να πραγματοποιούνται οι λεγόμενες χιαστί επαφές, του διαμεσολαβητού των Τουρκοκυπρίων κ. Ερτούγ με την ελληνική κυβέρνηση και του αντιστοίχου της κυπριακής κυβερνήσεως κ. Μαυρόγιαννη με την τουρκική.

Στις 12 Νοεμβρίου ο κ. Ερντογάν ευρισκόμενος στην Πολωνία δήλωσε ότι «δεν υπάρχει κράτος με το όνομα Κύπρος», προκαλώντας την αντίδραση των κυβερνήσεων της Ελλάδος και της Κύπρου. Στις 26 Νοεμβρίου τις δηλώσεις του κ. Ερντογάν καταδίκασε και η αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη μεικτή Επιτροπή ΕΕ-Τουρκίας.

Στις 22 Νοεμβρίου η Άγκυρα εξέδωσε NOTAM, με την οποία δέσμευσε μέχρι 18 Δεκεμβρίου θαλάσσιες περιοχές που περιλαμβάνουν τμήματα των χωρικών υδάτων της Κύπρου, η οποία διαμαρτυρήθηκε, χαρακτηρίζοντας τη δέσμευση παράνομη.

Η Λευκωσία αποδίδει τις προκλήσεις στην έναρξη των διαπραγματεύσεων με την κοινοπραξία ENI-KOGAS για τα τεμάχια 5 και 6 ΝΔ της Πάφου, εντός της κυπριακής ΑΟΖ, την οποία δεν αναγνωρίζει η

Τουρκία. Στις 6 Δεκεμβρίου όμως η κυβέρνηση της Κύπρου διέκοψε τις διαπραγματεύσεις με την ΕΝΙΚΟ-GAS γιατί δεν δέχθηκε τη βελτίωση της προσφοράς της. Εκπρόσωπός της δήλωσε ότι η εταιρεία αδιαφορεί για τις τουρκικές απειλές, αλλά δεν δέχεται μείωση της προσφοράς, γιατί η εξόρυξη παρουσιάζει δυσκολίες.

Ο Νικόλας Παπαδόπουλος, γιός του Τάσου Παπαδόπουλου εξελέγη ως πρόεδρος του ΔΗΚΟ, το οποίο συγκυβερνά με το ΔΗΣΥ του προέδρου Αναστασιάδη, επικρατήσας με 51,12%, έναντι 48,88% του τέως προέδρου κ.Μάριου Καρογιάν.

Η εξέλιξη αυτή δεν ήταν ότι καλύτερο για τον κ. Αναστασιάδη, παρόλο που ο κ. Παπαδόπουλος δήλωσε ότι θα στηρίξει την κυβέρνηση, γιατί προεκλογικά είχε ταχθεί κατά της συμμαχίας με το ΔΗΣΥ και κατά της στήριξης του κ. Αναστασιάδη για την προεδρία.

Σύμφωνα με έκθεση της ισραηλινής εταιρείας Delek, που δημοσιεύθηκε στο ισραηλινό περιοδικό Globes, η μεγίστη χωρητικότητα του αποθέματος στο κοίτασμα «Αφροδίτη» ανέρχεται στα 4,1 τρις κυβικά πόδια όπως έδειξε η δεύτερη επιβεβαιωτική γεώτρηση και όχι στα 5,1 που είχε δείξει η αρχική. Κατόπιν αυτού τίθεται εν αμφιβόλω η κατασκευή τερματικού σταθμού υγροποιήσεως στην Κύπρο, γιατί αυτή η ποσότητα δεν επαρκεί. Όλα θα εξαρτηθούν από την απόφαση του Ισραήλ, το οποίο όμως προτιμά τον υποθαλάσσιο αγωγό προς την Ελλάδα, του οποίου τη βιωσιμότητα έχει εγκρίνει η ΕΕ.

Ο Υπουργός Άμυνας της Κύπρου κ. Φωτίου ανακοίνωσε στις 7 Οκτωβρίου ότι εντός του έτους θα πραγματοποιηθούν για πρώτη φορά κοινές ασκήσεις έρευνας και διάσωσης από την Κύπρο και τις ΗΠΑ, στις οποίες θα κληθούν να συμμετάσχουν η Ελλάς και το Ισραήλ. Με τον τρόπο αυτό η Κύπρος στέλνει ένα ιδιαίτερο μήνυμα προς την Άγκυρα, που αμφισβητεί τα δικαιώματά της.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της οικονομικής ρωσικής εφημερίδος Vodomosti, το Κρεμλίνο απείλησε την Κύπρο ότι θα την εντάξει στη μαύρη λίστα των χωρών στις οποίες επιβάλλει ειδικά φορολογικά μέτρα, εάν δεν παρέχει έγκαιρα πληροφορίες για τα ρωσικά κεφάλαια, που αποσύρθηκαν από τις Κυπριακές Τράπεζες.

β. Ε/Τ Σχέσεις

Στις 9 Σεπτεμβρίου άρχισε στην Κωνσταντινούπολη ο 55ος γύρος των διερευνητικών επαφών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας που είχαν διακοπεί με το τέλος του 54ου γύρου στις 28 Ιανουαρίου 2013.

Παρόλο που ύστερα από τόσα χρόνια οι επαφές αυτές δεν έχουν καταλήξει σε ουσιαστικά αποτελέσματα, εκτός από μερικά Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης (ΜΟΕ), κρίνονται χρήσιμες γιατί αποτελούν βαλβίδα εκτονώσεως των εντάσεων που προκαλούνται κατά καιρούς.

Στις 23 Σεπτεμβρίου συναντήθηκαν στη Ν.Υόρκη στα περιθώρια της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ οι κ.κ. Βενιζέλος και Νταβούτογλου και συζήτησαν για την πορεία των διερευνητικών επαφών, την επανάληψη των ενδοκυπριακών συνομιλιών και την εξέλιξη της ευρωπαϊκής πορείας της Τουρκίας, ενόψει και της ελληνικής προεδρίας από 1-1-2014. Ο κ. Βενιζέλος διασκέδασε και τις ανησυχίες του κ. Νταβούτογλου για το χαρακτήρα της συνεργασίας Αθήνας-Λευκωσίας και Καϊρου, λέγοντάς του ότι αποβλέπει στη δημιουργία ενός λειτουργικού πλαισίου αποδεκτού απ΄όλους για την αξιοποίηση ενεργειακών και άλλων πόρων.

Ο κ. Ερντογάν απαντώντας στις επικρίσεις της Διεθνούς Κοινότητος, εκ του λόγου ότι δεν συμπεριέλαβε στο «πακέτο εκδημοκρατισμού» και το άνοιγμα της Σχολής της Χάλκης, δήλωσε ότι αυτό οφείλεται στην απουσία προόδου στα ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων της μειονότητος στη Δ.Θράκη και στην κωλυσιεργεία λειτουργίας τεμένους στην Αθήνα. Το γεγονός σχολίασε δυσμενώς και η ΕΕ, ενώ επιτροπή του αμερικανικού Κογκρέσου ενέκρινε ομόφωνα απόφαση με την οποία καλεί την τουρκική κυβέρνηση να ανοίξει τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης χωρίς προϋποθέσεις και χωρίς περαιτέρω καθυστερήσεις.

Αντιπαράθεση με εκατέρωθεν ανακοινώσεις των ΥΠΕΞ Ελλάδος και Τουρκίας προκάλεσε η δήλωση του αντιπροέδρου της τουρκικής κυβερνήσεως κ. Αρίντς στις 18 Νοεμβρίου ότι επιθυμεί να δει την Αγία Σοφία να ξαναλειτουργήσει ως τζαμί.

Επί του θέματος της μετατροπής ιερών χώρων που κάποτε λειτούργησαν ως τζαμιά και σήμερα είναι μουσεία υπάρχει απόφαση των τουρκικών δικαστηρίων από τον Απρίλιο, τα οποία δέχθηκαν τη θέση της Γενικής Διευθύνσεως Θρησκευτικών Υποθέσεων ότι «η χρήση ενός πρώην τεμένους ως μουσείου αποτελεί παράνομη κατάληψη του ιερού χώρου».

Με βάση αυτή την απόφαση μετατράπηκαν από μουσεία σε τεμένη η Αγία Σοφία της Τραπεζούντος, η Αγία Σοφία της Νίκαιας στην οποία συνήλθε η Ζ΄Οικουμενική Σύνοδος το 787 μ.Χ., ενώ πρόσφατα αποχαρακτηρίστηκε από μουσείο η Μονή Στουδίου, από τα σημαντικότερα Βυζαντινά μνημεία της Κωνσταντινουπόλεως, η οποία θα αναστηλωθεί για να λειτουργήσει ως τζαμί το 2014.

Παρόλο που το νομικό υπόβαθρο για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί υπάρχει, πιστεύω ότι ο κ. Ερντογάν δεν θα τολμήσει, γιατί θα προκαλέσει την κατακραυγή της παγκοσμίου κοινότητος, της οποίας αποτελεί κληρονομιά η Αγία Σοφία.

Στις 13 Δεκεμβρίου επισκέφθηκε την Αθήνα ο κ. Νταβούτογλου, όπου συναντήθηκε με τον πρωθυπουργό κ. Σαμαρά και τον αντιπρόεδρος και ΥΠΕΞ κ. Βενιζέλο. Στις συνομιλίες με τον κ. Βενιζέλο συμφώνησαν για την επέκταση των διερευνητικών και στο θέμα της ΑΟΖ στην Α. Μεσόγειο, συμπεριλαμβανομένου και του Καστελορίζου, το οποίο απέρριπτε μέχρι τώρα η Τουρκία και την πραγματοποίηση των λεγομένων χιαστί διαπραγματεύσεων, δηλαδή τις συνομιλίες του κάθε εκπροσώπου στις ενδοκυπριακές συνομιλίες με την κυβέρνηση του άλλου μέρους, χωρίς αυτό να σημαίνει, σύμφωνα με τον κ. Βενιζέλο, ότι η Ελλάδα αποδέχεται τετραμερείς συνομιλίες, όπως ζητά η Τουρκία. Μάλιστα οι χιαστί συναντήσεις θα αρχίσουν μετά την έκδοση του κοινού ανακοινωθέντος. Ο κ. Νταβούτογλου αποδέχθηκε να αποτυπώνεται στο ανακοινωθέν η ενιαία διεθνής προσωπικότητα της Κύπρου, αλλά δεν δεσμεύτηκε στο θέμα μιας και αδιαίρετης κυριαρχίας.

Επίσης συνεφώνησαν στην πραγματοποίηση του Ανωτάτου Συμβουλίου Συνεργασίας στην Αθήνα τον Σεπτέμβριο 2014.

Την αντίδραση της κυβερνήσεως και του πολιτικού κόσμου προκάλεσε ο κ. Ερντογάν ο οποίος μιλώντας στην Κεσάνη της Αν. Θράκης στις 11 Δεκεμβρίου, ανέφερε ότι όταν

μιλά για Θράκη περιλαμβάνει σ΄αυτή την Κομοτηνή, την Ξάνθη, τη Θεσσαλονίκη, το Κίρτζαλι της Βουλγαρίας, τα Σκόπια, την Πρίστινα και το Σεράγεβο, επαναφέροντας στην ουσία το τουρκικό σχέδιο περί ανασύστασης της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Θράκης».

Οι δηλώσεις αυτές εμφορούνται από τις αντιλήψεις του νέο-οθωμανικού επεκτατισμού του κ. Ερντογάν, ο οποίος επιχειρεί να συνδέσει την Τουρκία με τα άλλοτε προπύργια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Και η προσπάθεια αυτή του κ. Ερντογάν είναι ουτοπική και θα αποτύχει όπως και η ανάλογη που απέβλεπε να καταστήσει την Τουρκία ηγέτιδα στον ευρύτερο χώρο της ΜΑ.

Τελικώς ο μεγαλύτερος εχθρός του κ. Ερντογάν είναι ο εαυτός του που με τον μεγαλοϊδεατισμό του θα τον καταστρέψει!!!

γ. Σκοπιανό

Στο περιθώριο της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ ο κ. Μπαν Κι Μουν είχε χωριστές συναντήσεις επί παρουσία του κ. Νίμιτς με τον κ. Βενιζέλο (28/9) και του κ. Γκρουέφσκι (22/9) και συζήτησαν τις προοπτικές επιλύσεως του θέματος της ονομασίας.

Για Πέμπτη συνεχή χρονιά, η Κομισιόν πρότεινε, στις 16 Οκτωβρίου, την έναρξη των προενταξιακών διαπραγματεύσεων με τα Σκόπια, επισημαίνοντας ότι θα πρέπει προηγουμένως να επιλυθεί το θέμα της ονομασίας. Εντύπωση όμως προκάλεσε η στάση της κ. Άστον, η οποία φέρεται να δήλωσε στο Κολλέγιο των Επιτρόπων «εγώ πάντως θα τη λέω Μακεδονία».

Η στάση της Κομισιόν κρίνεται ευνοϊκή για τα Σκόπια, γιατί δεν έλαβε υπόψη την 4μηνη πολιτική κρίση που πέρασε η χώρα, ως και τις καταγγελίες της αντιπολιτεύσεως για διώξεις και εξωθεσμικές πιέσεις, που συνεχίζονται ακόμη και σήμερα.

Η θέση αυτή της Κομισιόν, αλλά και της κ. Άστον ενισχύει την αδιαλλαξία του κ. Γκρουέφσκι.

Στις 25 Οκτωβρίου ο κ. Νίμιτς είχε χωριστές συναντήσεις με τους διαμεσολαβητές της Ελλάδος και της ΠΓΔΜ, μετά το πέρας των οποίων δήλωσε ότι δεν έχει αποφασίσει για τα επόμενα βήματα.

Σύμφωνα με δυτικούς παρατηρητές δύο είναι τα εμπόδια για την επίτευξη συμφωνίας. Η αδιαλλαξία του κ. Γκρουέφσκι, που δηλώνει ότι όσο βρίσκεται στην εξουσία δεν θα υπάρξει λύση που να αμφισβητεί το έθνος και τη γλώσσα των «Μακεδόνων» και η θέση της Αθήνας, η οποία επιμένει ότι η όποια ονομασία συμφωνηθεί θα πρέπει να ισχύσει παντού.

Η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να παραμείνει αμετακίνητη στις θέσεις της, γιατί με την αποδοχή να συμπεριληφθεί στο όνομα και ο όρος «Μακεδονία» έκανε πολύ μεγαλύτερη υποχώρηση απ΄όσο έπρεπε. Επομένως, αν οι Δυτικοί θέλουν λύση ας πιέσουν τον εκλεκτό τους κ. Γκρουέφσκι να εγκαταλείψει την αδιαλλαξία και τον μεγαλοϊδεατισμό του, που καλλιεργούν με τη στάση τους.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Βουλγαρικής εφημερίδας «Σλόμποτεν Πέσατ», η Σόφια θα ζητήσει την αναγνώριση 120.000 Βουλγάρων, που ζουν στα Σκόπια, ως εθνική μειονότητα. Επίσης ότι δεν συμφωνεί με την έναρξη των διαπραγματεύσεων για ένταξη των Σκοπίων στην ΕΕ, πριν λυθούν τα προβλήματα που έχουν δημιουργήσει με τους γείτονές τους.

δ. ΑΟΖ

Με πρωτοβουλία της Αιγύπτου συναντήθηκαν στο περιθώριο της ΓΣ/ΟΗΕ στη Ν.Υ. στις 23 Σεπτεμβρίου, οι ΥΠΕΞ Ελλάδος, Κύπρου και Αιγύπτου και συνεφώνησαν για την εμβάθυνση της τριμερούς συνεργασίας για την οριοθέτηση της ΑΟΖ, αλλά και ευρύτερα στο πολιτικό και οικονομικό πεδίο.

Μετά την πτώση του κ. Μόρσι, ο οποίος επηρεάζετο από τον κ. Ερντογάν, η διάθεση της Αιγύπτου προς την Αθήνα άλλαξε θεαματικά και γι΄αυτό αναμένεται να υπάρξει συμπόρευση σε πολλά ζητήματα.

Οι πρωθυπουργοί της Ελλάδος κ. Σαμαράς και της Ιταλίας κ. Λέτα συμφώνησαν να οικοδομήσουν οι δύο χώρες την υπάρχουσα συμφωνία του 1997 για την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδος με στόχο να επεκταθεί και να καλύπτει και την ΑΟΖ.

Λόγω της Ιταλίας στη διαδικασία των οριοθετήσεων θα εισέλθει αναγκαστικά και η Λιβύη.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει ξεκινήσει διαβουλεύσεις με την αλβανική, ύστερα από τη δήλωση του νέου πρωθυπουργού κ. Ράμα, ο οποίος είχε προκαλέσει την ακύρωση από το Συνταγματικό Δικαστήριο της συμφωνίας του 2009, ότι θα προωθήσει τις απαιτούμενες ενέργειες ώστε να υπάρξει μια οριστική διευθέτηση.

ε. Μεταναστευτικό

Με πρωτοβουλία του Έλληνα πρωθυπουργού η Ελλάδα, η Μάλτα, η Ιταλία και η Κύπρος κατέθεσαν από κοινού πρόταση, στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στις 25 Οκτωβρίου, αναθεωρήσεως της Συνθήκης «Δουβλίνο ΙΙ», εξ αιτίας της οποίας χιλιάδες εξαθλιωμένοι μετανάστες εγκλωβίζονται σε Μάλτα, Ιταλία και Ελλάδα. Ως γνωστόν η Συνθήκη «Δουβλίνο ΙΙ» προβλέπει ότι, οποιοσδήποτε μετανάστης συλληφθεί στην Ευρώπη επιστρέφεται στη χώρα από την οποία εισήλθε στο ευρωπαϊκό έδαφος. Ανάλογες τροπολογίες κατέθεσαν η Πορτογαλία, η Σλοβενία, η Ισπανία, η Κροατία και η Ουγγαρία. Για τη μελέτη του θέματος συγκροτήθηκε Ομάδα Δράσης, υπό την αιγίδα της Κομισιόν, η οποία θα υποβάλει τις προτάσεις της μέχρι το τέλος του 2013, αλλά οι αποφάσεις για την αλλαγή της ισχύουσας ευρωπαϊκής νομοθεσίας θα ληφθούν στη Σύνοδο Κορυφής του Ιουνίου.

Τα μέτρα που ελήφθησαν για την αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης εμείωσαν κατά πολύ το λαθρομεταναστευτικό κύμα των προηγουμένων ετών, ενώ αυξήθηκε κατακόρυφα αυτό προς την Βουλγαρία, η οποία δέχεται κατά μ.ο. 100 περίπου λαθρομετανάστες ημερησίως έναντι 15 των περασμένων ετών. Κατόπιν αυτού, η Βουλγαρία άρχισε την κατασκευή φράχτη στα σύνορά της με την Τουρκία.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης που επισκέφθηκε την Ελλάδα από 20-25 Οκτωβρίου πρότεινε την έξοδό της από το καθεστώς επιτηρήσεως που βρισκόταν από το 2010, λόγω των επιδόσεών της στην εφαρμογή της Συνθήκης Σένγκεν.

στ. Διεθνείς Σχέσεις

(1) ΗΠΑ

Ο κ. Βενιζέλος, που βρέθηκε στις ΗΠΑ από 23-28 Σεπτεμβρίου ως επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας για την 69η Σύνοδο του ΟΗΕ, είχε συναντήσεις με Αμερικανούς αξιωματούχους και επιχειρηματίες σε μια προσπάθεια προσελκύσεως επενδυτών.

Δεύτερη επίσκεψη σε διάστημα μικρότερο των δύο μηνών πραγμα-

τοποίησε ο πρωθυπουργός κ. Σαμαράς στις ΗΠΑ από 29 Σεπτεμβρίου έως 3 Οκτωβρίου. Συναντήθηκε με τον αντιπρόεδρο κ. Μπάϊντεν, τον πρόεδρο της Επιτροπής Εξωτερικών Σχέσεων της Γερουσίας κ. Μέντεζ και τη διευθύντρια του ΔΝΤ κ. Λαγκάρντ, ενώ είχε επαφές με την ομογένεια και τις ηγεσίες αμερικανοεβραϊκών οργανώσεων. Με τον κ. Μπάϊντεν συμφώνησαν για την οικοδόμηση της αμερικανικής Task Force για την Ελλάδα, ενός οργάνου που θα λειτουργεί υπό την αιγίδα των δύο κυβερνήσεων και θα παράγει εμπορική και επενδυτική συνεργασία των δύο χωρών. Επίσης για την έλευση στην Ελλάδα της Υπουργού Εμπορίου κ. Πράϊζερ, συνοδευομένης από επιχειρηματίες, που πραγματοποιήθηκε στις 21 Νοεμβρίου.

(2) Ρωσία

Στις 29-30 Οκτωβρίου επισκέφθηκε τη χώρα μας ο κ. Λαβρόφ με στόχο τη βελτίωση των σχέσεών μας, που είχαν ψυχρανθεί από τις άστοχες ενέργειες της κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου(ακύρωση αγωγών South Stream και Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη) και την προτίμηση του αγωγού ΤΑΡ από την παρούσα κυβέρνηση.

Η επίσκεψη Λαβρόφ ήταν μια μεγάλη διπλωματική επιτυχία, παρόλο που κατέστησε σαφές ότι η περαιτέρω στάση της Ρωσίας θα εξαρτηθεί από τις κινήσεις της ελληνικής κυβερνήσεως στα ανοικτά ζητήματα των διμερών σχέσεων, όπως ΔΕΠΑ, ΟΛΘ, ΟΣΕ κ.λ.π.

Από πλευράς της η Ελλάδα δεσμεύτηκε να προωθήσει, στη διάρκεια της προεδρίας της στην ΕΕ, την άρση της υποχρεώσεως βίζας για τους Ρώσους.

Συμφωνία αμυντικής συνεργασίας, η οποία αφορά κυρίως στην υποστήριξη των ρωσικών οπλικών συστημάτων που διαθέτει η χώρα μας, υπεγράφη από τους Υπουργούς Άμυνας των δύο χωρών.

(3) Αλβανία

Στις 23 Σεπτεμβρίου ο νέος πρωθυπουργός κ. Ράμα δήλωσε, αμέσως μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, ότι η Ελλάδα είναι στρατηγικός εταίρος της Αλβανίας και ότι θα αφήσει πίσω την εθνικιστική ρητορική και τον εθνικισμό.

Στις 4 Νοεμβρίου ο πρόεδρος κ. Παπούλιας επισκέφθηκε την Αλβανία με στόχο την εξομάλυνση των σχέσεων των δύο χωρών. Παρόλο που η επίσκεψη πέτυχε το στόχο της, οι Αλβανοί δεν παρέλειψαν να επαναλάβουν το αίτημά τους για άρση του εμπολέμου, το οποίο κρατά υπό συντηρητική κατάσχεση τις περιουσίες Αλβανών πολιτών (Τσάμηδων) στην Ελλάδα.

(4) Ισραήλ

Στα πλαίσια της προωθήσεως της συνεργασίας με τη χώρα μας, ο πρωθυπουργός κ. Σαμαράς επισκέφθηκε το Τελ Αβίβ στις 18 Οκτωβρίου, ενώ συνεχίζεται και η στρατιωτική συνεργασία με ανταλλαγή επισκέψεων και την υπογραφή συμφωνιών.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Στις 16 Οκτωβρίου δημοσιεύτηκε η έκθεση προόδου της ενταξιακής πορείας της Αλβανίας με την οποία προτείνεται όπως της δοθεί άνευ όρων το καθεστώς της υποψήφιας προς ένταξη χώρας τον Δεκέμβριο.

Στις 27 Νοεμβρίου η κυβέρνηση αποφάσισε να μη δεχθεί στο έδαφός της την καταστροφή των χημικών της Συρίας, ύστερα από τις λαϊκές διαμαρτυρίες που ξέσπασαν σ΄όλη τη χώρα.

Στις 5 Οκτωβρίου επισκέφθηκε τα Τίρανα ο κ. Νταβούτογλου και συμφώνησε με τον πρωθυπουργό κ. Ράμα για τη διάθεση συμβούλων.

Ο κ. Ράμα προσέλαβε ως έμισθο σύμβουλο και τον πρώην πρωθυπουργό της Βρετανίας κ. Τόνι Μπλερ.

Κατόπιν προτάσεως της ΚΟ του κυβερνώντος κόμματος εξελέγη ως αντιπρόεδρος της Βουλής ο ομογενής πρόεδρος του κόμματος «Ένωση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» κ. Βαγγέλης Ντούλε.

β. Σερβία

Ο πρόεδρος κ. Νίκολιτς ακύρωσε την τριμερή Διάσκεψη Κορυφής Σερβίας-Τουρκίας-Βοσνίας/Ερζεγοβίνης που επρόκειτο να πραγματοποιηθεί εντός του Δεκεμβρίου στο Βελιγράδι γιατί ο κ. Ερντογάν αρνήθηκε να ζητήσει συγγνώμη, όπως ζήτησε η Σερβία, για τις δηλώσεις του στο Πριζρέν του Κοσόβου, στις 25 Νοεμβρίου, που είπε «Το Κόσοβο είναι Τουρκία και η Τουρκία Κόσοβο».

Ο Σέρβος πρόεδρος κ. Νίκολιτς, πραγματοποίησε επίσκεψη στη Μόσχα (29-30 Οκτωβρίου) και είχε την πέμπτη συνάντηση από τον Μάϊο που εξελέγη πρόεδρος με τον κ. Πούτιν.

Ο πρωθυπουργός κ. Ντάτσις δήλωσε στις 22 Νοεμβρίου ότι η χώρα του δεν πρόκειται να αναγνωρίσει ποτέ την ανεξαρτησία του Κοσόβου και γι΄αυτό δεν θα εγκρίνει και την ένταξή του στον ΟΗΕ.

γ. Κόσοβο

Στις δημοτικές εκλογές που διεξήχθησαν στις 2 Νοεμβρίου συμμετείχαν και οι Σέρβοι του Β.Κοσόβου, κατόπιν συμφωνίας με τη Σερβία, χωρίς να συμβούν σοβαρά επεισόδια.

Έντονες αντιδράσεις στην Αλβανία και το Κόσοβο έχουν προκαλέσει οι δηλώσεις του κ. Ερντογάν κατά τα εγκαίνια του αεροδρομίου στο Πρίσρεν στις 24 Οκτωβρίου, ενώπιον των κ.κ. Ράμα και Θάτσι ότι το «Κόσοβο είναι Τουρκία και η Τουρκία Κόσοβο».

Χωρίς συμφωνία τελείωσε στις 14 Δεκεμβρίου ο 20ός γύρος του διαλόγου, μεταξύ των κ.κ. Νάτσις και Θάτσι, για την εξομάλυνση των σχέσεων Σερβίας-Κοσόβου, εξαιτίας της διαφοράς τους στο δικαστικό σύστημα.

δ. Βουλγαρία

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις κατά της κυβερνήσεως, με αίτημα την παραίτησή της.

Με μεγάλη πλειοψηφία η Βουλή απέρριψε στις 9 Οκτωβρίου πρόταση του εθνικιστικού κόμματος Ατόκα να κλείσουν τα σύνορα με την Τουρκία, προκειμένου να αποτραπεί το κύμα μεταναστών από τη Συρία, στο οποίο περιλαμβάνονται και ακραίοι ισλαμιστές. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος η κυβέρνηση αποφάσισε την κατασκευή φράκτη, όπως αυτός της Ελλάδας, στα σύνορα με την Τουρκία.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Ύστερα από διαβουλεύσεις δύο χρόνων η διακομματική επιτροπή του κοινοβουλίου, που επεξεργαζόταν το νέο Σύνταγμα, ανακοίνωσε ότι απέτυχε να καταλήξει σε συμφωνία για την αναθεώρησή του, λόγω των μεγάλων διαφορών.

Κατόπιν αυτού η επιχειρου-

μένη από τον κ. Ερντογάν αναθεώρηση του Συντάγματος που θα τον καθιστούσε παντοδύναμο, εάν εξελέγετο Πρόεδρος, αναβάλλεται για μετά τις εκλογές του 2015 και υπό την προϋπόθεση ότι θα εξασφαλίσει πλειοψηφία δύο τρίτων.

Στις 30 Σεπτεμβρίου εξαγγέλθηκαν τα νέα μέτρα εκδημοκρατισμού της χώρας με κυριότερα, τη μεταρρύθμιση της εκλογικής διαδικασίας κατά τρόπο που ευνοεί τα κουρδικά κόμματα, η διδασκαλία της κουρδικής στα ιδιωτικά σχολεία, η επαναφορά των κουρδικών τοπωνυμίων και η άρση της απαγορεύσεως της μαντίλας στις δημόσιες υπηρεσίες, εκτός των Ενόπλων Δυνάμεων, της Αστυνομίας και του Δικαστικού Σώματος. Τις μεταρρυθμίσεις κατέκριναν τα κόμματα της αντιπολιτεύσεως επισημαίνοντας ότι αυτές δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της σύγχρονης κοινωνίας, αλλά σκοπεύουν στην εξαγορά των κουρδικών ψήφων στις προσεχείς εκλογικές αναμετρήσεις (τοπικές τον Μάρτιο, προεδρικές τον Αύγουστο και βουλευτικές το 2015). Οι Κούρδοι επίσης, συμπεριλαμβανομένου και του Οτσαλάν, τις χαρακτήρισαν ανεπαρκείς γιατί δεν περιλαμβάνουν την ελεύθερη διδασκαλία της κουρδικής στα δημόσια σχολεία και την απελευθέρωση των χιλιάδων Κούρδων που κρατούνται στις φυλακές.

Οι πρωτοβουλίες του κ. Ερντογάν για την κατάργηση των ιδιωτικών σχολείων και η απαγόρευση συγκατοίκησης φοιτητών και φοιτητριών έχουν προκαλέσει όχι μόνο δυσαρέσκεια στην κοινωνία, αλλά και επικρίσεις στο εσωτερικό του κόμματος του ΑΚΡ για πρώτη φορά ύστερα από 11 χρόνια που είναι πρωθυπουργός.

Πολλοί αναλυτές υποστηρίζουν ότι ο κ. Ερντογάν αποτελεί αυτή την περίοδο τον αποκλειστικό διαμορφωτής της κυβερνητικής πολιτικής και ότι με την απόλυτη στάση του σε ορισμένα θέματα επιδιώκει να ενισχύσει το προφίλ του ως μελλοντικού Προέδρου της Δημοκρατίας.

β. Ευρωπαϊκή Πορεία

Στις 15 Οκτωβρίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε την επανέναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων, οι οποίες είχαν ανασταλεί λόγω της χρήσεως βίας στις διαδηλώσεις για το πάρκο Γκεζί και στις 5 Νοεμβρίου η διακυβερνητική διάσκεψη ΕΕ-Τουρκίας άνοιξε επίσημα το 14ο κεφάλαιο, το οποίο αφορά στην περιφερειακή πολιτική.

Σε συμφωνία για επανεισδοχή παρανόμων μεταναστών από την ΕΕ, με αντάλλαγμα διευκολύνσεις στη χορήγηση βίζας για Τούρκους πολίτες που ταξιδεύουν προς τις χώρες της ΕΕ υπέγραψαν στις 16 Δεκεμβρίου οι Βρυξέλες με την Άγκυρα.

γ.Διεθνείς Σχέσεις

(1)ΗΠΑ

Τις σχέσεις των δύο χωρών σκίασε η απόφαση της Τουρκίας για την αγορά από την Κίνα αντιαεροπορικών πυραύλων κόστους 4 δις δολαρίων, με την αιτιολογία ότι η κινεζική προσφορά είναι πιο συμφέρουσα οικονομικά και ότι προβλέπει και μεγάλο μέρος συμπαραγωγής. Οι ΗΠΑ εξέφρασαν την ανησυχία τους και άρχισαν συζητήσεις με την τουρκική κυβέρνηση για την αναθεώρηση της αποφάσεώς της. Μάλιστα και η αμερικανική εταιρεία Raytheon ανακοίνωσε ότι είναι έτοιμη να μειώσει την προσφορά της για τους πυραύλους Patriot.

Κατά πάσαν πιθανότητα, η Τουρκία έπαιξε το χαρτί των κινεζικών πυραύλων για να επιτύχει τη μείωση της προσφοράς για τους Patriot.

(2) Αίγυπτος

Η πολεμική που ασκεί ο κ. Ερντογάν και οι δημόσιες δηλώσεις του κατά της νέας ηγεσίας της Αιγύπτου έχουν προκαλέσει ρήξη στις σχέσεις των δύο χωρών με αποτέλεσμα η Αίγυπτος να απελάσει τον Τούρκο Πρέσβη και η Τουρκία να χαρακτηρίζει ως ανεπιθύμητο τον Αιγύπτιο, ο οποίος όμως έχει ανακληθεί από τις 15 Αυγούστου από την κυβέρνηση της Αιγύπτου, λόγω της εχθρικής στάσεως του κ. Ερντογάν.

(3) Ισραήλ

Νέα ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών προκάλεσε δημοσίευμα της «Washington Post» σύμφωνα με το οποίο η Άγκυρα αποκάλυψε στο Ιράν τις ταυτότητες δέκα Ιρανών που συνεργάζονταν με τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες. Ο κ. Νταβούτογλου διέψευσε το δημοσίευμα, ενώ ο ισραηλινός Υφυπουργός κ. Έλκιν, χωρίς να το επιβεβαιώνει ή διαψεύδει, δήλωσε «οι Τούρκοι έκαναν μια στρατηγική επιλογή, επεδίωξαν ηγετικό ρόλο στη Μ.Α. και πόνταραν πάνω στο βολικό χαρτί της αντιπαλότητας με το Ισραήλ για να το πετύχουν».

(4)Ιρανικό Κουρδιστάν

Ο κ. Ερντογάν επισκέφθηκε στις 15 Νοεμβρίου το Ιρανικό Κουρδιστάν και στις 27 Νοεμβρίου υπέγραψε με τον ηγέτη του κ. Μπαρζανί συμφωνία για τη διακίνηση πετρελαίου μέσω του νέου αγωγού Κιρκούκ-Τσεϊχάν προς τις δυτικές αγορές και την κατασκευή και νέου αγωγού εντός δύο ετών.

Η Βαγδάτη είχε προειδοποιήσει τον κ. Ερντογάν ότι η τυχόν υπογραφή της συμφωνίας θα βλάψει ανεπανόρθωτα τις σχέσεις των δύο χωρών, αλλά αυτός την αγνόησε.

Αλλά και στην Τουρκία η συμφωνία έγινε δεκτή με επιφύλαξη γιατί ενδέχεται να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου Κουρδιστάν, που αποτελεί τον εφιάλτη της Τουρκίας, εδώ και μισό αιώνα.

4. ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

α.Ηγεμονία Μ. Ανατολής

Η φιλόδοξη πολιτική του κ. Ερντογάν να καταστεί ηγετική δύναμη στην περιοχή της Μ.Α και του αραβικού κόσμου απέτυχε. Αντί των μηδενικών προβλημάτων που ευαγγελίζετο ο κ. Νταβούτογλου προκάλεσε ένταση στις σχέσεις με όλες σχεδόν τις χώρες της περιοχής όπως τη Συρία που υποστηρίζει τους αντάρτες, το Ισραήλ λόγω της υποθέσεως του Μαβί Μαρμαρά, το Ιράν λόγω της εγκαταστάσεως των Patriot στα σύνορά τους, την Αρμενία που διεκόπησαν οι ειρηνευτικές διαδικασίες, το Ιράκ λόγω της ενεργειακής συνεργασίας με το Κουρδιστάν, την Αίγυπτο λόγω της υποστηρίξεως των Αδελφών Μουσουλμάνων και την Λιβύη της οποίας οι φύλαρχοι δεν τον εμπιστεύονται. Ενδεικτικό του μεγέθους της αποτυχίας της είναι και το αποτέλεσμα δημοσκοπήσεως που ενήργησε το τουρκικό ίδρυμα Economic & Sosial και δημοσιεύθηκε στις 3 Δεκεμβρίου, σύμφωνα με την οποία η αποδοχή της τουρκικής πολιτικής σημείωσε κάθετη πτώση στην ευρύτερη περιοχή της Μ.Α. τα τελευταία δύο χρόνια. Στην Αίγυπτο από 84% το 2012 έπεσε στο 38%, στη Συρία από 44% στο 22%.

Προ αυτής της πραγματικότητος ο κ. Ερντογάν άρχισε ανοίγματα προς όλους τους γείτονες, πραγματοποιώντας επισκέψεις καλής θελήσε-

ως τόσον ο ίδιος, όσο και ο κ. Νταβού τογλου, ο οποίος έκανε ανοίγματα φιλίας και προς την Αρμενία, με τον ΥΠΕΞ της οποίας συναντήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου, στα πλαίσια της Συνόδου του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας της Μαύρης Θάλασσας, που πραγματοποιήθηκε στο Ερεβάν.

Αν σ΄όλα αυτά συνυπολογιστεί και η ψυχρότητα στις σχέσεις με τις ΗΠΑ λόγω των διαφορών στο συριακό και την προτίμηση των κινεζικών πυραύλων εύκολα συμπεραίνεται ότι η εξωτερική πολιτική του κ. Ερντογάν έχει αποτύχει παταγωδώς, παρόλο που στο εσωτερικό απολαμβάνει σημαντικής στηρίξεως.

β. Βαλκάνια

Στις 23 Οκτωβρίου ο κ. Ερντογάν μιλώντας στο Πρίζρεν του Κοσόβου, κατά τα εγκαίνια του νέου αεροδρομίου, ενώπιον και των πρωθυπουργών της Αλβανίας κ. Έντι Ράμα και Κοσόβου Χασίμ Θάτσι, είπε : «Είμαστε όλοι μέρος της κοινής ιστορίας και του κοινού πολιτισμού. Μην ξεχνάτε, Κόσοβο σημαίνει Τουρκία και Τουρκία σημαίνει Κόσοβο» τονίζοντας ότι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να παίξουν ρόλο Βοσνία και Σκόπια.

Οι δηλώσεις αυτές ξεσήκωσαν θύελλα αντιδράσεων στην Αλβανία, το Κόσοβο και τη Σερβία και γι΄αυτό έσπευσε ο κ. Νταβούτογλου να δηλώσει ότι παρερμηνεύθηκαν.

Την ίδια ημέρα τα Τίρανα ανακοίνωσαν ότι η Τουρκία πρόκειται να παράσχει οικονομική βοήθεια ύψους 850.000 ευρώ για την αγορά στρατιωτικού εξοπλισμού και τη βελτίωση του στρατιωτικού αεροδρομίου Κουτσόβα.

Μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας η Άγκυρα είχε, κατά περιόδους, θέσει σε προτεραιότητα το άνοιγμα προς τα Βαλκάνια και κυρίως προς την Αλβανία, τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και τα Σκόπια και είχε αναπτύξει, κυρίως με την Αλβανία, συνεργασια σε πολλούς τομείς. Από την ώρα της εμφανίσεως του φαινομένου της Αραβικής Άνοιξης το άνοιγμα προς τα Βαλκάνια τέθηκε σε δεύτερη μοίρα. Τώρα όμως που το φιλόδοξο σχέδιο του κ. Ερντογάν να γίνει η Τουρκία ηγέτιδα δύναμη του μουσουλμανικού κόσμου φαίνεται να αποτυγχάνει, ξαναθυμήθηκε τα Βαλκάνια.

5. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Γενικά

Στις 11 Νοεμβρίου ξεκίνησε στις Βρυξέλες ο δεύτερος γύρος των συνομιλιών για τη Διατλαντική Συμφωνία Ελευθέρου Εμπορίου μεταξύ Η ΠΑ και ΕΕ, η οποία θα αποφέρει κέρδη 199 δις ευρώ στην ευρωζώνη.

Στις 15 Νοεμβρίου συναντήθηκαν στη Βιέννη εκπρόσωποι των ακροδεξιών κομμάτων της Γαλλίας, της Αυστρίας, της Ιταλίας, της Σουηδίας, του Βελγίου και της Σλοβακίας, οι οποίοι συμφώνησαν σε κοινό μέτωπο για τις ευρωεκλογές του Μαίου 2014.

Το ευρωκοινοβούλιο απένειμε το βραβείο Ζαχάρωφ στη 16χρονη Πακιστανή Μαλάλα, τιμώντας τον αγώνα της για τα δικαιώματα των γυναικών στην εκπαίδευση.

Ο πρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου κ. Σουλτς ζήτησε, με συνέντευξή του στο Spiegel, τον επιμερισμό του βάρους της παράνομης μετανάστευσης μεταξύ των κρατών της ΕΕ. Αντί΄θετα όμως είναι τα κράτη της Β.Ευρώπης με προεξάρχουσα τη Βρετανία, η οποία ζήτησε από την Κομισιόν να τεθούν περιορισμοί στην εγκατάσταση ακόμη και πολιτών της ΕΕ στο χώρο της. Ο λόγος που γίνεται αυτό οφείλεται στο ότι από 1-1-2014 θα αρθεί η απαγόρευση της μετανάστευσης από Βουλγαρία και Ρουμανία στις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ και φοβάται ότι η πλειονότης των μεταναστών τους θα στραφούν προς αυτήν.

β. Ιταλία

Στις 27 Νοεμβρίου η Γερουσία ψήφισε την αποπομπή του κ. Μπερλουσκόνι από τους κόλπους της με 192 ψήφους υπέρ και 113 κατά, γεγονός που συνεπάγεται τη στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων για έξι έτη, ενώ εκκρεμούν εις βάρος του και τέσσερεις δίκες που μπορεί να τον οδηγήσουν και στις φυλακές.

Στις 30 Οκτωβρίου βυθίστηκε έξω από τη Λαμπεντούζα πλοιάριο το οποίο μετέφερε 500 Αφρικανούς λαθρομετανάστες εκ των οποίων έχασαν τη ζωή τους 364. Στον απόηχο του γεγονότος αυτού, η Επίτροπος Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ πρότεινε, στη Σύνοδο Κορυφής, μια μεγάλη επιχείρηση έρευνας και διάσωσης της Frontex από την Κύπρο μέχρι την Ισπανία, ενώ η Ιταλία τριπλασίασε τις αεροναυτικές της δυνάμεις που περιπολούν στα στενά της Μάλτας.

γ. Βρετανία

Ο πρωθυπουργός κ. Κάμερον σε μια προσπάθεια να αποκατασταθούν οι σχέσεις της Βρετανίας με την Κίνα, οι οποίες είχαν διαταραχθεί εξ αιτίας της συναντήσεώς του με το Δαλάϊ Λάμα τον περασμένο Μάϊο, διαβεβαίωσε την κινεζική ηγεσία ότι δεν θα έχει νέα συνάντηση μαζί του. Ύστερα από αυτό ο Βρετανός Υφυπουργός κ. Όσμπορν, επισκέφθηκε το Πεκίνο, παρά τις συστάσεις των ΗΠΑ, όπου ανακοίνωσε μέτρα για τη διευκόλυνση των σινοβρετανικών εμπορικών σχέσεων, όπως η χορήγηση αδειών εισόδου και παραμονής στο βρετανικό έδαφος σε Κινέζους επιχειρηματίες και τουρίστες.

δ. Γερμανία

Η κ. Μέρκελ κέρδισε με 41,5% τις εκλογές της 23 Σεπτεμβρίου, αλλά χωρίς αυτοδυναμία. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την μη είσοδο στη Βουλή των Φιλελευθέρων, την οδήγησε στο σχηματισμό κυβερνήσεως μεγάλου συνασπισμού με τους σοδιαλδημοκράτες, που θα αναλάβει καθήκοντα στις 17 Δεκεμβρίου.

ε. Ισπανία

Η Κομισιόν, απογοητεύοντας τη Βρετανία, απεφάνθη ότι η Ισπανία δεν παραβίασε την κοινοτική νομοθεσία, επιβάλλοντας αυστηρούς τελωνειακούς ελέγχους στα σύνορα με το Γιβραλτάρ, ως αντίποινα για τη δημιουργία τεχνητού υφάλου στα διαφιλονικούμενα ύδατα, ο οποίος παρεμπόδιζε τα ισπανικά αλιευτικά.

στ. Γαλλία

Πολιτική θύελλα ξέσπασε στις 9 Οκτωβρίου από τις δηλώσεις του Υπουργού Εσωτερικών κ. Βουλς, ότι πρέπει να απελαθούν οι ρομά, αλλά και από τη σύλληψη μιας μαθήτριας ρομά της Λευνάρντα και η απέλασή της στο Κόσοβο μαζί με την οικογένειά της.

Οι αντεγκλήσεις ακόμη και μεταξύ των Υπουργών ανάγκασαν τον κ. Ολάντ να παρέμβει για την εκτόνωση της εντάσεως.

Ο όλος χειρισμός μείωσε κατακόρυφα τη δημοτικότητα του κ. Ολάντ και εκτόξευσε στο 58% αυτήν του κ. Βουλς, ο οποίος κατέστη ο πλέον δημοφιλής πολιτικός της Γαλλίας.

6. ΗΠΑ

Την 1η Ιανουαρίου ο Λευκός Οίκος αναγκάστηκε να βάλει «λουκέτο» σε πολλές υπηρεσίες εκ του λόγου ότι οι Ρεπουμπλικάνοι, που έχουν την πλειοψηφία στο Κογκρέσο, απέρριψαν το νομοσχέδιο για την αύξηση του πλαφόν δανεισμού της χώρας, επειδή ο κ. Ομπάμα αρνείται να διαπραγματευθεί την κατάργηση του νόμου για την υγειονομική περίθαλψη, του αποκαλουμένου Obama care. Ύστερα από διαπραγματεύσεις 16 ημερών επήλθε συμβιβασμός και δόθηκε αναβολή μέχρι τις αρχές του Φεβρουαρίου 2014, οπότε θα συζητηθεί εκ νέου το ζήτημα. Η παράλυση της κυβερνήσεως είχε τεράστιο κόστος. Σύμφωνα με την Standar & Poors το «λουκέτο» στοίχισε 24 δις δολάρια και μείωσε την κατανάλωση κατά 0,6%.

Ένταση στις σχέσεις των ΗΠΑ και των συμμάχων τους προκάλεσε η διαρροή εγγράφου της Εθνικής Υπηρεσίας Ασφαλείας (NSA) από τον πρώην συνεργάτη της Σνόουτεν, που έχει εξασφαλίσει πολιτικό άσυλο στη Ρωσία, σύμφωνα με το οποίο η NSA παρακολουθούσε τα τηλέφωνα 35 ηγετών του κόσμου, συμπεριλαμβανομένης και της κ. Μέρκελ. Σε αντίδραση το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισε την αναστολή της πρόσβασης των ΗΠΑ στη βάση των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών δεδομένων που τηρείται στο Βέλγιο.

7. ΡΩΣΙΑ

Όπως ανακοίνωσε στο Υπουργείο Άμυνας, προτεραιότητα για τις Ναυτικές Δυνάμεις το 2014 θα αποτελέσει η περιοχή της Αρκτικής στην οποία θα αναπτυχθούν μια σειρά περιπολικά και παγοθραυστικά, προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα της χώρας.

Ο ανταγωνισμός για την Αρκτική έχει ενταθεί τα τελευταία χρόνια. Οι ΗΠΑ, η Δανία, η Νορβηγία και ο Καναδάς αυξάνουν την παρουσία τους στην περιοχή, καθώς εκτιμάται ότι αυτή περιέχει τεράστια αποθέματα υδρογονανθράκων.

Ο κ. Πούτιν ανακοίνωσε στις 29 Νοεμβρίου ότι η Ρωσία θα εκτοξεύσει 5 στρατιωτικούς δορυφόρους μέχρι το τέλος του έτους και άλλους 6 το 2014, ενώ μέχρι το 2020 το Ναυτικό θα έχει παραλάβει 8 στρατηγικά πυρηνικά υποβρύχια.

8. ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Ο πρόεδρος κ. Γιανουκόβιτς αποφάσισε την τελευταία στιγμή στις 24 Νοεμβρίου να μην υπογράψει την εμπορική συμφωνία με την ΕΕ, την λεγομένη Ανατολική Εταιρική Σχέση, στην οποία συμμετέχουν η Λευκορωσία, η Μολδαβία, η Γεωργία, η Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν και να επαναλάβει τις οικονομικές συνομιλίες με τη Ρωσία και τις χώρες της Κοινοπολιτείας, προβάλλοντας ως δικαιολογία τους επαχθείς όρους που έθετε το ΔΝΤ προκειμένου να αντισταθμίσει τις απώλειες από τις επαπειλούμενες κυρώσεις της Ρωσίας. Γεγονός όμως είναι ότι στο διάστημα που προηγήθηκε ο κ. Γιανουκόβιτς δεχόταν μεγάλες πιέσεις τόσο από την ΕΕ, που έθετε ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή την απελευθέρωση της πρώην πρωθυπουργού κ. Τιμονέσκο η οποία εκτίει ποινή φυλακίσεως, όσο και από τη Ρωσία, που απειλούσε με διακοπή της παροχής αερίου.

Η αντιπολίτευση υπέβαλε αμέσως πρόταση μομφής, η οποία απερρίφθη από τη Βουλή, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών ξεχύθηκαν στους δρόμου και κατέλαβαν δημόσια κτίρια, απαιτώντας την παραίτηση του κ. Γιανουκόβιτς. Οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις με την αστυνομία συνεχίζονται ακόμη.

Την ανησυχία τους για την υπερβολική βία κατά των διαδηλωτών εξέφρασαν και οι αντιπροσωπείες των χωρών μελών του ΟΑΣΕ που συνήλθε στο Κίεβο στις 5 Δεκεμβρίου. Μάλιστα ο ΥΠΕΞ της Γερμανίας, η εκπρόσωπος Εξωτερικών Υπηρεσιών της ΕΕ κ. Άστον και η Υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ κ. Νούλατ, συναντήθηκαν με τους ηγέτες της αντιπολιτεύσεως και βρέθηκαν στο πλευρό των διαδηλωτών, προκαλώντας την έντονη αντίδραση του πρωθυπουργού της Ρωσίας κ. Μεντβέντεφ, που τους κατηγόρησε για ανάμειξη στα εσωτερικά ξένης χώρας.

Ο ΥΠΕΞ κ. Κέρι εκφράζοντας τη δυσαρέσκειά των ΗΠΑ, ακύρωσε την προγραμματισμένη επίσκεψη στο Κίεβο για συμμετοχή στη Σύνοδο του ΟΑΣΕ και επισκέφθηκε τη γειτονική Μολδαβία η οποία ακολουθεί φιλοδυτική πορεία, εξ αιτίας της οποίας η Μόσχα έχει κλείσει την πόρτα στο σημαντικότερο εξαγωγικό προϊόν, το μολδαβικό κρασί, με την Ε Ε να έχει μειώσει τους δασμούς για την εισαγωγή του στις χώρες μέλη της.

Η τακτική του κ. Γιαννουκόβιτς, με την οποία προσπαθεί να εξασφαλίσει τα μέγιστα οικονομικά οφέλη τόσο από την ΕΕ όσο και από τη Ρωσία, ίσως αποδειχθεί επικίνδυνη. Ήδη η ΕΕ απειλεί ότι θα του κλείσει την πόρτα, ενώ η Μόσχα τον καλεί να εντάξει την Ουκρανία στην Τελωνειακή Ένωση που συμμετέχουν Ρωσία, Λευκωσία και Καζακστάν.

9. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Ιράν

Στις 24 Νοεμβρίου, ΗΠΑ και Ιράν ανακοίνωσαν στη Γενεύη ότι κατέληξαν σε συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα, διάρκειας 6 μηνών. Η συμφωνία που επετεύχθη, ύστερα από μυστικές διαπραγματεύσεις που άρχισαν τον Μάϊο και διεξήγοντο παράλληλα με αυτές μεταξύ του Ιράν και των 5+1 χωρών (ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία) προβλέπει :

-Εκ μέρους του Ιράν τη δέσμευση για περιορισμό στον εμπλουτισμό του ουρανίου μέχρι το επίπεδο 5%, δηλαδή πολύ κάτω από το επίπεδο που δίνει δυνατότητα κατασκευής ατομικής βόμβας, την εξουδετέρωση του ημίσεως από το απόθεμα του ουρανίου που είναι εμπλουτισμένο στο 20% και την αποδοχή αυστηροτέρων ελέγχων.

-Εκ μέρους των ΗΠΑ: Την σταδιακή άρση μέρους των κυρώσεων στους τομείς πετροχημικών, ευγενών μετάλλων και τραπεζικών συναλλαγών, γεγονός που όπως υπολογίζεται, θα ωφελήσει την ιρανική οικονομία κατά επτά δις δολάρια.

Εφόσον τηρηθούν οι όροι της προσωρινής συμφωνίας, θα υπογραφεί η τελική συμφωνία, η οποία μεταξύ άλλων θα προβλέπει :

-Άρση όλων των κυρώσεων.

-Προγρμματισμένους ελέγχους του πυρηνικού προγράμματος.

-Επικύρωση του προσθέτου πρωτοκόλλου (Additional Protocol), το οποίο προβλέπει έκτακτους ελέγχους.

-Διεθνή συνεργασία του Ιράν για τον εμπλουτισμό ουρανίου.

Την ικανοποίησή τους για τη συμφωνία εξέφρασαν ο πρόεδρος Ομπάμα, ο θρησκευτικός ηγέτης του Ιράν κ. Χαμενεί, η Ρωσία, η Κίνα και όλες οι χώρες της Δύσεως.

Την αντίθεσή του εξέφρασε το Ισραήλ, με τον πρόεδρος κ. Νετα-

νιάχου να την χαρακτηρίζει «ιστορικό λάθος» και να δηλώνει ότι η χώρα του δεν δεσμεύεται από τη συμφωνία. Για να καθησυχάσει τους φόβους του, ο Υ Π ΕΞ των ΗΠΑ κ. Κέρι έσπευσε στο Ισραήλ και διαβεβαίωσε τον κ. Νετανιάχου ότι η ασφάλεια του Ισραήλ βρίσκεται στην κορυφή της ατζέντας των ΗΠΑ.

Αντίθετοι είναι επίσης οι σκληροπυρηνικοί του Ιράν με πρώτο τον τέως πρόεδρο κ. Αχμεντινεζάντ και ισχυροί παράγοντες του Κογκρέσου των ΗΠΑ.

Πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι το Ισραήλ θα επιδιώξει την ακύρωση της συμφωνίας δια του ισραηλινού λόμπυ στο αμερικανικό Κογκρέσο ψηφίζοντας νέες κυρώσεις κατά του Ιράν.

Επιφυλάξεις εξέφρασαν η Σαουδική Αραβία και όλες οι χώρες του Περσικού Κόλπου των οποίων την ασφάλεια εγγυήθηκαν οι ΗΠΑ με δηλώσεις του κ. Κέρι. Ο ΥΠΕΞ του Ιράν κ. Σαρίφ πραγματοποίησε επισκέψεις στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Κουβέϊτ, το Κατάρ και το Ομάν με στόχο να τερματιστεί η εποχή των εντάσεων από την εμπρηστική πολιτική του προηγουμένου προέδρου κ. Αχμετινατζάντ. Μάλιστα από την πρωτεύουσα του Κατάρ δήλωσε ότι η χώρα του είναι έτοιμη να συμφιλιωθεί με τη Σαουδική Αραβία, η οποία μέχρι τώρα δεν έχει απαντήσει.

Η Σαουδική Αραβία θα δυσκολευτεί πολύ να αποδεχθεί την έξοδο από την απομόνωση του βασικού της ανταγωνιστή στην περιοχή που είναι το Ιράν.

Η συμφωνία της Γενεύης εφόσον ολοκληρωθεί:

-Θα δημιουργήσει μια δυναμική που θα αλλάξει όλο το γεωστρατηγικό χάρτη της περιοχής, γιατί θα ανοίξει ο δρόμος και για άλλες συνεργασίες κυρίως στο μέτωπο της Συρίας και του Αφγανιστάν για την αντιμετώπιση της Αλ Κάϊντα, κοινού εχθρού ΗΠΑ και Ιράν.

-Θα αλλάξει τον ενεργειακό χάρτη, επιφέροντας τεράστιες αλλαγές στην αγορά της ενέργειας και θα μειώσει τις τιμές των καυσίμων.

-Θα ευνοήσει τη συνεννόηση στο Συριακό.

Αμέσως μετά την ανακοίνωση άρχισαν συνομιλίες μεταξύ των τεχνοκρατών για τη ρύθμιση των λεπτομερειών και στις 29 Νοεμβρίου το Ιράν, υλοποιώντας τη συμφωνία, προσκάλεσε τους επιθεωρητές της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας του ΟΗΕ (ΙΑΕΑ) να επισκεφθούν τις εγκαταστάσεις παραγωγής βαρέως ύδατος. Στις 13 Δεκεμβρίου όμως διεκόπησαν οι συνομιλίες κατόπιν της αποφάσεως των Η ΠΑ να προστεθούν στη «μαύρη λίστα» για την παραβίαση των διεθνών κυρώσεων που έχουν επιβληθεί στο Ιράν, άλλες 19 εταιρείες και ιδιώτες. Οι ΗΠΑ προχώρησαν στην ενέργεια αυτή, σύμφωνα με εκτιμήσεις διπλωματών, για να αποφύγουν την επιβολή επιπλέον κυρώσεων από το Κογκρέσο όπως απειλούν πολλοί βουλευτές, αλλά το Ιράν την είδε ως εχθρική. Εκτιμάται όμως ότι το πρόβλημα θα ξεπεραστεί.

β. Συρία

Ύστερα από σκληρές διαπραγματεύσεις ΗΠΑ και Ρωσία κατέληξαν στις 25 Σεπτεμβρίου σε συμφωνία για την καταστροφή του χημικού οπλοστασίου της Συρίας, η οποία ψηφίστηκε στις 28 Σεπτεμβρίου από όλα τα μέλη του ΣΑ/ΟΗΕ.

Σε υλοποίηση της αποφάσεως, οι επιθεωρητές ξεκίνησαν το έργο τους στις 2 Οκτωβρίου. Μέχρι τις 31 Οκτωβρίου η Συρία είχε ολοκληρώσει την καταστροφή όλου του εξοπλισμού της για την παραγωγή και συναρμολόγηση χημικών όπλων, όπως προέβλεπε η πρώτη φάση και μέχρι τις 15 Νοεμβρίου είχε συγκεντρώσει όλα τα χημικά, που ξεπερνούν τους 1000 τόνους προς καταστροφή, σύμφωνα με τη δεύτερη φάση.

Τα χημικά εξακολουθούν να παραμένουν όμως στη Συρία, γιατί καμία χώρα δεν δέχθηκε την καταστροφή τους στο έδαφός της. Κατόπιν αυτού αποφασίστηκε όπως οι 800 τόνοι καταστραφούν με ασφάλεια σε εμπορικές εγκαταστάσεις 35 εταιρειών, που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον και τα υπόλοιπα να αδρανοποιηθούν εν πλω στο αμερικανικό πλοίο MV CAPRE RAY.

Ενώ οι πολεμικές συγκρούσεις συνεχίζονται τα ΗΕ ανακοίνωσαν ότι στις 22 Ιανουαρίου 2014 θα πραγματοποιηθεί στη Γενεύη η διάσκεψη για την επίλυση του Συριακού. Στη διάσκεψη «Γενεύη ΙΙ» όπως αποκαλείται, θα συμμετάσχουν και οι δύο παρατάξεις, του Άσαντ και της αντιπολιτεύσεως, με στόχο την ειρηνική πολιτική μετάβαση της χώρας, μέσω του σχηματισμού μιας προσωρινής κυβερνήσεως με πλήρεις εκτελεστικές εξουσίες και τον έλεγχο των δυνάμεων ασφαλείας.

Οι άκρως αντίθετες απόψεις των δύο παρατάξεων δεν αφήνουν περιθώρια για επιτυχία της διασκέψεως. Σοβαρή όμως επίδραση θα έχει η στάση του Ιράν μετά τη συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Το πιθανότερο είναι να γίνει αποδεκτή η παραμονή του Άσαντ κατά τη μεταβατική περίοδο, ως εγγύηση για την αντιμετώπιση των ισλαμιστών εξτρεμιστών της Αλ Κάϊντα, πουδρουν στη χώρα και είναι εχθροί τόσο των ΗΠΑ, όσο και του Ιράν, αλλά με την προϋπόθεση ότι δεν θα είναι υποψήφιος στις επόμενες προεδρικές εκλογές.

γ. Παλαιστινιακό

Στις 6 Νοεμβρίου διακόπηκαν οι ειρηνευτικές συνομιλίες λόγω πλήρους ασυμφωνίας στο θέμα των εποικισμών και στις 12 Νοεμβρίου η ισραηλινή κυβέρνηση, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά, απηύθυνε πρόσκληση υποβολής προσφορών για την κατασκευή 25.000 νέων κατοικιών στη Δ.Όχθη και τα Ιεροσόλυμα. Κατόπιν αυτού ο κ. Αμπάς δήλωσε ότι εάν το Ισραήλ δεν αναθεωρήσει την απόφασή του αυτό θα σημάνει και το τέλος της ειρηνευτικής διαδικασίας.

Ο κ. Κέρι επισκέφθηκε στις 5-6 Δεκεμβρίου την περιοχή και είχε συνομιλίες με τον κ. Νετανιάχου και τον κ. Αμπάς. Μετά τις συνομιλίες εκπρόσωπος των Παλαιστινίων χαρακτήρισε τις ιδέες του κ. Κέρι πολύ κακές. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, ο κ. Κέρι, προκειμένου να κάμψει τις αντιρρήσεις του κ. Νετανιάχου για τη συμφωνία με το Ιράν, υιοθέτησε τις θέσεις του Ισραήλ, στο ότι δεν μπορεί να δοθεί λύση όσο η Γάζα ελέγχεται από τη Χεζμπολάχ και στο ότι σε περίπτωση λύσεως το Ισραήλ θα εξακολουθήσει να διατηρεί τη στρατιωτική παρουσία του κατά μήκος των συνόρων με την Ιορδανία, μη αποδεχόμενο την ανάπτυξη ειρηνευτικής δυνάμεως που προτείνουν οι Παλαιστίνιοι.

Οι ΗΠΑ μετά τις συμφωνίες για το Ιράν και τη Συρία, θα εντείνουν τις προσπάθειές τους και για την επίλυση του παλαιστινιακού, αλλά με μικρές πιθανότητες επιτυχίας, όσο τουλάχιστον είναι στην εξουσία οι Νετανιάχου και Λίμπερμαν, οι οποίοι δεν αποδέχονται ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος.

Διαμάχη έχει ξεσπάσει μεταξύ των επιστημόνων που ερευνούν τα αίτια του θανάτου του Αραφάτ. Οι Ελβετοί πιθανολογούν ότι ο θάνατος προήλθε από δηλητηρίαση με πολώνιο, ενώ οι Γάλλοι ότι οφείλεται σε φυσικά αίτια. Για το ίδιο θέμα οι Ρώσοι συνεχίζουν

την έρευνα.

δ. Ιράκ

Συνεχίζονται οι πολύνεκρες βομβιστικές επιθέσεις από τις ακραίες σουνιτικές οργανώσεις τύπου Άλ Κάϊντα, που άρχισαν μετά τη βίαιη διάλυση των καταυλισμών διαδηλωτών στη Βαγδάτη το Μάϊο. Από τότε μέχρι το Σεπτέμβριο τα θύματα υπερέβησαν τις 4000.

Η βία θα συνεχίζεται όσο η σουνιτική κοινότητα θεωρεί ότι είναι περιθωριοποιημένη και η κυβέρνηση δεν παίρνει μέτρα για να διασκεδάσει αυτή την εντύπωση.

ε. Σαουδική Αραβία

Ο ΥΠΕΞ της Σαουδικής Αραβίας ανακοίνωσε ότι η χώρα αρνήθηκε να καταλάβει την έδρα του μη μονίμου μέλους του ΣΑ του ΟΗΕ, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη στάση του ΟΗΕ στο Παλαιστινιακό και το Συριακό.

10. ΑΦΡΙΚΗ

α. Αίγυπτος

Συνεχίζονται οι φονικές συγκρούσεις των οπαδών τους Μουσουλμανικής Αδελφότητος με την αστυνομία και τους οπαδούς του στρατιωτικού καθεστώτος, ενώ οι μετριοπαθείς, όπως ο Μπαραντέϊ, έχουν τεθεί στο περιθώριο.

Στις 4 Νοεμβρίου παρουσιάστηκε ενώπιον του δικαστηρίου ο κ. Μόρσι, κατηγορούμενος για υποκίνηση δολοφονιών πολιτικών του αντιπάλων. Η δίκη όμως ανεβλήθη για τις 8 Ιανουαρίου 2014 λόγω των αντιδράσεων που προκάλεσαν οι επιθετικές διακηρύξεις του κ. Μόρσι, ο οποίος δεν ανεγνώριζε τη νομιμότητα του δικαστηρίου και γιατί οι δικηγόροι υπερασπίσεως δεν είχαν λάβει γνώση της δικογραφίας, που περιλαμβάνει 20.000 σελίδες.

Απρόοπτη όμως τροπή είχε και η δίκη του ιδεολογικού ηγέτη της Αδελφότητος των Μουσουλμάνων κ. Μαντιέ η οποία ανεβλήθη, γιατί οι δικαστές παραιτήθηκαν για λόγους συνειδήσεως.

Με απόφαση δικαστηρίου του Καίρου, οι «Αδελφοί Μουσουλμάνοι» ετέθησαν εκτός νόμου.

Η κυβέρνηση, η οποία έχει δεσμευτεί για εκλογές τον επόμενο χρόνο, φέρεται αποφασισμένη να ακυρώσει εξ ολοκλήρου το Σύνταγμα του κ. Μόρσι που επικυρώθηκε με ποσοστό 64% σε δημοψήφισμα στο οποίο όμως η συμμετοχή περιορίστηκε στο 30%.

Η Αίγυπτος απέλασε τον Τούρκο Πρέσβη λόγω των προσβλητικών για την ηγεσία της δηλώσεων του κ. Ερντογάν. Αντιδρώντας η Άγκυρα κήρυξε ως ανεπιθύμητο πρόσωπο τον Πρέσβη της Αιγύπτου ο οποίος όμως έχει ανακληθεί από τον Αύγουστο.

β. Λιβύη

Στις 4 Δεκεμβρίου το Γενικό Εθνικό Κογκρέσο, που είναι η ανωτάτη αρχή της χώρας, ψήφισε τη Σαρία, δηλαδή τον ισλαμικό νόμο, ως βάση των κρατικών θεσμών της χώρας, γεγονός που ενδέχεται να επηρεάσει το τραπεζικό σύστημα, αλλά και το ποινικό και οικονομικό δίκαιο.

Πολύνεκρες συγκρούσεις μεταξύ του στρατού και των ομάδων πολιτοφυλακής σημειώνονται σε όλη τη χώρα και ιδιαίτερα στην Τρίπολη και τη Βεγγάζη. Οι απαγωγές αξιωματούχων, όπως του πρωθυπουργού τον Οκτώβριο, του υπαρχηγού των μυστικών υπηρεσιών το Νοέμβριο κ.α., έχει καταστεί η συνήθης πρακτική διεκδικήσεως αιτημάτων από τις αντιμαχόμενες ομάδες.

Στις 18 Νοεμβρίου οι υπουργοί εξωτερικών της ΕΕ εξέφρασαν την ανησυχία τους για το ότι στα ανατολικά και νοτιοανατολικά της χώρας έχουν βρει καταφύγιο ισχυρές ισλαμικές ομάδες και συζήτησαν για τη λήψη μέτρων.

γ. Υεμένη

Η Αλ Κάϊντα στην Αραβική Χερσόνησο, η αποκαλουμένη AQAP, επιτίθεται συχνά εναντίον στρατιωτικών βάσεων και μάλιστα, ως υποτίθεται, αυστηρώς φρουρουμένων, με συνέπεια να εγείρονται ερωτήματα για την ικανότητα της κυβερνήσεως να διαχειριστεί το πρόβλημα ασφάλειας. Εκτός όμως από την AQAP προβλήματα δημιουργούν το αποσχιστικό κίνημα του νότου και οι σιίτες αντάρτες, που απειλούν με αποσταθεροποίηση τη χώρα.

Στις 5 Δεκεμβρίου η Αλ Κάϊντα που ανέλαβε την ευθύνη, πραγματοποίησε επίθεση εναντίον του Υπουργείου Άμυνας με 52 νεκρούς στρατιώτες και πολίτες.

11.ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Ο πρόεδρος κ. Καρζάϊ, παρά τις πιέσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, αρνείται να υπογράψει τη διμερή συμφωνία για τους όρους παραμονής μικρής αμερικανικής δυνάμεως μετά το 2014 που θα αποχωρήσουν οι νατοϊκές δυνάμεις, αν δεν εκπληρωθούν οι δύο όροι που έχει θέσει, να σταματήσουν οι επιθέσεις σε σπίτια Αφγανών και να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις από μηδενική βάση. Ο εκπρόσωπος του κ. Καρζάϊ απαντώντας σε δήλωση του ΥΠΕΞ των ΗΠΑ ότι τη συμφωνία θα μπορούσε να υπογράψει ο Υπουργός Αμύνης ανέφερε ότι ο Πρόεδρος δεν θα επιτρέψει σε κανένα Υπουργό να το κάνει. Από πλευράς τους οι ΗΠΑ απειλούν ότι αν δεν υπογραφεί εγκαίρως η συμφωνία θα αποσύρουν όλες τις δυνάμεις, ενώ αξιωματούχοι του ΝΑΤΟ προειδοποιούν ότι θα τεθεί σε κίνδυνο και η οικονομική βοήθεια 8 δις δολάρια το χρόνο, που προσφέρει η Διεθνής Κοινότητα.

β. Πακιστάν

Οι Πακιστανοί Ταλιμπάν εξέλεξαν ως αρχηγό τους στις 7 Νοεμβρίου το σκληροπυρηνικό μουλά Φαζλουλάχ, σε αντικατάσταση του φονευθέντος προκατόχου του Χακιμουλάχ Μεχσούντ από αμερικανικό μη επανδρωμένο α/φ την 1η Νοεμβρίου. Ο εκπρόσωπος των Ταλιμπάν ανακοινώνοντας την εκλογή του νέου αρχηγού δήλωσε ότι διακόπτονται οι συνομιλίες με την κυβέρνηση που είχε αρχίσει ο προκάτοχός του, ενώ ο Πακιστανός Υπουργός Εσωτερικών κατηγόρησε τις ΗΠΑ ότι σαμποτάρουν την προοπτική ειρηνεύσεως.

Ο Υπουργός Εσωτερικών ανακοίνωσε στις 17 Νοεμβρίου ότι ο τ. Πρόεδρος κ. Μουσάραφ θα παραπεμφθεί σε δίκη, κατηγορούμενος για προδοσία, η οποία πηγάζει από το γεγονός ότι το 2007, ως Πρόεδρος και Αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων, είχε επιβάλει κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

γ.Σχέσεις Κίνας-Ιαπωνίας

Ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών προκάλεσε η απόφαση της Κίνας να ανακηρύξει στις 23 Νοεμβρίου ζώνη αεράμυνας η οποία καλύπτει μεγάλο μέρος της θάλασσας της Αν. Κίνας, περιλαμβανομένου και του χώρου πάνω από τα διαφιλονικούμενα από την Ιαπωνία νησιά Σενκάκου/Νταϊόγιου.

Στην απόφαση αυτή της Κίνας αντέδρασαν αμέσως οι ΗΠΑ που απέστειλαν δύο Β-52 να πετάξουν στην ανακηρυχθείσα ζώνη χωρίς να ζητήσουν την άδειά της. Το ίδιο έπραξαν και

η Ιαπωνία και Ν.Κορέα χωρίς να εκδηλωθεί καμία αντίδραση εκ μέρους της Κίνας και στις δύο περιπτώσεις, αλλά οι τόνοι ανέβηκαν και πάλι, όταν στις 29 Νοεμβρίου η Κίνα έστειλε για πρώτη φορά μαχητικά αεροσκάφη στην ανακηρυχθείσα ζώνη.

Στις 2 Δεκεμβρίου έσπευσε στην περιοχή ο αντιπρόεδρος των Η ΠΑ κ. Μπάϊντεν, ο οποίος συναντήθηκε στο Τόκιο με τον πρωθυπουργό κ. Άμπε και στο Πεκίνο με τον πρόεδρο κ. Σι Τζίπινγκ. Ο κ. Μπάϊντεν απογοήτευσε τους Ιάπωνες, γιατί αντί να ζητήσει από την Κίνα να ακυρώσει την απόφασή της, όπως περίμεναν, αυτός περιορίστηκε στο να εκφράσει «βαθειά ανησυχία» και να γνωρίσει στον Κινέζο πρόεδρο ότι οι ΗΠΑ δεν αναγνωρίζουν την κινεζική ζώνη. Γεγονός όμως είναι ότι αμέσως μετά τη συνάντηση ο Κινέζος Υπουργός Άμυνας δήλωσε ότι οι εμπορικές πτήσεις θα είναι ελεύθερες.

Η στάση αυτή των ΗΠΑ ερμηνεύτηκε από πολλούς παρατηρητές ότι οφείλεται στο στρατηγικό σχεδιασμό της να παρεμποδίζει την άνοδο της Κίνας, χωρίς όμως να φαίνεται.

δ. Βόρεια Κορέα

Το καθεστώς της Πιονγιάνγκ ανακοίνωσε την εκτέλεση του θείου και μέντορα του Κιμ Γιονγκ Ουν κ. Σονγκ και δύο συνεργατών του, κατηγορώντας τον για διαφθορά και προδοσία, αλλά αναβάθμισε τη θεία του ορίζοντάς την στις 14 Δεκεμβρίου μέλος της επιτροπής κηδειών, μια θέση που θεωρείται υψηλή.

Η εκτέλεση του Σονγκ, που εθεωρείτο εκσυγχρονιστής, έχει προκαλέσει ανησυχία στη Ν.Κορέα, γιατί εκτιμά ότι αυτό θα σημάνει τη σκλήρυνση της στάσεως του καθεστώτος.

Ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ χαρακτήρισε τον Κιμ ως ριψοκίνδυνο και ανασφαλή και κάλεσε τη Ρωσία, την Κίνα, την Ιαπωνία και τη Ν.Κορέα να πιέσουν από κοινού για το πυρηνικό πρόγραμμα της Β.Κορέας.

12. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ

α. Βενεζουέλα

Στις 19 Νοεμβρίου η Εθνοσυνέλευση ενέκρινε νόμο με τον οποίο παραχωρούνται στον Πρόεδρο Μαδούρο έκτακτες εξουσίες που του επιτρέπουν να κυβερνά με διατάγματα για ένα έτος γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση της αντιπολιτεύσεως, και των ΗΠΑ, οι οποίες και εξέδωσαν ταξιδιωτική οδηγία στις 22 Νοεμβρίου με την οποία προειδοποιούν τους αμερικανούς να μη σχεδιάζουν μέχρι νεωτέρας άσκοπα ταξίδια για τη Βενεζουέλα στην οποία τα βίαια εγκλήματα είναι συνήθη.

β. Βραζιλία

Η πρόεδρος κ. Ρούσεφ ανέβαλε την προγραμματισμένη για τις 23 Σεπτεμβρίου επίσκεψή της στις ΗΠΑ εξ αιτίας της αποκαλύψεως, από τα έγγραφα που διέρρευσε στον τύπο ο Σνόουντεν, ότι οι υπηρεσίες ασφαλείας της Αμερικής παρακολουθούσαν τα τηλέφωνά της.

Τί είναι το ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ.

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ), είναι μη επαγγελματικό και μη κερδοσκοπικό σωματείο, συνεχίζοντας το καταξιωμένο έργο της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ), που είχε ιδρυθεί τον Οκτώβριο 1994.

Αποτελεί αδέσμευτη, αξιόπιστη και ανεξάρτητη δεξαμενή σκέψης και το βήμα ανταλλαγής απόψεων.

Αναλαμβάνει την εκπόνηση Μελετών, Διαλέξεων, Ομιλιών, Παρουσιάσεων, και μπορεί να οργανώνει και να συμμετέχει σε Σεμινάρια, Συνέδρια, Ημερίδες και Συμπόσια σε εθνικές, διεθνείς, ευρωπαϊκές και διακρατικές, συνεργασίες και δίκτυα.

Ο σκοπός του ΕΛΙΣΜΕ είναι η αδέσμευτη και αξιόπιστη άρθρωση δημοσίου λόγου, επί θεμάτων γεωπολιτικής (γεωστρατηγική, γεωοικονομία), διπλωματίας, διεθνούς δικαίου, εξωτερικών και εσωτερικών θεμάτων ειδικού εθνικού ενδιαφέροντος καθώς και επί διεθνών και ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος θεμάτων, με έμφαση στην προώθηση των εθνικών συμφερόντων, και στην εκπλήρωση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Το ΕΛΙΣΜΕ, είναι στελεχωμένο με ειδικευμένο και επιστημονικό προσωπικό από απόστρατους Αξιωματικούς των τριών Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, του Διπλωματικού Σώματος, Πανεπιστημιακούς, Οικονομολόγους, Νομικούς, Διεθνολόγους, καθώς και προσωπικότητες από τον Επιχειρηματικό και τον Δημοσιογραφικό χώρο.

Τομείς Μελετών, Διαλέξεων, Παρουσιάσεων, Σεμιναρίων, Συνεδρίων, Ημερίδων, Συμποσίων:

- εθνική στρατηγική, εξωτερική πολιτική, άμυνα, ασφάλεια, οικονομία, ενέργεια, τεχνολογία, κοινωνία, ομογένεια, πολιτισμό, προστασία του περιβάλλοντος.
- διεθνείς σχέσεις, κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική, άμυνα και ασφάλεια, ευρωπαϊκή διεύρυνση και εμβάθυνση, διατλαντικές σχέσεις, προοπτικές, αναδιάρθρωση και μετεξέλιξη του ΝΑΤΟ.
- γεωπολιτική ανάλυση Κρατών, Διεθνών Οργανισμών και Συμμαχιών, που παρουσιάζουν εθνικό και ευρωπαϊκό ενδιαφέρον.

Οι «Προβληματισμοί» είναι το τριμηνιαίο περιοδικό του ΕΛΙΣΜΕ, το οποίο όμως, λόγω του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα του Ινστιτούτου, διανέμεται στα εγγεγραμμένα μέλη του, σε υπουργεία, κρατικούς και δημόσιους φορείς, αλλά και σε όσους εγγραφούν συνδρομητές του.

Επισκεφθείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα του Ινστιτούτου μας στην διεύθυνση
www.elisme.gr

Οι δημοσιευόμενες εργασίες των συγγραφέων στο περιοδικό μας απηχούν τις προσωπικές των απόψεις , χωρίς να είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις του Ινστιτούτου μας.

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Του Ταξιάρχου ΕΛ.ΑΣ Δημητρίου Παπαναγιώτου
Διευθυντού Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής

Η Χώρα μας, δυστυχώς, βρίσκεται στις πρώτες θέσεις του σχετικού πίνακα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από πλευράς αριθμού θανατηφόρων τροχαίων ατυχημάτων, που σημειώνονται κατ' έτος (για το έτος 2012 σημειώθηκαν 93 θανάσιμοι τραυματισμοί ανά εκατ. κατοίκους). Αυτή η θλιβερή πρωτιά όμως, πρέπει με κάθε τρόπο να σταματήσει.

Το τροχαίο ατύχημα είναι μια σύνθετη κατάσταση, η οποία επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες, όπως:

- Ο χρήστης της οδού (οδηγός – επιβάτης – πεζός)
- Το όχημα.
- Η οδική υποδομή και το οδικό περιβάλλον (οδόστρωμα, σήμανση, σηματοδότηση, φωτισμός, στηθαία ασφαλείας, διαφημίσεις, κλιματολογικές συνθήκες κλπ).

Τα τελευταία χρόνια, τόσο τα οχήματα, όσο και το οδικό περιβάλλον στην Ελλάδα έχουν βελτιωθεί αισθητά. Εκείνο που απομένει να βελτιωθεί, κατ' ουσίαν να αλλάξει ριζικά, είναι ο παράγοντας άνθρωπος, δηλαδή η οδική συμπεριφορά των οδηγών, των επιβατών και των πεζών. Εάν δεν υπάρχει ατομική ευθύνη και ευαισθητοποίηση, τότε δεν μπορούμε να προσδοκούμε και θεαματικά αποτελέσματα στην αύξηση του επιπέδου της Οδικής Ασφάλειας στη χώρα μας.

Η αλλαγή της οδηγικής συμπεριφοράς των Ελλήνων, προς το καλύτερο βέβαια, μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την παιδεία, την κυκλοφοριακή αγωγή, την υπευθυνότητα και τη συνειδητοποίηση ότι η συμμετοχή στην κυκλοφορία είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και δεν επιτρέπονται λάθη και συμπεριφορές που εκθέτουν σε κίνδυνο την περιουσία, τη σωματική ακεραιότητα και τη ζωή των συνανθρώπων μας. Η κυκλοφοριακή αγωγή είναι το πιο κρίσιμο σημείο στην οδική ασφάλεια. Αυτό θεωρούμε ότι είναι το σημαντικότερο που πρέπει να αλλάξει. Ουσιαστικά δηλαδή να αναθεωρήσουμε και να τοποθετήσουμε σε νέα σωστή βάση την οδική μας συμπεριφορά, η οποία πρέπει να διακρίνεται από το σεβασμό προς το συνάνθρωπο και το περιβάλλον, από την ευγένεια και την αλληλοκατανόηση. Η κυκλοφοριακή ευταξία και ασφάλεια δεν είναι ατομική υπόθεση, αλλά υπόθεση κοινής προσπάθειας και συνεισφοράς.

Ανεξάρτητα από το πόσο καλό, πόσο γρήγορο, πόσο ακριβό και πόσο αποδοτικό είναι το αυτοκίνητό μας, ο καθένας από εμάς είναι ο ΟΔΗΓΟΣ που αποφασίζει εάν το αυτοκίνητό του είναι ένα ασφαλές μέσο μεταφοράς. Καλός οδηγός δεν είναι ο τέλειος οδηγός. Είναι αμφίβολο εάν υπάρχει τέτοιος οδηγός. Πέρα από την επιδεξιότητα και την εμπειρία που έρχονται με τον χρόνο, ο καλός οδηγός πρέπει να διακρίνεται για την:

- Υπευθυνότητα.
- Συγκέντρωση προσοχής (προσήλωση).
- Αντίληψη.
- Υπομονή.
- Εμπιστοσύνη.

Εμπιστεύομαι τον εαυτό μου, με την έννοια ότι γνωρίζω τα ελαττώματά μου, τις αδυναμίες μου κατά την οδήγηση και κάνω ό,τι μπορώ για να τις αποφύγω. Προσαρμόζομαι στο οδικό περιβάλλον, το οποίο είναι συγκεκριμένο / δεδομένο, καθώς και στις συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά στο δρόμο, αξιοποιώντας παράλληλα και τις πληροφορίες, που μου δίνουν η οριζόντια και η κάθετη σήμανση. Με αυτή την έννοια, μπορώ να οδηγήσω και στον χειρότερο δρόμο Εάν υπάρχουν αυτά, απομένει η πιστή τήρηση των διατάξεων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας γιατί όλες οι παραβάσεις μπορεί να προκαλέσουν τροχαίο ατύχημα. Έτσι λοιπόν οι οδηγοί των οχημάτων θα πρέπει:

> Να μην οδηγούν όταν έχουν πιει έστω και λίγο αλκοολούχο ποτό.
> Να μην αναπτύσσουν υπερβολική ταχύτητα και να προσαρμόζουν αυτή ανάλογα με τις επικρατούσες καιρικές και οδικές συνθήκες.
> Να χρησιμοποιούν τη ζώνη ασφαλείας και το προστατευτικό κράνος και να απαιτούν να χρησιμοποιούν αυτά και οι συνεπιβάτες τους.
> Να συγκρατούν με σύστημα κατάλληλο για την ηλικία, το ύψος & το βάρος τα μικρά παιδιά (ειδικό κάθισμα, ζώνη ασφαλείας κλπ).
> Να μην πραγματοποιούν αντικανονικά προσπεράσματα.
> Να μην ομιλούν στο κινητό τηλέφωνο εκτός κι αν είναι τοποθετημένο σε ειδική θέση ανοικτής ακρόαση.
> Να μην παραβιάζουν τους ερυθρούς σηματοδότες, τις πινακίδες σήμανσης και τις διαγραμμίσεις.
> Να ακολουθούν τις υποδείξεις των ρυθμιστών Τροχονόμων.

- Οι πεζοί να μην παραβιάζουν τους σηματοδότες, να διασχίζουν το οδόστρωμα στα σημεία που υπάρχουν διαβάσεις και όπου δεν υπάρχουν αυτές, να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στην κυκλοφορία των οχημάτων.

Αυτή η υπευθυνότητα και ο σεβασμός προς τους συνανθρώπους μας ως προς τη σωματική τους ακεραιότητα, συνιστούν την ουσία της πρόληψης στα τροχαία ατυχήματα. Εμείς ως Τροχαία, μέσα από τα προγράμματα δράσης μας για την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων προσπαθούμε να πείσουμε τους πολίτες ότι η διάπραξη κάποιας παράβασης είναι πρώτα απ' όλα θέμα ζωής και σωματικής ακεραιότητας και δευτερευόντως νομικής κύρωσης. Όσοι δεν μπορούν να το κατανοήσουν αυτό, είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για τις συνέπειες των πράξεών τους. Σ' αυτή την περίπτωση η Τροχαία έχει την υποχρέωση να προστατεύσει το κοινωνικό σύνολο επιβάλλοντας όλες τις κυρώσεις που προβλέπονται.

Ο κατασταλτικός ρόλος της Τροχαίας και η επιβολή κάποιας ποινής είναι ίσως η έσχατη λύση, αλλά από την άλλη κανείς δεν μπορεί να παραγνωρίσει και την αποτελεσματικότητά της, όταν εξαντληθούν όλες οι προηγούμενες προσπάθειες. Αυτά ισχύουν και για τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

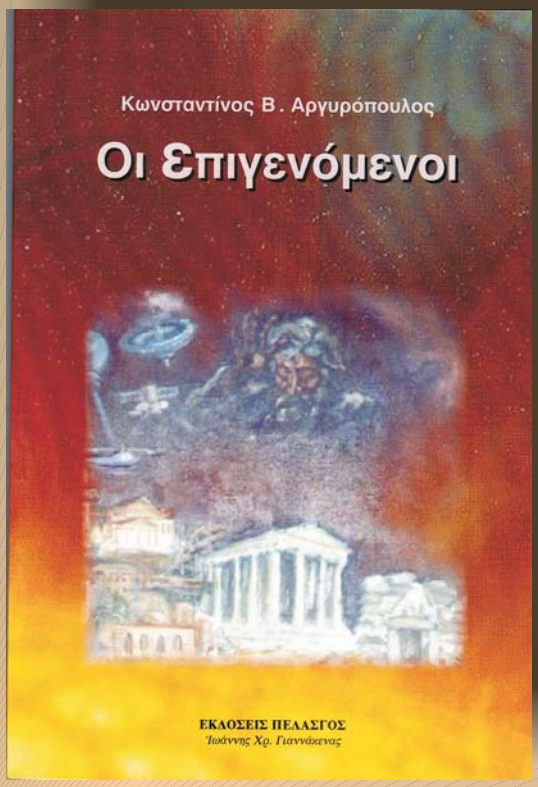

Είναι το υπέρλαμπρον θάμβος από τις πράξεις ηρώων. Είναι η κλαγγή των όπλων που χειρίζονται με τιμή, Ελληνοκύπριοι και Ελλαδίτες, που υπερασπίζονται την γη των προγόνων. Είναι η υπερηφάνεια που συνάδει με τέτοια γεγονότα, των οποίων ακόμη και η αρνητική τους έκβαση προσφέρει στους μαχητές της Κύπρου τον θαυμασμό του ελληνισμού έστω και μέσα από τη σημερινή γενική αδιαφορία και την αποστασιοποίηση των πολλών από τους αποκλειστικά εθνικούς προσανατολισμούς.

Έτσι επιφανειακά και αστόχαστα οι σημερινοί Έλληνες πειθόμενοι στους διαθέτοντες τα της επιστημονικής πειθούς μέσα -αυτά της μαζικής ενημέρωσης- έχουν αιχμαλωτισθεί από το άριστα λειτουργούμενο σύστημα εξουσίας. Έχουν αιχμαλωτισθεί ηθικά, ως προς τα πιστεύω τους. Έχουν αιχμαλωτισθεί πνευματικά, ως προς την αλήθεια. Έχουν αιχμαλωτισθεί υλικά μέσω των δανειοληψεων και των χρηματοπιστωτικών διαποτίσεων και απαξιώσεων.

Οραματιζόμεθα την ανωτερότητα, που θα θεμελιώσει η φυλή μας, όταν αυτή επανέλθει στο έθος της εξύμνησης -μέσω των ταγών της- των πράξεων εκείνων των ηρώων, των οποίων το ανάστημα υπερβαίνει εκείνο των ενεργούντων σύμφωνα με τους κανόνες της πολιτικής ορθότητας.

**Από τον Εκδοτικό Οίκο "ΠΕΛΑΣΓΟΣ"
Ιωάννου Χρ. Γιαννάκενα,
Χαριλάου Τρικούπη 14, ΤΚ 106 79, Αθήνα,
τηλ. 210 3628976,
κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο
του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου
με τίτλο "Οι Επιγενόμενοι"**